

அறப்பளிசுரசதகம்

மூலமும் உரையும்

அம்பலவாணக் கவிராயர்
பாடிய
அறப்பளிசுரசதகம்

திரு.புலவர் அரசு அவர்கள் இயற்றிய உரையுடன்

திருச்சிற்றம்பலம்

அம்பலவாணக் கவிராயர் பாடிய

சதுரகிரி

அறப்பள்ளி சுரசதகம்

அறப்பள்ளி சுரசதகம் என்பது சதுரகிரி யென்னும் திருப்பதியில் உள்ள அறப்பள்ளி என்னுந் திருக்கோயிலில் எழுந்தருளிய சிவவெருமானை வாழ்த்தும் முறையில் உலகியல்பற்றிக் கூறும் நூறு செய்யுட்களையுடைய சிறுநூல். அறப்பள்ளி+ஈசுரன்: அறப்பள்ளிசுரன். அறப்பள்ளியில் எழுந்தருளிய ஈசுரன்: ஏழாம் வேற்றுமைத்தொகை. அறப்பள்ளிசுரன்+சதகம்: (அறப்பள்ளிசுரனது சதகம்): அறம் வேற்றுமைத்தொகை. ஆகவே, மூன்று சொற்களும் இரண்டு சந்திகளுங்கொண்ட தொடர் அறப்பள்ளிசுரசதகம்.

அறப்பள்ளி

இது கொல்லிமலைச் சார்பிலுள்ள சதுரகிரியில் உள்ள திருக்கோயில். சதுரகிரிக்கே அறப்பள்ளியெனப் பெயருண்டென்றும் கூறுகின்றனர்.

சதகம்

'விளையும் ஒருபொருள் மேல்ஒரு நூறு தழைய வுரைத்தல் சதகம் என்ப' - இலக்கணவிளக்கம்.

ஒரு பொருளென்பது அகப்பொருள் புறப்பொருள்களில் ஒன்றைக் குறிக்கும். இந்நூல் புறப்பொருளைப்பற்றியது. புறப்பொருளாவது மக்களுடைய வீரம், கொடை, ஒழுக்கம் முதலியவற்றைக் குறிக்கும்.

சதம் - நூறு, சதகம் - நூறுகொண்டது (க:பிரத்தியயம்)

நூலாசிரியர்

இந்நூலின் இறுதிச் செய்யுளில் அம்பலவாண கவிராயணாகும் எனத் தம்மைக் குறிக்கிறார். இவர் சோழ நாட்டில் தில்லையாடி என்னும் ஊரில் வேளாளர் குலத்திற் சுமார் முந்நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் பிறந்து, சீர்காழியில் தங்கியிருந்த இராம நாடகம் பாடிய சிறப்புப்பெற்ற அருணாசலக் கவிராயரின் மூத்த புதல்வர்.

இவரை ஆதரித்தவர்

இந்நூலின் முடிவுதோறும்,

அருமை மதவேள், அனுதினமும் மனதில் நினை

தருசதுர கிரிவளர் அறப்பள்ளி சுரதே வளே எனவும்,

முதற் செய்யுளில்,

மோழைபூ பதிபெற்ற அதிபன் எமதருமை மதவேள்

ங ஆவது செய்யுளில் எனவும்

நீதிசேர் அரசன் எமதருமை மதவேள் எனவும்

எஆவது செய்யுளில்
கங்கா குலத்தலைவன் மோழைதரும் அழகன்
எமதருமை மதவேள் எனவும்

கற்பதரு வாகுமெம தருமை மதவேள் எனவும்

சஎ ஆவது செய்யுளில்
அவனிபுக ழருமை மதவேள் எனவும்

எங ஆவது செய்யுளில்,
ஆழிபுடை சூழலகில் வேளாளர் குலதிலகன்
ஆகும் எமதருமை மதவேள் எனவும்

குறிப்பிட்டிருப்பதால், இந்நூல் ஆதரித்தவர் வேளாளர் குலத்தைச் சார்ந்த மோழை பூபதி யென்பவரின் புதல்வர் மதவேள் எனப்படுபவரென்றும் அவர் சிறந்தவர் என்றும் கங்கை குலத்தவரென்றும் அறியலாம்.

இவர் (மதவேள்) கொல்லிமலையிலுள்ள குண்டுணி நாட்டுத் தலைவராகிய கருமக் கவுண்டர் என்றும், இவர் தந்தையார் மோழைக் கவுண்டர் என்றும் சில அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர்.

காப்பு
நேரிசை வெண்பா

உம்பர்கோன் எம்பெருமான் ஓங்கறப்ப ளீசுரன்மேற் பைம்பொருள்சே ருஞ்சதகம் பாடவே,
அம்புவியோர் ஆக்கும் துதிக்கையான் அன்புடையார்க் கின்பருளிக் காக்கும் துதிக்கையான்
காப்பு.

(இதன் பொருள்) உம்பர்கோன் எம்பெருமான் ஓங்கு அறப்பளீசுரன்மேல் - வானவர் தலைவனும் எம் இறைவனுமாக உயர்ந்த அறப்பள்ளி யென்னுந் தலத்தில் எழுந்தருளிய இறைவனைக் குறித்து, பைம்பொருள் சேரும் சதகம் பாட புதிய பொருள் அமைந்த சதகத்தைப் பாடுவதற்கு, அம்புவியோர் ஆக்கும் துதிக்கையான் உலகத்தவர் செய்யும் வாழ்த்துக்களை யுடையவனும், அன்புடையார்க்கு இன்பு அருளிக் காக்கும் துதிக்கையான் அன்புடையவர்களுக்கு இன்பத்தையீந்து காப்பாற்றும் தும்பிக்கையனும் (ஆகிய) மூத்த பிள்ளையார், காப்பு - காவல்.

(விளக்கவுரை) அறப்பள்ளி - சதுரகிரியிலுள்ள சிவநகர், அம்பர் இம்பர் உம்பர் என்பவை சுட்டடியாகப் பிறந்த இடங்கள். உம்பர் - மேலிடம் வானுலகம். அங்குள்ளோரையும் உம்பர் என்றது இடவாகுபெயர். துதிக்கை - துதித்தல் (தொழிற்பெயர்) யானையின்கை. காப்பு : தொழிற்பெயர்.

க.உயர்பிறப்பு

கடலுலகில் வாழும்உயிர் எழுபிறப் பினுள்மிக்க
காட்சிபெறு நரசன் மமாய்க்
கருதப் பிறத்தலரி(து): அதினும் உயர் சாதியிற்
கற்புவழி வருதல் அரிது:
வடிவமுடன் அவயவம் குறையாது பிழையாது
வருதலது தனினும் அரிது
வந்தாலும் இதுபுண்யம் இதுபாவம் என்றெண்ணி
மாசில்வழி நின்றல் அரிது:
நெடியதன வானாதல் அரி(து) அதின் இரக்கம்உள
நெஞ்சினேன் ஆதல் அரிது:
நேசமுடன் உன்பதத்து அன்பனாய் வருதல் இந்
நீள்நிலத்து அதினும் அரிதாம்
அடியவர்க்கு அமுதமே! மோழைபூபதி பெற்ற
அதிபன் எம(து) அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அடியவர்க்கு அமுதமே-அடியவர்களின் துன்பத்தை நீக்குபவனே!. மோழை பூபதிபெற்ற அதிபன்-மோழை எனப்படும் தலைவன் ஈன்ற தலைவன், எமது அருமை மதவேள் - எம் அரிய மதவேள், அனுதினமும் மனதில் நினைதரு எப்போம் உள்ளத்தில் வழிபடுகின்ற, சதுரகிரிவளர் அறப்பளீசுர தேவனே- சதுர கிரியில் எழுந்தருளிய அறப்பளீசுர தேவனே! கடல் உலகில் வாழும் எழுபிறப்பு உயிர்களுள் கடலாற் சூழப்பட்ட நிலத்தில் வாழ்கின்ற எழுவகையாகத் தோன்றிய உயிர்களுள், மிக்க காட்சிபெறு நரசன்மமாய்க் கருதப் பிறத்தல் அரிது. மிகுந்த அறிவையுடைய மக்கட் பிறப்பாய் நினைக்குமாறு பிறப்பது அருமை, அதினும் உயர் சாதியில் கற்புவழி வருதல் அரிது - அப் பிறப்பினுள்ளும் உயர்குணமுடைய இனத்திலே கற்பொழுக்கமுடைய மரபிலே தோன்றுதல் அருமை, அதுதனினும் வடிவமுடன் அவயவம் குறையாது பிழையாது வருதல் அரிது - அவ்வாறு பிறப்பவர்களுள்ளும் அழகுடன் உறுப்புக் குறையாமலும் இல்லாமலும் பிறப்பது அருமை, வந்தாலும் இது புண்யம் இது பாவம் என்று எண்ணி மாசு இல்வழி நின்றல் அரிது- அவ்வாறு பிறப்பினும் இது நன்று இது தீது என நினைத்துக் குற்றமில்லாத நெறியில் நின்றல் அருமை, நெடிய தனவான் ஆதல் அரிது-(அதனினும்) பெரிய செல்வனாவது அருமை, அதின் இரக்கம் உள நெஞ்சினேன் ஆதல் அரிது-அதனினும் அருட்பண்புடைய உளத்தோன் ஆவது அருமை, அதினும் உன்பதத்து நேசமுடன் அன்பனாய் வருதல் இந் நீள்நிலத்து அரிது ஆம்-அதனினும் உன் திருவடிகளிலே அன்பு தவழும் அடியவனாக வருதல் இப்பேருலகிலே அருமையாகும்.

(வி-ரை) எழுவகைப்பிறப்பு: வானவர் மக்கள், விலங்கு, பறவை, ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம், பூ. உலகம்., பதி- தலைவன், பூபதி-அரசன், தங்களுக்கு உதவிய வள்ளல்களைப் பூபதி யென்று புகழ்தல் அக்காலப் புலவர் வழக்கம்.

(கருத்து) அறிவுடைய மக்கட் பிறப்பாகப் பிறந்து அழகு, செல்வம், ஒழுக்கம், கடவுள் வழிபாடுகள் உடையவராக இருப்பது அருமை.

உ. இல்லாளின் சிறப்பு

கணவனுக்கு இனியளாய், ம்ருதுபாஷி யாய், மிக்க
கமலைநிகர் ரூப வதியாய்க்,
காய்சினம் இலாளுமாய், நோய்பழி யிலாத (து) ஓர்
கால்வழியில் வந்த வளுமாய்,
மணமிக்க நாணம் மடம் அச்சம், பயிர்ப்பென்ன
வரும் இனிய மார்க்கவதியாய்,
மாமியா மற்(கு) இதம் செய்பவளுமாய், வாசல்
வருவிருந்து ஓம்பு பவளாய்,
இணையில்மகிழ் நன்சொல்வழி நிற்பவளுமாய், வந்தி
என்பெயர் இலாத வளுமாய்,
இரதியென வேலீலை புரிபவளு மாய்ப்பிறர்தம்
இல்வழி செலாத வளுமாய்,
அணியிழை யொருத்தியுண் டாயினவள் கற்புடையள்
ஆகும், எம(து) அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில் நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) எமது.....தேவனே!, கணவனுக்கு இனியளாய்-கணவன் பார்வைக்கு அழகியவளாய், மிருது பாஷியாய்-இன்மொழி யுடையவளாய், கமலை நிகர்மிக்க ரூபவதியாய்-திருமகளைப்போலச் சாலவும் அழகியாய், காய்சினம் இலாதவளுமாய் - வெறுக்கத்தக்க கோபம் இல்லாதவளாய், நோய்வழி இலாததுஓர் கால்வழியில் வந்தவளுமாய் - நோயும் இழிவும் இல்லாத ஓப்பற்ற மரபிலே பிறந்தவளாய், மணம்மிக்க நாணம் மடம் அச்சம் பயிர்ப்பு என்ன வரும் இனிய மார்க்கவதியாய்- புகழ்த்தக்க நான்கு பண்புகளும் பொருந்திய நல்லொழுக்கமுடையவளாய் மாமி மாமற்கு இதம் செய்பவளுமாய்- மாமிக்கும் மாமனுக்கும் நலம் புரிபளாய், வாசல்வரு விருந்து ஓம்புவளாய்-வாயிலில் வரும் விருந்தினரை ஆதரிப்பவளாய், இணை இல் மகிழ்நன் சொல்வழி நிற்பவளுமாய் - ஓப்பற்ற கணவன் மொழிப்படி நடப்பவளாய், வந்தி என் பெயர் இலாதவளுமாய் - மலடியெனும் பெயரில்லாதவளாய், இரதியெனவே லீலை புரிபவளுமாய்- இரதியைப்போல இன்பக்கல்வி செய்பவளாய், பிறர்தம் இல்வழி செலாதவளுமாய் - மற்றவருடைய வீட்டுவழி செல்லாதவளாய், அணி இழை ஒருத்தி உண்டாயின் - அழகிய அணிகலன்களையுடைய ஒரு மங்கை இருந்தால், அவள் கற்பு உடையளாகும் - அவள் கற்புடையவள் எனப்படுவாள்.

(வி-ரை) இரதியென லீலை புரிதலும், மகிழ்நன் சொல்வழி நின்றலும் பிற்கூறப்பட்டன வாதலால் முதலிற்கூறிய இனிமை அழகினால் இனிமையூட்டுதலை மட்டுங் குறிப்பதாகும். மற்றைய பண்புகள் பெண்களுக்குப் பொதுவானவை. நாணம் மடம் அச்சம் பயிர்ப்பு என்பவை பெண்களின் இயல்புக்குக் காவலான படைகள். புகழேந்தியாரும், நாற்குணமும் நாற்படையா என்று கூறுதலைக் காண்க. பெரும்பான்மையும் ஒழுக்கங் கூறுதலின் சிறுபான்மையான நோய் பழியிலாமையும் கூறப்பட்டது. மிருதுபாஷி (வட)- இன்மொழியாள். ரூபவதி-அழகி. இரதி, மந்தன் எனப்படுவோர் காமத் தெய்வங்கள். கலையைக் கலைமகளாகவும், திருவைத் திருமகளாகவும், கொற்றத்தைக் (வெற்றியை) கொற்றவையாகவும் வழிபடுதல்போலக் காமத்தையும் இரதி, காமன் என வழிபடுதல் நம் நாட்டு வழக்கு, சிலப்பதிகாரம், சிந்தாமணி போன்ற காவியங்களிற் காமக் கோட்டமும் அங்குச் சென்று வழிபடுதலும் இருந்தலைக் காண்க.

(க-து) இங்குக் கூறப்பட்டவை கற்புடைய பெண்ணின் பண்புகள்

ங. நன்மக்கட்பேறு

தங்குலம் விளங்கிடப் பெரியோர்கள் செய்துவரு
தருமங்கள் செய்து வரலும்,
தன்மமிகு தானங்கள் செய்தலும், கனயோக
சாதகன் எனப்படுதலும்,
மங்குதல் இலாததன் தந்தைதாய் குருமொழி
மறாதுவழி பாடு செயலும்
வழிவழி வரும் தமது தேவதா பத்திபுரி
மார்க்கமும், தீர்க்கா யுளும்
இங்கித குணங்களும், வித்தையும், புத்தியும்,
ஈகையும், சன்மார்க்கமும்
இவையெல்லாம் உடையவன் புதல்வனாம், அவனையே
அங்கச விரோதியே! சோதியே! நீதிசேர்
அரசன்எம(து) அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளி சுரதே வனே!

(இ-ள்) அங்கசவிரோதியே-மன்மதனை அழித்த வனே!, சோதியே-ஓளியே!, நீதிசேர் அரசன்-முறை தவறா அரசனான, எமது.....தேவனே! தம் குலம் விளங்கிடப் பெரியோர்கள் செய்துவரு தருமங்கள் செய்துவரலும், தம் மரபு புகழ்பெற அறிஞர்கள் புரிகின்ற அறங்களை விடாது புரிதலும், தன்மம் மிகு தானங்கள் செய்தலும்-பொருளீட்டும் வலிமையற்றோர்க்குச் செய்யும் தருமமும், நல்லோர்க்கு உதவும் தானமும் ஆகிய இவற்றைச் செய்வதும், கனயோக சாதகன் எனப்படுதலும் - பெரும்புகழ்க்கேதுவான இலக்கணமுடையோன் என்பதும் மங்குதல் இலாத தன் தந்தைதாய் குருமொழி மாறாது வழிபாடு செயலும் - குன்றாத தன் பெற்றோர்களின் மொழியையும் ஆசிரியர் மொழியையும் தட்டமற் பணிபுரிதலும், வழிவழி வரும் தமது தேவதா பத்திபுரி மார்க்க பாட்டு நெறியில் நின்றலும், தீர்க்க ஆயுளும்-நீண்ட வாழ்நாளும், இங்கித குணங்களும்-

நற்பண்புகளும், வித்தையும்-கல்வியும், புத்தியும்-அறிவும், ஈகையும்-கொடையும் சன்மார்க்கமும்-நல்லொழுக்கமும் (ஆகிய) இவையெலாம் உடையவன் புதல்வன் ஆம்-இவற்றையெல்லாம் உடையவன் நன்மகனாவான், அவனை ஈன்றவனே புண்யவான் ஆம் - அவனைப் பெற்றவனே நல்வினை யுடையவன் ஆவான்.

(வி-ரை) அங்கம் இலாதவன் அங்கசன் (வட)-மன்மதன், பண்டைக் காலத்திலே கொடியாக இருந்தது இடைக்காலத்திலே தான தருமங்களாக மாறியிருத்தல் வேண்டும். யானைக்கில்லை தானமும் தருமமும் என்று கூறுவதையும் காண்க. சாதம் (வட) பிறப்பு. சாதகம்-பிறப்புக்குறிப்பு. மார்க்கம் (வட)-நெறி. தீர்க்க+ஆயுள்- தீர்க்காயுள்(வட) நீண்ட வாழ்நாள். புண்ணியம் (வட)- நன்மை.

(க-து) நன்மகன் இங்குக் கூறிய பண்புகளெலாம் உடையோளுவான்.

ச. உடன் பிறப்பு

கூடப் பிறந்தவர்க்கு எய்துதுயர் தமதுதுயர்
கொள்சுகம் தம்சு கமெனக்
கொண்டு தாம் தேடுபொருள் அவர்தேடுபொருள்
கோ(து)இல்புகழ் தம்பு கழெனத், (அவர்கொள்
தேடுற்ற அவர்நிந்தை தம்நிந்தை தம்தவம்
தீ(து)இல் அவர் தவமாம் எனச்,
சீவன்ஒன்று) உடல்வேறு இவர்க்கென்ன,
சீ(று) அரவம் மணிவாய் தொறும் (ஐந்தலைச்
கூடுற்ற இரையெடுத்(து) ஒருடல் நிறைத்திடும்
கொள்கைபோல் பிரிவின் றியே
கூடிவாழ் பவர்தம்மையேசகோ தரரெனக்
கூறுவது வேத ருமமாம்
ஆடிச் சிவந்தசெந் தாமரைப் பாதனே!
அண்ணல் எம(து) அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிளிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) ஆடிச் சிவந்த செந்தாமரைப் பாதனே-நடித்துச் சிவப்பான செந்தாமரை மலரடிகளையுடையவனே! அண்ணல்-தலைவனாகிய, எமது தேவனே கூடப் பிறந்தவர்களுக்கு நேர்ந்த வருத்தம் தமது வருத்தம் அவர்கள் கொள்ளும் இன்பம் தம் இன்பம் என்றும் தாம் கொண்டு தேடு பொருள் அவர் தேடு பொருள், அவர்கொள் கோதுஇல் புகழ் தம்புகழ் என தாம் முயன்று சேர்க்கும் பொருள் அவர்கள் சேர்க்கும் பொருள், அவர்கள் கொண்ட குற்றமற்ற புகழ் தம்முடைய புகழ் என்றும், அவர் தேடு உற்ற நிந்தை தம் நிந்தை, தம் தவம் தீதுஇல் அவர்தவமாம் என-அவர்கள் கொண்ட பழிப்பு தம்முடைய பழிப்பு, தம்முடைய தவம் குற்றமற்ற அவருடைய தவமாகும் என்றும், இவர்க்குச் சீவன் ஒன்று உடல்வேறு என்ன-இவர்களுக்கு உயிர் ஒன்று, மெய்மட்டும் வேறு என்றும் , சீறு அரவம் மணி ஐந்தலைவாய்தொறும்- சீறுகின்ற பாம்பின் மாணிக்கங்களையுடைய ஐந்து தலைகளிலுள்ள வாய்தோறும், கூடு உற்ற இரை எடுத்து ஓர்

உடல் நிறைந்திடும் கொள்கைபோல்-கிடைத்த உணவை யெடுத்து ஒருடலை நிறைகந்நகின்ற இயற்கைபோலவும், பிரிவே இன்றி-பிரிவே யில்லாமல், கூடி வாழ்பவர் தம்மையே சகோதரர் எனக் கூறுவதுவே தருமம் ஆம்- கூடிவாழ்கின்றவர்களையே உடன்பிறந்தோர் என்று கூறுவது அறமாகும்.

(வி-ரை) பிரிவு இன்றியே என்பதைப் பிரிவே இன்றி என ஏகாரத்தை மாற்றிக் கொள்க. ஐந்து தலைப்பாம்பு தன் வாய்கள் ஐந்தாலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் உணவு ஒரே மிடற்றின் வழியே ஒரே வயிற்றுக்குட் செல்வது போல உடன்பிறந்தோர் ஈட்டிய பொருள் ஒருங்கே பயன்படல் வேண்டும். ஐந்து + தலை = ஐந்தலை. சக+உதரர் - சகோதரர் (வடமொழி விருத்திசந்தி)

(க-து) உடன் பிறந்தோர் ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு

ரு. நல் லாசிரியர் இயல்

வேதாந்த சித்தாந்த வழி தெரிந்(து) ஆசார
விவரவிஞ் ஞான பூர்ண
வித்யாவி சேடசற் குணசத்ய சம்பன்ன
வீரவை ராக்ய முக்ய
சாதார ணப்பிரிய யோகமார்க் காதிக்ய
சமாதிநிஷ் டானு பவராய்ச்
சட்சமய நிலைமையும் பரமந்தர் பரதந்தர்
தருமமும் பரசமயமும்
நீதியின் உணர்ந்து, தத் துவமார்க்க ராய்ப், பிரம
நிலைகண்டு பாசமிலராய்,
நித்தியா னந்தசை தன்யராய் ஆசையறு
நெறியுளோர் சற்கு ரவராம்
ஆதார மாய்உயிர்க்கு) உயிராகி யெவையுமாம்
அமல!எம(து) அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதினினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) ஆதாரமாய் உயிர்க்கு உயிராகி எவையும் ஆம் அமல-உலகுக்கு ஆதரவாய், உயிர்களுக்கு கெல்லாம் உயிராகி, எவ்வகைப் பொருளும் ஆகிய தூய பொருளே! எமது.....தேவனே! வேதாந்த சித்தாந்த வழிதெரிந்து- வேதாந்த சித்தாந்த நெறிகளை ஆராய்ந்தறிந்து, ஆசார விவரம் - ஒழுக்கத்தெளிவு, விஞ்ஞான பூர்ணம்-விஞ்ஞானத்தின் நிறைவு, வித்தியா விசேடம்-கல்விச் சிறப்பு சற்குணம்-நற்பண்பு, சத்தியம் சம்பன்னம்- உண்மையாகிய செல்வம், வீரவைராக்கியம்-உறுதிமயான வீரம் (மிகுவீரம்), முக்கியம்- தலைமை, சாதாரணப் பிரியம்-அருள், யோகமார்க்க ஆதிக்கியம் - யோக நெறியிலே மேன்மை(என்பவற்றுடன்), சமாதி நிஷ்ட அனுபவராய் - சமாதி கூடுதலிற் பயிற்சியுடையவராய், சட்சமய நிலைமையும்- அறுசமயத் தன்மையும், பரமந்திர தருமமும்- மேலான மந்திரம் மேலான தந்திரம் என்பவற்றின் நிலையையும், பாசமயமும் - பிற

மதங்களையும், நீதியின் உணர்ந்து - நெறிப்படி அறிந்து, தத்துவ மார்க்கராய்-உண்மை நெறியினராகி, பிரம நிலைகண்டு - தூய பொருளின் நிலையை அறிந்து, பாசம் இலராய் - (உலகப்) பற்று நீங்கியவராய், நித்திய ஆனந்த சைதன்யராய்-உண்மையின்ப அறிவுருவினராய், ஆசை அறு நெறியுளோர் பற்றற்ற நெறியில் நிற்போர், சற்குரவர் ஆம் - நல்லாசிரியராவார்.

(வி-ரை) சாதாரணம்-பொது. பிரியம்-அன்பு எனவே சாதாரணப் பிரியம் அருளாயிற்று. அன்பு முதிர்ந்தால் அன்பின் வழியே அருள் பிறக்கும். அருள்: யாவரிடமும் செலுத்தும் அன்பு. அருளென்னும் அன்பின் குழவி என்றார் வள்ளுவர். இச்செய்யுள் வடமொழிகளால் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. வீரத்தின் தொடர்பு வைராக்கியம் (ஒரு பொருட் பன்மொழி)

(க-து) இங்குக் கூறியவை நன்மாணாக்கரின் இயல்.

எ. பொருள்செயல் வகை

புண்ணிய வசத்தினாற் செல்வமது வரவேண்டும்
பொருளை ரட்சிக்க வேண்டும்
புத்தியுடன் அதுவொன்று நூறாக வேசெய்து
போதவும் வளர்க்க வேண்டும்
உண்ணவேண்டும், பின்பு நல்லவத் ராபரணம்
உடலில் தரிக்க வேண்டும்
உற்றபெரி யோர்கவிஞர் தமர்ஆ துலர்க்குதவி
ஓங்குபுகழ் தேட வேண்டும்
மண்ணில்வெகு தருமங்கள் செயவேண்டும், உயர்
வழிதேட வேண்டும், அன்றி (மோட்ச
வறிதிற் புதைத்துவைத்து), ஈயாத பேர்களே
மார்க்கம் அறி யாக்குரு டராம்.

அண்ணலே! கங்கா குலத்தலைவன் மோழைதரும்
அழகன்எம(து) அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) ஐயா!

புரம்பொடிபடச் செய்த செம்மலே-தலைவனே! முப்புரங்களை நிறுபடங் செய்த பெரியோனே! அண்ணல் - தலைவனாகிய, எமதுதேவனே! வைதாலும், ஓர் கொடுமை செய்தாலும், மாறாது சீறி இகழ்ந்தாலும் - திட்டினும், ஏதேனும் கொடுமை யிழைக்கினும், மாறாமற் நாணாது - சிறிதும் மனங்கோணாமலும் வெட்கப்படாமலும், பொய்யாமல் எனக்கு மாதா பிதா நீயென்று- உண்மையாக எனக்கு அன்னையுந் தந்தையும் நீயே யென்று கூறி, கனிவொடும் பணிவிடை புரிந்து -(ஆசிரியனுக்கு)

மனங்கனிந்து வழிபாடு செய்து, புனித பொருள் உடல் ஆவியும் உன்றனது என்-தூயவனே! என் பொருளும் உடலும் உயிரும் உன்னுடையவை என்று கூறி, தத்தம் செய்து-கொடுத்து, இரவு பகல் போற்றி-இரவும் பகலும் விடாமல் வணங்கி, மலரடியில் மெய்யாகவே வீழ்ந்து பரவி- (ஆசிரியன்) மலர்போன்ற திருவடிகளில் உண்மையாகவே வீழ்ந்து புகழ்ந்து கூறி, உபதேசமது பெறவிரும்புவோர் சற்சீடர் ஆம்-அறிவுபெற விழைவோர் நல்ல மாணாக்கராவர், அவர்க்கு வினைவேர் அறும்படி அருள் செய்திடுவதே மிக்க தேசிகரது கடன்-அவர்களுக்கு வினையன் வேர் கெடும்படி அருள் செய்வது சிறந்த ஆசிரியரது கடமையாகும்.

(வி-ரை) கொடுமை செய்தாலுமோ, இகழ்ந்தாலுமோ என்ப வற்றிலுள்ள ஓகாரங்கள் அசையாக வந்தன. அன்னையின் சிறப்பு நோக்கி மாதாபிதா என முற்கூறினார். பொருள் உடல் ஆவியென ஒன்றினும் ஒன்று மேன்மேற் சிறப்புநோக்கி முறைப்படுத்தப்பட்டன. வினை: நல்வினை தீவீனையிரண்டும் என்பர். வினையின் வேர் அசையாகும்.

(க-து) இங்குக் கூறப்பட்டவை நன்மாணாக்கரின் இயல்.

எ. பொருள்செயல் வகை

புண்ணிய வசத்தினாற் செல்வமது வரவேண்டும்
 பொருளைரட்சிக்க வேண்டும்
 புத்தியுடன் அதுவொன்று நூறாக வேசெய்து
 போதவும் வளர்க்க வேண்டும்
 உண்ணவேண்டும் பின்பு நல்லவத் ராபரணம்
 உடலில் தரிக்க வேண்டும்
 உற்றபெரி யோர்கவிஞர் தமர்ஆ துலர்க்குதவி
 மண்ணில்வெகு தருமங்கள் செயவேண்டும், உயர்
 வறிதிற் புதைத்துவைத்(து), ஈயாத பேர்களே
 மார்க்கம்அறி யாக்குரு டராம்
 அண்ணலே! கங்கா குலத்தலைவன் மோழைதரும்
 அழகன்எம(து) அருமை மதவேள்
 அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
 அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அண்ணலே-தலைவனே ! கங்காகுலத் தலைவன் மோழைதரும் அழகன்-கங்கை மரபின் முதல்வனான மோழையீன்ற அழகனான, எமது.....தேவனே!

செல்வமது புண்ணிய வசத்தினால் வரவேண்டும்-செல்வமானது நல்ல நெறியிலே கிடைத்தல் வேண்டும். பொருளை ரட்சிக்க வேண்டும். (அவ்வாறு கிடைத்த) செல்வத்தைக் காப்பாற்றல் வேண்டும், புத்தியுடன் அது ஒன்று நூறாகவே செய்து போதவும் வளர்க்க வேண்டும்.- அறிவின் திறத்தால், அப்பொருளை ஒன்று நூறாகுமாறு புரிந்து நன்றாகப் பெருக்குதல் வேண்டும். உண்ண வேண்டும்-சாப்பிடவேண்டும், பின்பு நல்ல வத்திரம் ஆபரணம் உடலில் தரிக்க வேண்டும்-பிறகு, அழகிய ஆடைகளையும் அணிகளையும் மெய்யிலே அணிதல் வேண்டும். உற்ற பெரியோர் கவிஞர் தமர் ஆதுலர்க்கு உதவி

ஓங்குபுகழ் தேடவேண்டும்-தம்மையடைந்த பெரியோர்க்கும் கவிஞருக்கும் உறவினர்க்கும் வறியவர்க்குங் கொடுத்து மிக்க புகழையீட்டல் வேண்டும். மண்ணில் வெகு தருமங்கள் செய வேண்டும்.-உலகிலே வேறுபல அறங்களையும் இயற்றுதல் வேண்டும், உயர் மோட்ச வழிதேட வேண்டும்-மேலான வீட்டுக்கு நெறியாராய்தல் வேண்டும். அன்றி- (இவ்வாறு) அல்லாமல் வறிதில் புதைத்து வைத்து ஈயாத பேர்களே மார்க்கம் அறியாக் குருடராம்-வீணிலே (மண்ணிற்) புதைத்து வைத்துவிட்டுப் (பிறர்க்கு) அளிக்காதவர்களே நெறியறியாத குருடர்கள் ஆவர்.

(வி-ரை) கங்கை-நீர், வேளாளர் உழவுக்கு நீரையே விரும்பி நிற்பார்கள் என்பதனாற் கங்கா குலத்தவர் எனப்பட்டனர். இச்செய்யுளால் மதவேளின் தந்தை மோழையென்றறியப்படும். புண்ணியம்-நன்மை வசம்-ஆதரவு. வத்திர ஆபரணம். வத்திராபரணம் (தீர்க்கசந்தி)

(க-து) நன்னெறியிற் பொருளையீட்டித் தானும் உண்டு உடுத்துப் பிறர்க்கும் அளித்தல் வேண்டும்.

அ. ஒண்ணாது

வஞ்சகர் தமைக்கூடி மருவொணா(து) அன்பிலார்
வாசலிற் செல்லொ ணாது
வா(து) எவரிடத்திலும் புரியொணா(து), அறிவிலா
மடையர்முன் நிற்க(ஒ) ணாது
கொஞ்சமே னும் தீது செய்யொணா(து) ஒருவர்மேல்
குற்றஞ்சொ லொண்ணா(து) அயல்
கோதையர்க ளோடுபரி காசஞ்சே யொண்ணாது
கோளுரைகள் பே(ச)ஒ ணாது
நஞ்சுதரும் அரவொடும் பழகொணா(து) இருள்வழி
நடந்துதனி யே(க)ஒ ணாது
நதிபெருக்(கு) ஆகின் அதில்நீஞ்சல்செய் யொண்ணாது
நல்வழி மறக்(க)ஒ ணாது
அஞ்சாமல் அரசர்முன் பே(ச) ஒணா(து)இவையெலாம்
அறியும்எம(து) அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) இவையெல்லாம் அறியும்-இங்குக் கூறப்பட்டவற்றை யெல்லாம் அறிந்த, எமது.....தேவனே! வஞ்சகர் தமைக் கூடிமருவ ஒணாது-வஞ்சகரைக் கூடிப்பழகல் தகாது, அன்பு இலார் வாசலில் செல்ல ஒண்ணாது. அன்பு இல்லாதவரின் வீட்டுவாயிலில் அடைதல் கூடாது, வாது எவரிடத்திலும் புரியொணாது. எவரிடமும் வாதாடல் கூடாது. அறிவு இலா மடையர்முன் நிற்க ஒணாது. அறிவு இல்லாத பேதைகளின் எதிரிலும் செல்லல் கூடாது, கொஞ்சமேலும் தீது செய்ய ஒணாது-சிறிதாகினும் தீய செயலைச் செய்தல் ஒவ்வாது. ஒருவர் மேல் குற்றம் சொல ஒண்ணாது-ஒருவர்மேல் குறைகூறல்

கூடாது. அயல் கோதையர்களோடு பரிசாசம் செய ஒண்ணாது - பிற மங்கையருடன் நகைத்துப் பேசுதல் கூடாது.

(வி-ரை) மருவ ஒணாது, மருவ வொணாது என வருதல் வேண்டும். மருவ என்பதன் ஈற்றிலுள்ள அகரம் செய்யுள் விகாரத்திற் கெட்டதாகையால் மருவொணாது என வந்தது. பின் வந்தனவும் அவ்வாறே கெட்டு வந்தன. ஒண்ணாது என்பது ஒணாது என வருவது இடைக்குறை. (க-து) இங்குக் கூறப்பட்டவை செய்ய ஒண்ணாதவை.

ஒன்றற்கொன்று அழகு

வாழ்மனை தனக்கழகு குலமங்கை; குலமங்கை
வாழ்வினுக் கழகு சிறுவர்
வளர்சிறுவ ருக்கழகு கல்வி கல் விக்கழகு
சூழ்குண மதற்கழகு பேரறிவு பேரறிவு
தோன்றிடில் அதற்கழகு தான்
தூயதவம், மேன்மை, உப காரம், விரதம், பொறுமை,
சொல்லரிய பெரியோர் களைத்
தாழ்தல், பணி விடைபுரிதல், சீலம், நே சம், கருணை
சாற்றுமிவை அழகென் பர்காண்
செளரி, மல ரோன், அமரர், முனிவர், முச்சுடரெலாம்
சரணம்எமை ரட்சி யெனவே
ஆழ்கடல் உதித்துவரு விடம்உண்ட கண்டனே!
அண்ணன் எம(து) அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளி சுரதே வனே!

(இ-ள்) செளரி, மலரோன், அமரர், முனிவர், முச்சுடர் எலாம் - திருமாலும் பிரமனும் வானவரும் முனிவரும் (மதி யிரிவி அங்கி யெனும்) முச்சுடரும் ஆகிய எல்லோரும், சரணம் எமை ரட்சி என-அடைக்கலம் எங்களை ஆதரி என்று வேண்ட, ஆழ்கடல் உதித்து வரும்விடம் உண்ட(நீல) கண்டனே!, அண்ணல்-தலைவனாகிய, எமது தேவனே!, வாழ்மனை தனக்கு அழகு குலமங்கை-வாழும் இல்லத்திற்கு அழகு நற்குடிப்பிறந்த மங்கையாவாள், குலமங்கை வாழ்வினுக்கு அழகு சிறுவர்-குலமங்கையின் வாழ்விற்கு அழகு செய்வோர் நன்மக்கள், வளர் சிறுவருக்கு கல்வி-வளரும் சிறுவர்களுக்கு அழகு செய்வது கல்வி, கல்விக்கு அழகாவது பெரிய உலகம் புகழும் நற்பண்பாகும், சூழ்குணமகற்கு அழகு பேரறிவு-பொருந்திய அந்த நற்பண்புக்கு அழகுசெய்வது பெருமைமிக்க அறிவு, பேரறிவு தோன்றிடில் அதற்கு அழகுதான்-பேரறிவு உண்டானால் அதற்கு அழகு செய்பவை, தூயதவம்-நல்ல தவமும், மேன்மை-பெருந்தன்மையும், உபகாரம்-(பிறருக்கு) உதவியும், விரதம்-நோன்பும், பொறுமை-பொறையும், சொல் அரிய பெரியோர்களைத் தாழ்தல்-புகழ்தற்கரிய பெரியோர்களை வணங்குதலும் பணிவிடை புரிதல்-(அவர்கட்குந்) தொண்டு செய்தலும், சிவநேசம்-சைவப்பற்றும், கருணை-அருளும் (என) சாற்றும் இவை அழகு என்பர்-கூறப்பட்ட இவைகள் அழகாகும் என்பார்கள் (அறிஞர்கள்). காண்: முன்னிலையசைச் சொல்

(க-து) இங்குக் கூறப்பட்டவை ஒன்றுக்கொன்று அழகு செய்வன.

க. ஒன்று இல் லாமற் பயன்படாதவை

கோவில் இல் லாதவூர், நாசியில் லாமுகம்,
கொழுநன் இல் லாத மடவார்
குணம்(து) இல் லாவித்தை, மணம்(து) இல் லாதமலர்,
குஞ்சரம் இலாத சேனை,
காவல் இல் லாதபயிர், பாலர் இல் லாதமனை
கதிர்மதி யிலாத வானம்,
கவிஞர் இல் லாதசபை, கதிலயை இலாதபண்,
காவலர் இலாத தேசம்,
ஈவ(து) இல் லாததனம், நியமம் இல் லாதசெபம்,
இசைலவணம் இல் லாத தலூண்
இச்சையில் லாதபெண் போகநலம், இவை தம்மின்
ஏதுபலன் உண்டு? கண்டாய்!
ஆவியனை யாட்(கு) இடம் தந்தவா! கற்பதரு
ஆகும்எம(து) அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதேவனே!

(இ-ள்) ஆவி அனையாட்கு இடம் தந்தவர்-உயிரனைய உமையம்மைக்கு மெய்யில்
இடப்பங்கை அருளியவனே!, கற்ப தரு ஆகும்- கற்ப தரு என உலகிற்குப் பயன்படுகிற
எமது தேவனே!, கோவில் இல்லாதவூர்-திருக்கோயில் இல்லாத ஊரும், நாசி இல்லா
முகம்- மூக்கு இல்லாத முகமும், கொழுநன் இல்லாத மடவார்-கணவன் இல்லாத
பெண்களும், குணமது இல்லாத வித்தை நற்பண்பையூட்டாத கல்வியும், மணமது இல்லாத
மலர்- நறுமணம் இல்லாத பூவும், குஞ்சரம் இல்லாத சேனை-யானை இல்லாத படையும்,
காவல் இல்லாத பயிர்-வேலியில்லாத பயிரும், பாலர் இல்லாத மனை-மழலைச் சிறுவர்
இல்லாத இல்லமும், கதிர்மதி இல்லாத வானம்-ஞாயிறுந் திங்களும் உலவாத வானமும்,
கவிஞர் இல்லாத சபை புலவர்கள் இல்லாத அவையும், சுதி லயை இலாத பண் இசையுந்
தாள அளவும் இல்லாத சங்கீதமும், காவலர் இலாத தேசம்-அரசன் இல்லாத நாடும், ஈவது
இல்லாத தனம்-கொடையில்லாத பொருளும், நியமம் இல்லாத செபம்-ஓழுங்கு இல்லாத
வழிபாடும், இசை லவணம் இல்லாத லூண் - ஏற்ற அளவு உப்பில்லாத உண்டியும், இச்சை
யில்லாத பெண் போகம்-விருப்பமற்ற மங்கையின் இன்பமும், இவை தம்மின்- (ஆகிய)
இவற்றால், ஏது பலன் உண்டு-என்ன நன்மை யுண்டு? கண்டாய்: முன்னிலை அசைச்சொல்.

(க-து) கோயில் இல்லாத வூர் முதலானவை பயனற்றவை.

கக. தகாத சேர்க்கை

பூத்தயை இல்லாத லோபிய ரிடத்திலே
 பொருளை அருளிச்செய்தனை!
 புண்ணியம் செய்கின்ற சற்சன ரிடத்திலே
 பொல்லாத மிடிவைத் தனை!
 நீதியகல் மூடர்க்கு(கு) அருந்ததி யெனத்தக்க
 நெறிமாத ரைத்தந் தனை!
 நிதானம்உன உத்தமர்க்கு(கு) இங்கிதம் இலாதகொடு
 நீலியைச் சேர்வித் தனை!
 சாதியில் உயர்ந்தபேர் ஈனர்பின் னேசென்று
 தாழ்ந்துபர வச்செய்தனை!
 தமிழருமை யறியாத புல்லர்மேற் கவிவாணர்
 தாம்பாட வேசெய்தனை!
 ஆதர(வு) இலாமல் இப்ப படிசெய்த(து) என் சொலாய்?
 அமல! எம(து) அருமை மதவேள்
 அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
 அறப்பளி சுரதே வனே!

(இ-ள்) அமல-குற்றம் அற்றவனே!, எமது.... தேவனே! பூத தயை இல்லாத லோபிய ரிடத்திலே பொருளை அருளிச் செய்தனை-உயிர்களிடம் இரக்கம் காட்டாத கஞ்சரிடத்திலே செல்வத்தைக் கொடுத்தருளினை, புண்ணியம் செய்கின்ற சற்சனரிடத்திலே பொல்லாத மிடி வைத்தனை-நன்மை புரிகின்ற நல்லோரிடம் கொடிய வறுமையைக் குடியாக்கினாய், நீதி அகல்மூடர்க்கு அருந்ததி எனத்தக்க நெறி மாதரைத் தந்தனை அறத்தின் நீங்கிய அறிவிலிகளிடம் அருந்ததி போன்ற கற்புடைய காரிகையரைச் சேர்த்தாய், நிதானம் உள உத்தமர்க்கு இங்கிதம் இலாத கொடு நீலியைச் சேர்வித்தனை அமைதியான நல்லோர்களுக்குக் குறிப்பறிந்து நடவாத கொடிய புரட்டியைக் கூட்டிவிட்டாய், சாதியில் உயர்ந்த பேர் ஈனர் பின்னே சென்று தாழ்ந்து பரவச் செய்தனை உயர்குடியிலே தோன்றியவர்கள் இழிந்தவரின் பின்போய் வணங்கிப் போற்றப் புரிந்தாய், தமிழ் அருமை அறியாத புல்லர்மேல் கவிவாணர் தாம் பாடவே செய்தனை-தமிழின் இன்மையைக் காணாத கயவரைக் கவிஞர்கள் பாடுமாறு புரிந்தாய், இப்படி ஆதரவு இல்லாமல் செய்தது ஏன்? சொலாய்!-இவ்வாறு ஒருவர்க்கொருவர் பற்றில்லாமற் பண்ணினது ஏன்? கூறுவாயாக.

(விரை).பூதம் (வட)-வட உயிர் இங்கிதம்-குறிப்பு அருந்ததி-வசிட்டரின் மனைவி, நீலி-வஞ்சகி. நீலியென்பவள பழையனூரில் ஒரு வணிகன் மனைவி. இவள் இறந்தபின் பேயானாள். கணவன் காஞ்சிபுரம் செல்கையில், ஒரு கள்ளிக்கட்டையைக் குழவியாக்கிக்கொண்டு, அவன் மறுமண மனைவியைப்போல் வடிவமெடுத்துப் பின்தொடர்ந்தாள். அவன் பேயென அஞ்சினான். காஞ்சியிற் சபையோர் முன்தான் அவன்மனைவியென நம்பச்செய்தாள். அவர்கள் வணிகனுடன் அவளையும் ஒரு வீட்டில் இருத்தினர்.கதவைத தாழிட்டு அவனைக் கொன்று மறைந்தாள். இவ்வாறு ஒரு கதையுண்டு. (க-து) ஒற்றுமைப் பண்பில்லாதவர்களுக்கே வாழ்தல் அரிது.

கஉ. பதர்

மாறாத கலைகற்றும் நிலைபெற்ற சபையிலே
வாயிலா தவனொரு பதர்:
வாள்பிடித்(து) எதிரிவரின் ஓடிப் பதுங்கிடும்
மனக்கோழை தானொரு பதர்:
ஏறா வழக்குரைத்(து) அனைவருஞ் சீசியென்(று)
இக் கழந்ற் பானொரு பதர்:
இல் லாள் புறஞ்செலச் சம்மதித்(து) அவளோ(டு)
இணங்கிவாழ் பவனொரு பதர்:
வேசையர்க ளாசைகொண்(டு) உள்ளளவும் மனை (யாளை
விட்டுவிடு வானொரு பதர்:
ஆறாத துயரையும் மிடியையும் தீர்த்தருள்செய்
அமல! எம(து) அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) ஆறாத துயரையும் மிடியையும் தீர்த்து அருள்செய் அமல!-தணியாத துயரத்தையும் வறுமையையும் போக்கி அருள்புரியும் தூயவனே! எமது.... தேவனே! மாறாத கலைகற்றும் நிலைபெற்ற சபையிலேவாய் இலாதவன் ஒரு பதர்-திரிபு இல்லாத நூல்களையறிந்தும் நிலைபெற்ற அவையிலே (கற்றதைக்) கூறுந் திறமையற்றவன் ஒரு மக்கட்பதர், வாள் பிடித்து எதிரி வரின் ஓடிப் பதுங்கிவிடும் மனக்கோழைதான் ஒரு பதர்-எதிரி வாளேந்திப் போருக்கு வந்தால் அஞ்சியோடி மறைந்திடும் மனவறுதியற்றவன் ஒரு பதர், ஏறா வழக்கு உரைத்து அனைவரும் சீசி! என்று இகழ் நிற்பான் ஒரு பதர் செல்லாத வழக்கைச் செப்பி, யாவரும் சீசி! எனப் பழிக்கும்படி நிற்பவன் ஒரு பதர், இல்லாள் புறம்செலச் சம்மதித்து அவளோடு இணங்கி வாழ்வான் ஒரு பதர்-தன் மனையாள் அயலானிடத்தற்போக மனம் ஒப்பி,அவளுடன் கூடிவாழ்வான் ஒரு பதர், தன்னை வேறொருவர் மெச்சாது தானே மெச்சி வீண் பேசுவான் ஒரு பதர் - தன்னை மற்றவர் புகழாமல், தானே புகழ்ந்துகொண்டு வெற்றுகொண்டுவான் ஒரு பதர், வேசையர்கள் ஆசை கொண்டு உள்ளளவும் காழற்றுக் காலமெல்லாம் இல்லாளைப் பிரிந்திருப்பவன் ஒரு பதர்.

(க-து) இங்குக் கூறப்பட்டவர்கள் மக்களுக்கு இழிவையுண்டாக்கத் தக்கவர்கள்.

கங. செய்ய வேண்டும்

வாலிபந் தனில் வித்தை கற்கவேண்டும், கற்ற
வழியிலே நிற்க வேண்டும்
வளைகடல் திரிந்துபொருள் தேடவேண் டும், தேடி
வளரறஞ் செய்ய வேண்டும்

சீலம்உடை யோர்களைச் சேரவேண்டும் பிரிதல்
 செய்யா திருக்க வேண்டும்
 செந்தமிழ்ப் பாடல்பல கொள்ள வேண்டும், கொண்டு
 தியாகம் கொடுக்க வேண்டும்,
 ஞாலமிசை பலதருமம் நாட்ட வேண் டும், நாட்டி
 நன்றாய் நடத்த வேண்டும்
 நம்பன் இணை யடிபூசை பண்ணவேண் டும் பண்ணி
 னாலும்மிகு பத்தி வேண்டும்
 ஆலமமர் கண்டனே! பூதியணி முண்டனே!
 அனக! எம(து) அருமை மதவேள்
 அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
 அறப்பளி சுரதே வனே!

(இ-ள்) ஆலம் அமர்கண்டனே-நஞ்சு பொருந்திய கழுத்தையுடையவனே!, பூதி அணி
 முண்டனே-திருநீரு பூசிய நெற்றியையுடையவனே!, அனக - குற்றம் இல்லாதவனே!,
 எமது.....தேவனே!, வாலிபந்தனில் வித்தை கற்கவேண்டும்- இளமையிலேயே
 கலைகளைக் கற்றல் வேண்டும், கற்ற வழியிலே நிற்க வேண்டும், வளைகடல் திரிந்து
 பொருள் தேட வேண்டும் - (உலகை) வளைந்திருக்குங் கடலிலே (கலம் ஊர்ந்து)
 அலைந்து பொருளைச் சேர்த்தல் வேண்டும். தேடி வளர் அறஞ் செய்ய வேண்டும். சீலம்
 உடையோர்களைச் சேர வேண்டும். பிரிதல் செய்யாது இருக்க வேண்டும்- (அவர்களை)
 நீங்காது இருத்தல் வேண்டும், செந்தமிழ்ப் பாக்களைப் (புகழ் மாலையாக) ஏற்றல்
 வேண்டும். கொண்டு தியாகம் கொடுக்க வேண்டும். ஏற்றுப் (புலவர்களுக்கு) நன்கொடை
 அளித்தல் வேண்டும். ஞாலம்மிசை பல தருமம் நாட்ட வேண்டும். நாட்டி நன்றாய் நடத்த
 வேண்டும்-நிறுவியதோடு நில்லாமல், அவற்றை ஒழுங்காக நடத்தல் வேண்டும். கம்பன்
 இணையடி பூசை பண்ண வேண்டும்-சிவபெருமானாகிய (உன்) இரு திருவடி களினும்
 வழிபாடு செய்தல் வேண்டும், பண்ணினாலும் மிகுபத்தி வேண்டும்-வழிபாடு செய்தாலும்
 பேரன்பு வேண்டும்.

(க-து) இங்கே கூறியவாறு கல்வி கற்றல் முதலியவை வேண்டும்.

கச. மேன்மேல் உயர்ச்சி

தன்மட்டில் இரவாது சீவனம் செய்பவன்
 சாமரத்தியம் உளபுரு டன் ஆம்
 சந்ததம் பதின் மரைக் காப்பாற்று வோன்மிக்க
 தரணிபுகழ் தருதே வன்ஆம்.
 பொன்மட்டி லாமலீந்(து) ஒருநூறு பேரைப்
 புரப்பவன் பொருவி லிந்த்ரன்
 புவிமீதில் ஆயிரம் பேர்தமைக் காப்பாற்று
 புண்யவா னேபிர மன்ஆம்

நன்மைதரு பதினா யிரம்பேர் தமைக்காத்து
 ரட்சிப்ப வன்செங் கண்மால்
 நாளுமிவன் மேலதிகம் ஆகவெகு பேர்க்குதவு
 நரனே மகாதே வன்ஆம்.
 அன்மட்டு வார்குழலி பாகனே! ஏகனே!
 அண்ணல்எம(து) அருமை மதவேள்
 அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
 அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அல் மட்டுவார் குழலி பாகனே-இருள் போலக் கருநிறமான, மணமிக்க, நீண்ட கூந்தலையுடைய உமையம்மையாரை இடப்பாகத்தில் உடையவனே!, ஏகனே-தனி முதல்வனே!, அண்ணல்-தலைமையிற் சிறந்தவனே, எமது.. தேவனே! இரவாது தன்மடடில் சீவனம் செய்பவன் சாமர்த்தியம் உள புருடன் ஆம்(பிறரை) நாடாமல் தன்வரையில் வாழ்க்கை நடத்துவோன் திறமுடைய ஆடவனாவான், சந்ததம் பதின்மரைக் காப்பாற்றுவோன் மிக்க தரணி புகழ்தரு தேவன் ஆம் - எப்போதும் பதின்மரை ஆதரிப்போன் இவ்வுலகு புகழும் சிறந்த அமரன் ஆவான், மட்டில்லாமல் பொன் ஈந்து ஒரு நூறுபேரைப் புரப்பவன் பொருடில் இந்திரன்-அளவின்றிப் பொருள் கொடுத்து நூறுபேரைக் காப்பாற்றுவோன் ஒப்பற்ற இந்திரன் ஆவான், புவிமீதில் ஆயிரம்பேர் தமைக் காப்பாற்று புண்ணியவானே பிரமன் ஆம் - உலகில் ஆயிரம் வரை ஆதரிக்கும் அறத்தலைவனே நான்முகன் ஆவான், நன்மைதரு பதினாயிரம் பேர்தமைக் காத்து ரட்சிப்பவன் செங்கண்மால்-நன்னெறி செல்லும் பதினாயிரம்பேரைக் காப்பாற்றியருள்வோன் செந்தாமரைக் கண்ணானான திருமால் ஆவான், நாளும் இவன்மேல் அதிகமாக வெகுபேர்க்கு உதவும் நரனே மகாதேவன் ஆம்-எந்நாளும் அவனைவிட மிகுதியாக அளவற்றவாக்குக் கொடுக்கும் மனிதனே மகாதேவன் ஆவான்.

(வி-ரை) சீவன் (வட)-உயிர், சீவனம்-வாழ்க்கை, சந்ததம்-எப்போதும். புரப்பவன்-காப்பவன், தரணி-பூமி, இந்திரன், மூவுலகுக்குந் தலைவன்.
 (க-து) இங்குக் கூறியவாறு ஈவோர்க்கு உயர்ச்சி கொள்க.

கரு. செயற்கருஞ் செயல்

நீர்மேல் நடக்கலாம்! எட்டியும் தின்னலாம்!
 நெருப்பைநீர் போற்செய் யலாம்!
 நெடியபெரு வேங்கையைக் கட்டியே தழுவலாம்!
 நீள் அர வினைப்பூ ணலாம்!
 பார்மீது மணலைச் சமைக்கலாம் சோறெனப்
 பட்சமுட னேஉண் ணலாம்!
 பாணமொடு குண்டுவிட கச்செய்ய லாம்! மரப்
 பாவைபே சப்பண் ணலாம்!
 ஏர்மேவு காடியும் கடையுற்று வெண்ணெயும்
 எடுக்கலாம்! புத்தி சற்றும்
 இல்லாத மூடர் தம் மனத்தைத் திருப்பவே

எவருக்கும் முடியா துகாண்!
ஆர்மேவு கொன்றைபுனை வேணியா! சுரர்பரவும்
அமலனே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) மேவுஆர் கொன்றைபுனை வேணியா - விரும்பிய ஆத்தியையும் கொன்றையையும் புனைந்த சடைமுடியுடையவனே!, சுரர்பரவும் அமலனே- வானவர் வாழ்த்தும் தூயவனே!, அருமை.....தேவனே! நீர் மேல் நடக்கலாம்-தண்ணீரின்மேல் நடந்து சொல்லலாம், எட்டியும் தின்னலாம்- (கசப்பையுடைய) எட்டிக்காயையும் தின்னலாம், நெருப்பை நீர்போல் செய்யலாம் - (வெப்பமுடைய) தீயை (குளிர்ந்த) நீரைப்போல் ஆக்கலாம், நெடிய பெருவேங்கையைக் கட்டியே தழுவலாம் - நீள் அரவினைப் பூணலாம் - (நஞ்சுடைய) நீண்ட பாம்பை (அது கடிக்காமல்) மேலே அணிந்து கொள்ளலாம். பார்மீது மணலைச் சோறு எனச் சமைக்கலாம் - உலகத்திலே மணலைச் சோறாகச் சமைக்கலாம் - பட்சமுடனே உண்ணலாம் - அன்புடன் (அந்த மணற்சோற்றை) உண்ணலாம், பாணமொடு குண்டு விலகச் செய்யலாம் - அம்பையும் துப்பாக்கி, பீரங்கி ஆகியவற்றின் குண்டுகளையும் (நம்மீது படாமல்) விலகும் வண்ணம் புரியலாம், மரப்பாவை பேசப்பண்ணலாம் - மரப்பதுமையைப் பேசும்படி செய்யலாம். ஏர்மேவு காடியும் சடையுற்று வெண்ணெயும் எடுக்கலாம் - அழகிய காடியையும் கடைந்து வெண்ணெயையும் எடுக்கலாம், புத்தி சற்றும் இல்லாத மூடர்தம் மணத்தைத் திருப்பவே எவருக்கும் முடியாது - சிறிதும் அறிவற்ற பேதையின உள்ளத்தைச் சீர்திருத்த யாவருக்கும் இயலாது. காண்: முன்னிலை அசைச்சொல்.

(வி-ரை) நீர்மேல் நடத்தல். நெருப்பை நீர்போற் குளிர வைத்தல் சித்திகள், கொடிய விலங்கும் நஞ்சுடைய பாம்பும் மனவசியத்தால் வசமாகும். பிறவும் உலகிலே நடைபெறும் வித்தைகள் ஆத்திசூடி கொன்றை வேந்தன் எனச் சிவபெருமனுக்குத் திருநாமங்கள் உள்ள. (க-து) செயற்கருஞ் செயல் செய்வோரும் மூடரைத் திருத்த முடியாமல் திகைப்பர்.

கசு. நல்லோர் - க

செய்ந்நன்றி மறவாத பேர்களும், ஒருவர்செய்
தீமையை மறந்த பேரும்,
திரவியம் தரவரினும் ஒருவர்மனை யாட்டிமேற்
சித்தம்வை யாத பேரும்,
கைகண்டு எடுத்தபொருள் கொண்டு போய்ப்பொருளாளர்
கையிற் கொடுத்த பேரும்,
காசினியில் ஒருவர்செய் தருமம் கெடாதபடி
காத்தருள்செய்கின்ற பேரும்,
பொய்யொன்று நிதிகோடி வரினும் வழக்கழிவு
புகலாத நிலைகொள் பேரும்,
ஐயஇங்(கு) இவரெல்லாம் சற்புருடா என்றுலகர்
அகமகிழ்வர்! அருமை மதவேள்

அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அருமை... தேவனே! செய்ந்நன்றி மறவாத பேர்களும் - (ஒருவர்) செய்த உதவியை மறவாதவரும், ஒருவர் செய் தீமையை மறந்தபேரும் - ஒருவர் செய்த கெடுதியை மறந்தவர்களும், திரவியம் தரவரினும் ஒருவர் மனையாட்டிமேல் சித்தம் வையாதபேரும் - பொருளைக் கொடுக்கவந்தாலும் பிறர் மனையின்பால் மனத்தைச் செலுத்தாதவர்களும் கை கண்டு எடுத்த பொருள் கொண்டுபோய்ப் பொருளாளர் கையில் கொடுத்தபேரும்- கையினாலே கண்டெடுத்த பொருளைப் பொருளுக்கு உரியவரிடம் கொண்டுபோய்க் கொடுத்தவர்களும், காசினியில் ஒருவர் செய் தருமம் கெடாதபடி காத்தருள் செய்கின்ற பேரும் - உலகில் ஒருவர் செய்த அறம் கெடுதலுமற் காப்பாற்றுகின்றவரும், பொய் ஒன்று நிதி கோடிவரினும் வழக்கு புகலாத நிலைகொள் பேரும் - நிலையற்ற செல்வத்தைக் கோடிக்கணக்காக ஒருவர் கொடுத்தாலும் அழிவழக்குக் கூறாத நிலையுடையவரும், புவிமீது தலைபோகும் எனினும் கனவிலும் பொய்மை உரையாத பேரும் - உலகத்திலே தலைபோகும் என்றாலும் கனவிலேயும் பொய் புகலாதவரும், இங்கு இவரெலாம் ஐய சற்புருடர் என்று உலகர் அகம் மகிழ்வர் - இவ்வுலகில் இத்தகையோர்கள் யாவரையும் அழகாகிய நன்மக்கள் என்று உலகமாந்தர் மனம் களிப்பார்கள்.

(வி-ரை) செல்வம் நிலையற்றது. எனவே, அது, பொய்யொன்று நிதி எனப்பட்டது. வழக்கழிவு என்பதை அழிவழக்கு என மாற்றுக. அடாவழக்கு என்றும் கூறுவர். ஐ-அழகு , ஐய-ஐயனே என அறப்பளீசுர தேவனுக்கு ஆக்கினும் அமையும்.

(க-து) செய்ந்நன்றி மறவாமை முதலானவை நன்மக்களின் பண்புகள்

கள. நல்லோர்-உ

அடைக்கலம் எனத்தேடி வருவோர் தமைக்காக்கும்
அவனே மகாபுரு டன்ஆம்
அஞ்சாமல் எதுவரினும் எதுபோ கினும்சித்தம்
அசைவிலன் மகாதீ ரனாம்
தொடுத்த(து) ஒன்று சொன்னசொல் தப்பாது செய்கின்ற
தோன்றலே மகரா சனாம்,
தூறிக் கலைக்கின்ற பேர்வரத்தை கேளாத
துளையே மகாமே ருவாம்!
அடுக்கின்ற போக்குவரும் இடர்தீர்த்(து) இரட்சிக்கும்
அவனே மகாதியா கியாம்
அவரவர் தராதரம் அறிந்துமரி யாதைசெயும்
அவனே மகாஉசி தன்ஆம்.
அடர்க்கின்ற முத்தலைச் சூலனே! லோகனே!
அமலனே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்

அறப்பளி சுரதே வனே!

(இ-ள்) அடர்க்கின்ற முத்தலைச் சூலனே-(பகைவரைக்) கொல்லுகின்ற முத்தலைச் சூலம் ஏந்தியவேன லோலனே- திருவிளையாடல் புரிகின்றவனே! அமலனே - குற்றம் அற்றவனே!, அருமை.....தேவனே! அடைக்கலம் எனத் தேடிவருவோர் தமைக் காக்கும் அவனே மகாபுருடன் ஆம் - அடைக்கலம் என்று தேடிவருவோர்களைக் காப்பாற்றுவோன் மக்களிற் சிறந்தவன், அஞ்சாமல் எதுவரினும் எதுபோகினும் சித்தம் அசைவுஇலன் மகாதீரன் ஆம் -எது வந்தாலும் எதுபோனாலும் அச்சம் இன்றி உள்ள உறுதியுடன் இருப்பவன் பெருவீரன், ஒன்று தொடுத்துச் சொன்சொல் தப்பாது செய்கின்ற தோன்றலே மகராசன் ஆம் -ஒன்றைப்பற்றிக் குறிய சொல்லை நழுவவிடாமல் செய்கின்ற தலைவனே பேரரசன் தூறிக் கலைக்கின்ற பேர் வார்த்தை கேளாத துரையே மகாமேருஆம் - வீண்பழி தூற்றி மனத்தைக் கலைப்பவரின் சொல்லை நம்பாத செல்வனே மாமேரு மலை, அடுக்கின்ற பேர்க்குவரும் இடர்தீர்த்து இரட்சிக்கும் அவனே மகாதியாகிஆம் - தன்னைச் சார்ந்தோர்க்கு வருந் துன்பத்தை நீக்கிக்காப்பவனே பெரிய வள்ளல், அவரவர் தராதரம் அறிந்து மரியாதை செய்யும் அவனே மகா உசிதன்ஆம் - ஒவ்வொருவருடைய தகுதியையும் பார்த்து மதிப்புக் கொடுக்கின்றவனே சிறந்த தகவாளன்.

(அ-ள்) தராதரம் (வட)- ஏற்றத்தாழ்வு (தகுதி) உசிதம் - தகுதி, லோலம் (வட)- திருவிளையாட்டு. உலகைப் படைத்துக் காத்து அழிப்பதே திருவிளையாடல் என்பர் அறிஞர்.

(க-து) அடைக்கலங் காத்தல் முதலானவை சிறந்த பண்புகள்.

காமிக்கு முறையில்லை, வேசைசு நாண் இல்லை
கயவர்க்கு மேன்மை யில்லை
கன்னம்இடு கள்வருக்கு இருளில்லை, விபசார
கன்னியர்க்கு ஆணை யில்லை,
தாமெனும் மயக்கறுத்து ஒங்கபெரி யோர்க்குவரு
சாதிகுலம் என்பது இல்லை
தாட்சணியம் உடையபேர்க்கு இகலில்லை, எங்கு
சார்(பு) இலார்க்கு இடம்து இல்லை (மொரு
பூமிக்குள் ஈயாத லேபார்க்கு) வளமான
புகழென்பது ஒன்று மில்லை
புலையர்க்கு நிசமில்லை, கைப்பொருள் இலாததோர்
புருடருக்கு ஒன்றும் இல்லை,
யாமினி தனக்குநிகர் கந்தரத்து இறைவனே!
அன்புடைய அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளி சுரதே வனே.

(இ-ள்) யாமினி தனக்குநிகர் கந்தரத்து இறைவனே-இருளுக்கு ஒப்பான கழுத்தினையுடைய இறைவனே-இருளுக்கு ஒப்பான கழுத்தினையுடைய முதல்வனே!, அன்பு உடைய-

அன்புள்ள, அருமை..... தேவனே! காமிக்கு முறை இல்லை-காம மயக்கம் உடையவர்க்கு முறைதோன்றாது. மேசைக்கு நாண் இல்லை-பரத்தைக்கு வெட்கம் இராது, கயவர்க்கு மேன்மை இல்லை-தாழ்ந்தவர்க்கு உயர்வு வராது, கன்னம் இடுகள்வருக்கு இருள் இல்லை-

கன்னம் வைக்கும் திருடருக்கு இருளில் அச்சம் தோன்றாது. தாம் எனும் மயக்கு அறுத்து ஓங்கு பெரியோருக்கு வரு சாதி குலம் என்பது இல்லை
நாம் எனும் மயக்கத்தை நீக்கி மேன்மையுற்ற சான்றோர்களுக்குச் சாதியும் குலமும் தேவையில்லை. தாட்சணியம் உடையபேர்க்கு இகல் இல்லை- கண்ணோட்டமுள்ளவர்க்குப் பகைவர் உண்டாகமாட்டார். எங்கும் ஒரு சார்பு இலார்க்கு இடமது இல்லை- ஓரிடத்தும் ஆதரவு அற்றவர்க்கு இடம் கிடையாது, பூமிக்குள் ஈயாதலோலர்க்கு வளமான புகழென்பது என்றும் இல்லை-உலகத்தில் வறியோர்க்குக் கொடாதவர்க்கு நிறைந்த புகழ் எப்போதும் ஏற்படாது. புலையர்க்கு நிசம் இல்லை- இழிந்தவர்க்கு உண்மை யிராது, கைப்பொருள் இலாத ஓர் புருடருக்கு ஒன்றும் இல்லை- கைப்பொருள் இல்லாத ஒருவனுக்கு எந்த நலனும் இல்லை.

(க-து). காமி முதலானோர்க்கு ஒவ்வொன்றில்லையாயினும் வறியவர்க்கு எந்த நன்மையும் இல்லை.

ககூ. நிலையாமை

காயம்ஒரு புற்புதம்! வாழ்வுமலை சூழ்தரும்
காட்டில்ஆற் நிற்பெ ருக்காம்!
கருணை தருபுதல்வர்கிளை மனை மனைவி இலையெலாம்
கானல்காட் டும்பர வாகம்!
மேயபுய பலவலிமை இளமையழ கிவையெலாம்
கானல்காட் டும்பர வாகம்!
மேயபுய பலவலிமை இளமையழ கிவையெலாம்
வெயில்மஞ்சள்! உயிர்தா னுமே
வெட்டவெளி தனில்வைத்த தீபம்என வேகருதி
வீண்பொழுது போக்கா மலே
நேயமுட னேதெளிந்(து) அன்பொ(டு)உன் பாதத்தில்
நினைவுவைத்(து),இருபோ தினும்
நீர்கொண்டு மலர்கொண்டு பரிவுகொண்(டு)
நிமலனே! அருள்புரி குவாய் (அர்ச்சிக்க
ஆயும்அறி வாளர்பணி பாதனே! போதனே!
அண்ணல்எம(து) அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) நிமலனே-தூயவனே! ஆயும் அறிவாளர் பணி பாதனே-ஆராயும் அறிஞர்கள் வணங்கும் திருவடிகளை யுடையவனே! போதனே-அறிவின் வடிவே!, அண்ணல்

தலைவனே! எமது..... தேவனே! காயம் ஒரு புற்புதம் - உடல் ஒரு நீர்க்குமிழி, வாழ்வு மலைகுழ்தரும் காட்டில் ஆற்றின் பெருக்குஆம்-வாழ்க்கையோ மலையைச் சுற்றியுள்ள கானகத்தில் ஓடும் ஆற்றின் வெள்ளம் ஆகும். கருணைதரு புதல்வர் கிளை மனை மனைவி இவையெலாம் கானல் காட்டும் பிரவாகம்-அருளுக்கிடவான மக்களும் உறவினரும் வீடும் இல்லாளும் ஆகிய இவைகளெல்லாம் பேய்த்தேரிலே காணப்படும் வெள்ளம், மேய புயபல வல்மை வளமை அழகு இவையெலாம் வெயில் (இளவெயில்), உயிர்தானுமே வெட்ட வெளியில் வைத்த தீபம்-உயிரும் திறந்த வெளியில் ஏற்றப்பட்ட விளக்கு, எனவே கருதி -என்றே நினைத்து, வீண் பொழுது போக்காமல்-வீணே காலத்தைக் கழிக்காமல், தெளிந்து - தெள்வடந்து, உன் பாதத்தில் நேயமுடனே அன்பா:டு நினைவுவைத்து - உன் திருவடிகளிடையே நட்பு வைத்து அன்புடன் நினைத்து, இருபோதிலும் நீர்கொண்டு மலர்கொண்டு பரிவுகொண்டு அர்ச்சிக்க அருள்புரிகுவாய்-காலையினும் மாலையினும் நீரையும் பூவையும் கொண்டு அன்புடன் வழிபட அருள் புரிவாயாக!

(வி-ரை) காட்டாறு விரைவில வற்றிவிடும் வேனிற் காலத்தில் நண்பகலில் திறந்தவெளியில் நீர்ப்பெருககன்று நினைக்குமாறு தோன்றுவதே கானல் அல்லது பேய்த்தேர் எனப்படும். இது பொய்த்தோற்றம். புதல்வரும் உறவினரும் மனைவியும் உயர் திணையாயினும் மனையுடன் சேர்த்து எண்ணப்பட்டதனால் நிலையாமை(யிழிவு) கருதி அஃறிணையாகக் கூறப்பட்டன. இது திணை வழுவமைதி. காலையிலும் மாலையிலும் உண்டாகும் இளவெயிலை மஞ்சள் வெயிலென்பது வழக்கம். நிலையாமை கருதி இவை உவமையாயின.

(க-து) நிலையற்ற வாழ்க்கையில் உறுதி வேண்டின் இறைவனை வழிபடல் வேண்டும்.

உ௦. திருமகள் இருப்பிடம்

நற்பரி முகத்திலே, மன்னவர் இடத்திலே
நாகரிகர் மாமனை யிலே,
நளிமலர் தன்னிலே, கூவிளந் தருவிலே
நறைகொண்ட பைந்துள விலே,
கற்புடையர் வடிவிலே, கடலிலே, கொடியிலே,
கல்யாண வாயில் தனிலே,
கடிநக ரிடத்திலே, நற்செந்நெல் விளைவிலே
கதிபெறு விளக்க தனிலே,
பொற்புடைய சங்கிலே, மிக்கோர்கள் வாக்கிலே,
பொய்யாத பேர்பா லிலே,
பூந்தடந் தன்னிலே, பாற்குடத் திடையிலே,
போதகத் தின்சிர சிலே.
அற்பெருங் கோதைமலர் மங்கைவாழ் இடமென்பர்
அண்ணல் எம(து) அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளி சுரதே வனே!

(இ-ள்) அண்ணல் - தலைவனே!, எமது.....தேவனே! நல் பரி முகத்தில் - அழகிய குதிரையின் முகத்திலும், மன்னவர் இடத்தில் - அரசரின் இடத்திலும் நாகரிகர் மாமனையில் -நாகரிகம் அறிந்தவர்களின் வீட்டிலும், நளின மலர் தன்னில் - தாமரை மலரினும், கூவிளந்தருவில்-வில்வ மரத்திலும், நறைகொண்ட பைந்துளவில் மணமுடைய பசிய திருத்துழாவிலும், கற்புடையர் வடிவில்- கற்புடைய மங்கையரின் வடிவத்திலும், கடலில் - கடலிலும், கொடியில்-துகிற் கொடியிலும், கல் யாணவாயில் தனில்-திருமண வீட்டின் வாயிலிலும், கடிநகர் இடத்தில் - காவலுடைய நகரத்திலும், நல் செந்நெல் விளைவில்-நல்ல செந்நெல் விளைவிலும், கதிபெறு விளக்கதனில்-ஒளி வீசும் விளக்கிலும், பொற்பு உடைய சங்கில்-அழகுறும் சங்கிலும், மிக்கோர்கள் வாக்கில் - பெரியோர் மொழியிலும், பொய்யாதபேர் பாலில்-பொய் மொழியாதவரிடத்திலும், பூந்தடந்தன்னில்-மலர்ப் பொய்கையிலும், பாற்குடத்திடையில்-பாற் குடத்திலும், போதகத்தின் சிரசில்-யானையின் தலையிலும், அல்பெருங்கோதை மலர்மங்கை வாழ் இடம் என்பர் - இருண்ட நீண்ட கூந்தலையுடைய திருமங்கை வாழும் இடம் என்பர் அறிஞர்.

(வி-ரை) ஏகாரங்கள் யாவும் அசைநிலைப் பொருளில் வந்தவை. நாகரிகம்-கண்ணோட்டம், அதாவது நண்பர் உரிமையாற் செய்த பிழையை மன்னித்தல். வள்ளுவர் பெயக்கண்டும் நஞ்சு உண்டு அமைவர் நயத்தக்க-நாகரிகம் வேண்டு பவர் எனக் கூறினார். இங்குக் கூறியவை காட்சியழகும் பண்பழகும் உடையவையாக இருத்தலைக் காண்க. திருமகள் அழகு, செல்வம் இவற்றின் தெய்வமாக வழிபடப்படுவதையும் உணர்க.

(க-து) திருமகள் பரியின் முகம் முதலான அழகிய இடங்களில் இருப்பாள்.

உக. மூதேவி இருப்பிடம்

மிதம்இன்றி அன்னம் புசிப்போர் இடத்திலும்,
 மிகுபாடை யோரிடத்தும்,
 மெய்யொன்று இலாமலே பொய்பேசி யேதிரியும்
 மிக்கபா தகரி டத்தும்,
 கதியொன்றும் இலர்போல மலினம்கொ ளும்பழைய
 கந்தையணி வோரி டத்தும்,
 கடிநா யெனச்சீறி எவரையும் சேர்க்காத
 கன்னிவாழ் மனைய கத்தும்.,
 ததிசேர் கடத்திலும், கர்த்தபத் திடையிலும்
 சார்ந்த ஆட் டின்தி ரளிலும்
 சாம்பின முகத்திலும் இவையெலாம் கவலைபுரி
 தவ்வைவாழ் இடமென் பர்காண்!

அதிரூப மலைமங்கை நேசனே! மோழைதரும்
 அழகன்எம(து) அருமை மதவேள்
 அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்

அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அதிருப மலைமங்கை நேசனே- பேரழகுடைய மலைமகளின் கணவனே!, மோழை தரும் அழகன்-மோழையென்பான் பெற்ற அழகனான, எமது..... தேவனே!. அன்னம் மிதம் இன்றிப் புசிப்பேரிடத்திலும்-சோற்றை அளவின்றி உண்பரிடத்திலும், மிகு பாதையோரிடத்தும்-மிகைபடப் பேசுகின்றவரிடத்திலும், மெய் ஒன்று இலாமலே பொய் பேசியே திரியும் மிக்க பாதகரிடத்தும் - ஒரு மெய்யும் கலவாமல், எப்போதும் பொய்யையே கூறியலையும் மிகவும் கொடியவரிடத்திலும், கதியொன்றும் இலர்போல மலினம் கொளும் பழைய கந்தை அணிவோரிடத்தும்-சிறிதும் வழியற்றவரைப்போலக் கிழிந்த பழைய கந்தையை உடுப்பவரிடத்திலும், கடி நாய் எனச்சீறி எவரையும் சேர்க்காத கன்னிவாழ மனையிடத்தும்-கடிக்கின்ற (வெறி) நாய்போலச் சினந்து பேசி ஒருவரையும் அணுகவிடாத பெண்ணொருத்தி வாழும் இல்லத்திலும், ததிசேர் கடத்திலும் குழுவினும், சார்ந்த ஆட்டின் திரளிலும்-கூடிய ஆட்டுமந்தையிலும், சாம்பிணம் முகத்திலும்-இறந்த பிணத்தின் முகத்திலும் இவையெலாம் கவலை புரி தவ்வை வாழ் இடம் என்பர்-இவையாவும் கவலையையுண்டாக்கும் மூத்தவள் வாழும் இடம் என்று அறிஞர் கூறுவர்.

(வி-ரை) காண்: முன்னிலை அசைச்சொல். பாஷை என்னும் வடமொழி பாதையெனத் தமிழ் ஒலி பெற்றது. இவ்வாறு வருவது தற்பவம். பாஷை-மொழி இங்குக் கூறியவை நற்பண்பும் அழகும் அற்ற இடங்கள், தவ்வை-மூத்தவள் இலக்கு மிக்கு மூத்தவள்.

(க-து) இங்குக் கூறியவை மூதேவி வாழும் இடங்கள்.

உஉ. இருநிலயினும் பயனற்றவை

குணம்அற்ற பேய்முருங் கைத்தழை தழைத்தென்ன?
குட்டநோய் கொண்டு மென்ன?
குரைக்கின்ற நாய்மடி சுரந்தென்ன? கரவாது
கொஞ்சமாய்ப் போகில் என்ன?
மணம்அற்ற செம்முருக் கதுபூத்(து) அலர்ந்தென்ன?
மலராது போகில் என்ன?
மதுரம்இல்லா உவர்க் கடல்நீர் கறுத்தென்ன?
மாவெண்மை யாகில் என்ன?
உண(வு) அற்ற பேய்ச்சுரை படர்ந்தென்ன? படரா(து)
உலர்ந்துதான் போகி லென்ன?
உதவாத பேர்க்குவெகு வாழ்வுவந் தாலென்ன?
ஓங்கும்மிடி வரில் என் னகாண்?
அணியற்ற பைங்கொன்றை மாலிகா பரணனே!
ஆதியே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அணியுற்ற பைங்கொன்றை மாலிகா ஆபரணனே-அழகான புதிய கொன்றைமாலையை அணிகலனாகக் கொண்டவனே! ஆதியே-முதல்வனே!, அருமை.....தேவனே!, குணம் இல்லாத பேய் முருங்கை தழைத்தால் என்ன பயன்? குட்டநோய் கொண்டும் என்ன- குட்டநோய் அடைந்தாலும் என்ன பயன்? குட்டநோய் கொண்டும் என்ன-குரைக்கின்ற நாய் மடி சுரந்து என்ன - குரைக்கும் நாயின் மடியிற் (பால்) சுறந்தால் என்ன பயன்? சுரவாது கொஞ்சமாய்ப்போகில் என்ன - பெருகாமற் கொஞ்சமாக இருந்தால்தான் என்ன பயன்?, மணம் அற்ற செம் முருக்கது பூத்து அலர்ந்து என்ன-மணமில்லாத செம்முருக்கின் மலர் நன்கு மலர்ந்து என்ன பயன்?, மலராது போகில் என்ன-மலராமற் குவிந்திருந்தால்தான் என்ன பயன்? மதுரம் இல்லா உவர்க்கடல் நீர் கறுத்து என்ன - சுவை யில்லா உப்பு உப்புக்கடலின் நீர் கருநிறமாக இருந்தால் என்ன பயன்? மாவெண்மை ஆகில் என்ன-தூய வெண்மையாக ஆனால் தான் என்ன பயன்? உணவு அற்ற பேய்ச்சுரை படர்ந்து என்ன-உண்ணத்தகாத பேய்ச்சுரைக்கொடி படர்ந்து என்ன பயன்? படராது உலர்ந்துதான் போகில் என்ன-படராமல் காய்ந்துபோனால்தான் என்ன பயன்? உதவாத பேர்க்கு வெகு வாழ்வு வந்தால் என்ன (பிறர்க்குப்) பயன்படாதவர்க்குச் சிறந்த வாழ்வு வந்தால் என்ன பயன்?, ஓங்கும் மிடி வரில் என்னகாண்-பெரிய வறுமை வந்தால் தான் என்ன பயன்?

(க-து) மற்றவர்க்குப் பயன்படாப் பொருளின் வாழ்வினும் தாழ்வினும் எப்பயனும் பிறர்க்கு இல்லை.

உங். குறைந்தாலும் பயன்படல்

தறிபட்ட சந்தனக் கட்டைபழு தாயினும்
சார்மணம் பழுதா குமோ!
தக்கபால் சுவறிடக் காய்ச்சினும் அதுகொண்டு
சாரமது ரங்கு றையுமோ?
நிறைபட்ட கதிர்மணி அழுக்கடைந் தாலும் அதின்
நீள்குணம் மழுங்கி விடுமோ?
நெருப்பிடை உருக்கினும் அடிக்கினும் தங்கத்தின்
நிறையுமாற் றுக்கு றையுமா!
கறைபட்ட பைம்புயல் மறைத்தாலும் அதுகொண்டு
கதிர்மதி கனம்போ குமோ?
அறிவுற்ற பேரைவீட்டு அகலாத மூர்த்தியே
ஐயனே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அறிவுற்ற பேரைவிட்டு அகலாத மூர்த்தியே-அறிவுடையோரைப் பிரிந்து செல்லாத தலைவனே! ஐயனே-முதல்வனே! அருமை.....தேவனே! தறிபட்ட சந்தனக்கட்டை பழுதாயினும் சார் மணம் பழுது ஆகுமோ - வெட்டப்பட்ட சந்தனக்கட்டை குறைபட்டாலும் அதனிடம் உள்ள நறுமணம் குறையுமோ? தக்கபால் சுவறிடக் காய்ச்சினும் அதுகொண்டு சார்மதுரம் குறையுமோ - நல்ல பால் வற்றிடக் காய்ச்சினாலும் அதனாலேயே அதனிடம்

உள்ள நறுமணம் குறையுமோ? நல்லபால் வற்றிடக் காய்ச்சினாலும் அதானலேயே அதனிடம் உள்ள சாரமான இனிமை வற்றுமோ? நிறைபட்ட கதிர்மணி அழுக்கு அடைந்தாலும் அதின் நீள்குணம் மழுங்கிவிடுமோ-நிறைந்த பேரொளியை உடையமணி அழுக்குப்பட்டாலும் அம்மணியின் உயர்ந்த ஒளிப்பண்பு குறைந்துவிடுமோ? நெருப்படை உருக்கினும் அடிக்கினும் தங்கத்தின் நிறையும் மாற்றுக் குறையுமோ- பொன்னை நெருப்பிலே உருக்கினாலும் (தகடாக) அடித்தாலும் அதனிடம் நிறைந்த மாற்றுக் குறைந்துவிடுமோ? கறைபட்ட பைம்புயல் மறைத்தாம் அதுகொண்டு கதிர்மதி கனம் போகுமோ-கருமைபொருந்திய கார் முகிலானது ஞாயிற்றையும் திங்களையும் மறைத்தாலும் அக்காரணத்தால் அவற்றின் பெருமை கெடுமோ? கற்றபெரியோர் மகிமை அற்பர் அறிகிலரேனும் காசினிதனில் போகுமோ-படித்த பெரியோரின் மேன்மையை அறிவிலார் அறியாவிட்டாலும் அதனால் உலகிலே அவர் பெருமை நீங்குமோ?

(வி-ரை) பசுமை+புயல் - பைம்புயல், பசுமை இங்குக் கருமையையே உணர்த்தும்,. பசுமை நிறமுடைய முகிலே இல்லாமையால். இறைவன் வடிவம் அறிவே ஆகையால் அவர், அறிவுற்ற பேரைவிட்டு அகலாத மூர்த்தி ஆனால். கதிர்-ஞாயிறு மதி-திங்கள்.

(க-து) சான்றோர் பெருமை அற்பரால் அறிவுறாது.

உச. ஒன்றுக்கொன்று ஆதரவு

வானவர் பிதிர்க்கள்முச் சுடர்மூவர் கோள்கட்கும்
வாழ்வுதரும் உதவி புவனம்!
வளமிக்க புவனம் தனக்குமேன் மேல்உதவி
வாழ்வுபெற் றிடுமன் னராம்!
தேனமர் நறுந்தொடையல் புனைமன்ன வர்க்குதவி
சேர்ந்தகுடி படைவர்க் கம்ஆம்,
சேர்குடி படைக்குதவி விளைபயிர்! பயர்க்குதவி
சீர்பெற வழங்கு மழையாம்!
மேனிமீர் மழைக்குதவி மடமாதர் கற்பொன்று
வேந்தர்தம் நீதி யொன்று
வேதியர் ஒழுக்கம்ஒன்(று) இம்மூன்று மேயென்று
மிக்கபெரி யோர்உரை செய்வார்
ஆனமர் நெடுங்கொடி உயர்த்தஎம் இறைவனே!
அதிபனே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே.

(இ-ள்) ஆன் அமர் நெடுங் கொடி உயர்த்த எம் இறைவனே- எறு எழுதிய நீண்ட கொடியை உடைய எம் தலைவனே!, அதிபனே-அரசனே!, அருமை..... தேவனே!, வானவர் பிதிர்க்கள் முச்சுடர் மூவர் கோள்கட்கும் வாழ்வு உதவி தரும் புவனம்-அமரரும் தென்புலத்தாரும் ஞாயிறு திங்கள் தீ என்னும் முச்சுடரும் பிரமன் திருமால் உருத்திரன் என்னும் முத்தலைவரும் ஒன்பது கோள்களும் வாழ்வதற்கு உதவிசெய்வது இவ்வுலகம்,

வளம் மிக்க புவனம் தனக்கு மேன்மேல் உதவி வாழ்வு பெற்றிடும் மன்னர் ஆம் - செழிப்பு மிகுந்த உலகத்திற்கு மேலும் மேலும் துணையாவார் வாழ்விற்கெழுந்த அரசர்கள் ஆவர், தேன்அமா நறு தொடையல் புனை மன்னவர்க்கு உதவி சேர்ந்த குடிபடை வர்க்கம் ஆம்- தேன் பொருந்திய மணமலர்த் தார் அணிந்த அரசர்கட்குத் துணை அரசரைச் சார்ந்த குடிகளும் படையும் ஆகிய குழுவாகும், சேர் குடிபடைக்கு உதவி விளை பயிர் - கூடிய குடிகளுக்கும் படைகளுக்கும் துணையாவது விளைந்த பயிராகும், பயிர்க்கு உதவி சீர்பெற வழங்கும் மழை ஆம்-பயிருக்குத் துணையாவது சிறப்புறப்பெய்யும் மழையாகும். மேல் நிமிர் மழைக்கு உதவி-வானத்தில் ஓங்கிப் பரவிப்பெய்யும் மழைக்குத் துணையாவன, மடமாதர் கற்பு ஒன்று-இளமங்கையின் கற்பு ஒன்றும், வேந்தர் தம் நீதி ஒன்று-அரசர்களின் முறைமை ஒன்றும், வேதியர் ஒழுக்கம் ஒன்று-அந்தணரின் ஒழுக்கம் ஒன்றும், இம்மூன்றுமே என்று மிக்க பெரியோர் உரை செய்வார் (ஆகிய) இவை மூன்றுமே என்று சிறந்த சான்றோர் செப்புவார்.

(வி-ரை) ஆன்: ன்: சாரியை, உயர்த்தல், அடையாளமாக வானிற் பறக்கும்படி உயர்த்திக் கட்டுதல், ஒன்பது கோள்கள்: ஞாயிறு,திங்கள், செவ்வாய்,புதன், வியாழன், வெள்ளி, சனி, இராகு, கேது,

வேதம் ஓதிய வேதியர்க்கு ஓர்மழை
நீதி மன்னர் நெறியினுக் கோர்மழை
மாதர் கற்புடை மங்கையர்க் கோர்மழை
மாதம் மூன்று மழையெனப் பெய்யுமே.

என்னும் விவேகசிந்தாமணியின் கருத்து இங்கு வந்துள்ளது.

(க-து) அரசரும் அந்தணரும் மாதரும் ஒழுக்கந்தவறாது இருப்பின் உலகியல் ஒழுங்காக நடைபெறும்.

உரு. இதனை இதுகண்டு மகிழும்

தந்தைதாய் மலர்முகம் கண்டுநின்ற(று) ஆலிப்ப(து)
அவர்தந்த சந்த தியதாம்!
சந்த்ரோ தயம்கண்டு பூரிப்ப(து) உயர்வாவி
தங்குபைங் குமுத மலராம்!
புந்திமகிழ் வாய்இரவி வருதல்கண்(டு) அகமகிழ்வ
பொங்குதா மரைமலர் களாம்!
போத வும் புயல்கண்டு கண்களித் தேநடம்
புரிவது மயூர இனமாம்!
சிந்தைமகிழ் வாய்உதவு தாதாவி னைக்கண்டு சீர்பெறுவ(து) இரவலர் குழாம் திகழ்நீதி
மன்னரைக் கண்டுகளி கூர்வ(து) இச்
செகம்எலாம் என்பர் கண்டாய்!
அந்தியம் வான் அனைய செஞ்சடா டவியனே!
அமலனே! அருமை மதவேள்

அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளி சுரதே வனே!

(இ-ள்) அம் அந்தி வான் அனைய செம் சடாடவியனே- அழகிய அந்தி வானம்போலச் சிவந்த சடைக்கற்றையுடையவனே!, அமலனே - குற்றமற்றவனே!, அருமை.....தேவனே! தந்தை தாய் மலர்முகம் கண்டு நின்று ஆலிப்பது அவர் தந்த சந்ததியது ஆம் - பெற்றோரின் மலர்ந்தமுகத்தைக் கண்டு பூரிப்பது அவர்கள் பெற்ற சந்ததி ஆகும், சந்திரோதயம் கண்டு பூரிப்பது உயர்வாவி தங்கு பைங்குமுத மலர் ஆம் - திங்களின் வருகைநோக்கி மலர்வது உயர்ந்த பொய்கையிலே அமைந்த புதிய அல்லிமலர் ஆகும், புந்தி மகிழ்வாய் இரவி வருதல் கண்டு அகம் மகிழ்வ பொக்கு தாமரை மலர்கள் ஆம்- மனம் மகிழ்வாக தாமரைப்பூக்கள் ஆகும். போதவும் புயல் கண்டு கண்களித்தே நடம் புரிவது மயூர இனம் ஆம் - முகிலை நன்றாகப் பார்த்துக் கண்களித்து நடனம்புரிவது மயிலின் கூட்டம் ஆகும், சிந்தை மகிழ்வாய் உதவு தாதாவினைக் கண்டு சீர்பெறுவது இரவலர் குழாம் - மனக்களிப்புடன் கொடுக்கும் கொடையாளியைக் கண்டு சிறப்புறுவது இரவலர் கூட்டம், திகழ் நீதி மன்னரைக் கண்டு களிகூர்வது இச் செகம் எலாம் என்பர் - விளங்கும் முறை தவறாத அரசரைப் பார்த்து மகிழ்வது இந்நிலவுலகம் யாவும் என்று அறிஞர் கூறுவர்.

(வி-ரை) தாதாவினைக் கண்டு இரவலா குழாம் மகிழ்வது என்னாது சீர்பெறுவது எனக் கூறியதனால், இரவலர் குழாம் வாளா மகிழ்வதோடு நில்லாமற் பொருள் பெற்றுச் சீரும் பெறும் எனக் கூறினாராயிற்று, பசுமை + குமுதம்: பைங்குமுதம். போதவும்- சாலவும். ஆலித்தல் - ஆரவாரித்தல்.

(க-து) ஒருவர் பெற்ற மக்கள் முதலாக இங்குக் கூறப்பட்டவை அனைத்தும் பெற்றோர் முதலாகக் கூறப்பட்ட உயர்ந்த பொருள்களைக் கண்டு மகிழும்.

உச. ஆகாதவை

உள்ளன்(பு) இலாதவர் தித்திக்க வேபேசி
உறவாடும் உறவும் உறவோ?
உபசரித்(து) அன்புடன் பரிமா றிடாதசோ
றுண்டவர்க்கு(கு) அன்னம் ஆமோ?
தள்ளா(து) இருந்துகொண்டு ஒருவர்போய்ப் பார்த்து
தக்கபயிர் பயிரா குமோ? (வரு
தளகர்த்தன் ஒருவன்இல் லாமல்முன் சென்றிடும்
தானையும் தானை யாமோ?
விள்ளாத போகம்இல் லாதபெண் மேல்வரு
விருப்பமும் விருப்ப மாமோ?
வெகுகடன் பட்டபேர் செய்கின்ற சீவனமும்
மிக்கசீ வனமா குமோ?
அள்ளா(த) இருங்கருணை யாளனே! தேவர் தொழும்

ஆதியே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அள்ளாத இருங் கருணையாளனே - குறையாத பொருளாளனே! தேவர் தொழும் ஆதியே-அமரர் வணங்கும் முதல்வனே! அருமை.....தேவனே!, உள் அன்பு இலாதபேர் தித்திக்கவே பேசி உறவாடும் உறவும் உறவோ - மனத்திலே அன்பு இல்லாதவர்கள் இனிமையாக உரையாடி உறவாடுகின்ற போலியுறவும் உறவாகுமோ?, அன்புடன் உபசரித்து பரிமாறிடாத சோறு உண்டவர்க்கு அன்னம் ஆமோ - அன்போடு முகமன்கூறிப் படைக்காத சோற்றை உண்டவர்க்கு நலந்தரும் உணவு ஆகுமோ? , தள்ளாது இருந்துகொண்டு ஒருவர் போய்ப் பார்த்து

வருதக்க பயிர் ஆகுமோ- ஊக்கமின்றி வீட்டில் அமர்ந்துகொண்டு மற்றொருவர் சென்று பார்த்துவரும் நல்ல பயிர் நல்ல பயன் தருமோ? தளகர்த்தன் ஒருவன் இல்லாமல் முன்சென்றிடும் தானையும் தானை ஆமோ - படைத்தலைவன் ஒருகூன் இல்லாமல் முன்னோக்கிச் செல்லும் படையும் வென்றி தரும் படையாகுமோ? விள்ளாத போகம் இல்லாத பெண்மேல் வரும்விருப்பமும் விருப்பம் ஆமோ - பிளவுபடாத இன்பத்திற்குத் தகுதி அற்ற பெண்ணின்மேல் உண்டாகும் ஆசையும் மகிழ்வுதரும் ஆசையாகுமோ? வெகு கடன் பட்டபேர் செய்கின்ற சீவனமும் மிக்க சீவனம் ஆகுமோ-மிகு கடன் கொண்டவர்கள் நடத்தும் வாழ்க்கையும் இனிய வாழ்க்கை ஆகுமோ?

(வி-ரை) தள்ளாமை-மனவூக்கம் இன்மை (உலகவழக்குச்சொல்), அள்ளாத என்பதன் இறுதி அகரம் செய்யுள் விகாரத்தால் தொக்கது. அள்ளாதல்-எடுத்தல். அது இங்குக் குறைத்தல் என்னும் பொருளில் வந்தது. இருமை+கருணை-இருங்கருணை. இருமை-பெருமை. விள்ளாதல்-பிளவுபடுதல். விள்ளாத போகம். முற்றிய இன்பம். இன்பம் அடைதற்குத் தகுதியற்றவாறு நோய் முதலியவற்றால் மெலிந்த பெண், போகம் இல்லாத பெண்.

(க-து) உள்ளன்பிலாதார் இடும் உணவு முதலாக இங்குக் கூறப்பட்டவை நலந்தராதவை ஆகும்.

உள. நற்பண்புக்கு இடமிலார்

வெறிகொண்ட மற்கடம் பேய்கொண்டு, கள்ளுண்டு
வெங்காஞ் சொறிப்பு தலிலே
வீழ்ந்து, தேள் கொட்டிடச்சன்மார்க்கம் எள்ளளவும்
மேவுமோ? மேவா துபோல்,
குறைகின்ற புத்தியாய், அதில் அற்ப சாதியாய்க்
கூடவே இளமை உண்டாய்க்
கொஞ்சமாம் அதிகார மும்கிடைத்தால், மிக்க
குவலயந் தனில் அ வர்க்கு,
நிறைகின்ற பத்தியும் சீலமும் மேன்மையும்

நிதானமும் பெரியோர் கள்மேல்
நேசமும் ஈகையும் இவையெலாம் கனவிலும்
நினைவிலும் வராது கண்டாய்
அறைகின்ற சுருதியின் பொருளான வள்ளலே!
அண்ணலே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே.

(இ-ள்) அறைகின்ற சுருதியின் பொருளான வள்ளலே - புகழப்படுகின்ற மறையின் பொருளான கொடையாளியே!, அண்ணலே-தலைவனே! அருமை..... தேவனே! வெறிகொண்ட மற்கடம் - வெறி பிடித்த ஒரு குரங்கு, பேய் கொண்டு-பேயாற் பிடிக்கப்பட்டு, கள் உண்டு -(அதன்மேற்) கள்ளையுங் குடித்து, வெம் காஞ் சொறி புதலிலே வீழ்ந்து - (மேலும்) கொடிய பூனைக்காஞ்சொறிப் புதரில் விழுந்து, தேள் கொட்டிட (அவற்றுடன்) தேனாலும் கொட்டப்பெற்றால், எள்ளளவும் சன்மார்க்கம் மேவுமோ - (அக்குரங்குக்கு) சிறிதளவேனும் நன்னெறியிலே செல்லும் நிலை உண்டாகுமோ? மேவதுபோல் - (அவ்வாறு அக்குரங்குக்கு நன்னெறி) தோன்றாதது போல் குறைகின்ற புத்தியாய் - சிற்றறிவுடன், அதில் அற்ப சாதியாய்-மேலும் இழிசெயலுடைய குலத்தினராய், கூடவே இளமை உண்டாய்-அவற்றுடன் இளமைப் பருகும் உடையவராய்(இருந்து), அவர்க்கு - அவர்கட்கு, கொஞ்சமாம் அதிகாரமும் கிடைத்தால் - சிறிது தலைமைப்பதவி கிடைத்தாலும், குவலயந்தனில்-உலகத்தில், நிறைகின்ற பத்தியும்-நிறைந்த கடவுள் அன்பும், சீலமும்-ஒழுக்கமும், மேன்மையும்-பெருந்தன்மையும், நிதானமும் நட்பும், ஈகையும்-கொடைப்பண்பும், இவையெலாம் நினைவிலும் கனவிலும் வராது (ஆகிய) இவைகள் யாவும் நினைவிலேயன்றிக் கனவிலும் உண்டாகா.

(வி-ரை) சுருதி-காதாற் கேட்கப்படுவது(வேதம்). காஞ்சொறி:உடம்பிற் பட்டவுடன் தினவை உண்டாக்கும் ஒருவகைப் பூடு. அற்பசாதி: பிறருக்குப் பயன்படாமலும், தீமை செய்து கொண்டும், மற்றவரைத் துன்புறுத்தியும் உயர்ந்த பண்பு பதியப்பெறாத பரம்பரை. இயல்பாகவே குறும்பு செய்யும் குரங்கு வெறி கொண்டு, பேய் பிடித்துக் கள்ளைக் குடித்துத் தினவெடுத்துத் தேள் கொட்டுதலையும் பெற்றாற் செய்யும் பிழைகடள் போலவே, இயல்பாகவே சிற்றறிவுடைய பரம்பரையிலே பிறந்தவர்க்கு இளமையும் தலைமைப்பதவியும் கிடைத்தால் தவறுகள் செய்வார்களேயன்றி நலம்புரியமாட்டார்கள். இவையெலாம் வராது: ஒருமைப்பன்மை மயக்கம். கண்டாய்: முன்னிலை யசைச்சொல்.ந

(க-து) அற்பருக்கு வாழ்வு வந்தால் அர்த்தராத்திரியிற் குடை பிடிப்பர்

உ.அ. இவர் இன்ன முறையரந்

தன்னால் முடிககவொண் ணாதகா ரியம்வந்து
தான்முடிப் போன்த மையன் ஆம்
தன்தலை(கு) இடர்வந்த போதுமீட்டு உதவு
தாய்தந்தை யென்னல் ஆகும்
ஒன்னார் செய்யுகொடுமை யால்மெலிவு வந்தபோ(து)
உதவுவோன் இட்ட தெய்வம்

உத்திபுத் திகள்சொல்லி மேல்வரும் காரியம்
 உரைப்பவன் குருஎன் னல்ஆம்
 எந்நாளும் வரும்நன்மை தீமைதன(து) என்னவே
 எண்ணிவரு வோன்பந்துஆம்
 இருதயம் அறிந்துதன் சொற்படி நடக்குமவன்
 எவன் எனினும் அவனே சுதன்
 அந்நார மும்பணியும் எந்நாளு மேபுனையும்
 அண்ணலே! அருமை மதவேள்
 அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
 அறப்பளி சுரதே வனே.

(இ-ள்) அம் நாரமும் பணியும் எந்நாளுமே புனையும் அண்ணலே-அழகிய நீரையும் (கங்கையையும்) பாம்பையும் எப்போதும் அணிந்துள்ள பெரியோனே! அருமை..... தேவனே!, தன்னால் முடிக்க ஒண்ணாத காரியம் வந்து முடிப்போன் தான் தமையன் ஆம்- தன்னாலே முற்றுவிக்க இயலாத அலுவலை வந்து முற்றுவிக்கும் ஒருவன் தனக்கு முன்பிறந்தோன் ஆவான், தன் தலைக்கு இடர் வந்தபோது மீட்டு உதவுவோன் தாய் தந்தை என்னல் ஆகும்-தனக்குத் தலைபோகத்தக்க துன்பம் உண்டானபோது அதிலிருந்து மீட்போன் அன்னையும் பிதாவும் ஆவான், ஒன்னால் செய்யும் கொடுமையால் மெலிவு வந்தபோது உதவுவோன் இட்ட தெய்வம் - பகைவர் செய்கின்ற தீமையால் நலிந்த காலத்தில் துணையாவோன் வழிபடும் தெய்வம் ஆவான், உத்தி புத்திகள் சொல்லி மேல்வரும் காரியம் உரைப்பவன் குரு என்னலாம் - (தொழில் செய்யும்) முறைமையையும் அறிவுரையையும் ஊட்டி எதிர்காலத்தில் வரும் பயனையும் மொழிபவனை ஆசிரியன் எனலாம்,வரும் நன்மை தீமை எந்நாளும் தனது என்ன எண்ணி வருவோன் பந்து ஆம் - வரக்கூடியநன்மை தீமைகளை எப்போதும் தனக்கு வந்தவைகளாக நினைத்துத் (தன்னுடன் நடப்பூண்டு) வருவோன் உறவினன் ஆவான்,இதயம் அறிந்து தன்சொற்படி நடக்கும் அவன் எவன் எம் அவனே சுதன்ன- மனமறிந்து தன் மொழி தவறாது நடக்கின்றவன் எவனாயினும் அவனே மகன்ஆவான்.

(வி-ரை). நாரம்-நீர்: இங்குக் கங்கையை உணர்த்துகிறது. நன்மை தீமை தனதுஒருமை பன்மை மயக்கம் (நன்மை தமை தன்னுடையவை என வருதல் வேண்டும்) உத்தி: யுக்தி என்னும் வடமொழிச்சிதைவு. ஒன்னார்: மனம் பொருந்தார்.

(க-து) இயற்கையாக உள்ளவரே அன்றி இங்குக் கூறப்பட்டவர்களும் இம்முறையினர் ஆவர். அன்றி, இவ்வாறு பயன்படாதவர்கள் இம்முறைக்குத் தகாதவர் எனினும் பொருந்தும்.

உ.கூ. ஒழுகும் முறை

மாதா பிதாவினுக்கு உள்ளன் புடன்கனிவு
 மாறாத நல்லொ முக்கம்:
 மருவுகுரு ஆனவர்க்கு இனியஉப சாரம்உள
 வார்த்தைவழி பா(டு) அட க்கம்

காதார் கருங்கண்மனை யாள்தனக் கோசயன
காலத்தில் நயபா டணம்
கற்ற பெரி யோர்முதியர் வரும்ஆ துலர்க்(கு) எலாம்
கருணைசேர் அருள்வி தானம்
நீதிபெறும் மன்னவரிடத்(து) அதிக பயவினயம்
நெறியுடைய பேர்க்(கு) இங்கிதம்
நேயம்உள தமர்தமக்(கு) அகமகிழ் வுடன்பரிவு
நேரலர் இடத்தில் வைரம்
ஆதிமனு நூல்சொலும் வழக்கம்இது ஆகும்எம(து)
ஐயனே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) எமது ஐயனே-எம் தலைவனே!, அருமை..... தேவனே! மாதா பிதாவினுக்கு உள் அன்புடன் கனிவு மாறாத நல்லொழுக்கம்-பெற்றோர்களிடம் உள்ளம் நிறைந்த அன்பும் குழைவும் இடையறாத ஒழுக்கமும் வேண்டும், மருவு குரு ஆனவர்க்கு இனிய உபசாரம் உள் வார்த்தை வழிபாடு அடக்கம்-பொருந்திய ஆசிரியரிடம் இனிய முகமனுடன் கூடிய பேச்சும் வழிபாடும் அடக்கமும் வேண்டும், காது ஆர் கருமை கண் மனையான் தனக்கோ சயனகாலத்தில் நய பாடணம் காது வரையில் நீண்ட கரிய கண்களையுடைய மனையாளிடமோ படுக்கையில் இனிய பேச்சு வேண்டும், வரும் கற்ற பெரியோர் முதியர் ஆதுலர்க்கு எலாம் கருணை சேர் அருள் விதானம் நாடி வருகின்ற பெரியோர்கள் வயது முதிர்ந்தவர்களும் வறியோர்களும் ஆகிய இவர்களிடம் மிகுதியும் இரக்கமும் பெருங்கொடையும் வேண்டும், நெறியுடைய பேர்க்கு இங்கிதம் - நன்னெறி செல்வோரிடம் இனியன செய்தல் வேண்டும், நேயம் உளதமர் தமக்கு அகம் மகிழ்வுடன் பரிவு-நட்புடைய உறவினரிடம் உளங்களிந்த அன்பு வேண்டும். நேரிடத்தில் வயிரம் - பகைவரிடம் மாறாத சினம் வேண்டும், ஆதி மநு நூல் சொலும் வழக்கம் இது ஆகும்-பழைய மனுவினால் எழுதப்பெற்ற நூல் கூறும் முறைமை இதுவாகும்.

(வி-ரை) மனையாளிடம் படுக்கையறையில் இனிய மொழி வேண்டும் என்பதனால் மற்ற வேளையிற் கூடாதென்பது கருத்தன்று. காதல் இருவர் கருத்து ஒருமித்து ஆதரவுபட்டதே இன்பம். ஆகையால், முற்றிய இன்பம் அடைவதற்கு மனைவியின் மகிழ்ச்சியும் வேண்டும் என சயனகாலத்தில் நயபாடணம் என்றார். பாடணம் -(வட்) பேச்சு: (பாஷணம் என்பதன் தற்பவம்) வயிரம் - நீங்காச் சினம் இதனைச் செற்றம் எனவும் கூறுவர்.

பகைவர் மொழியால் ஏமாந்துபோதல் கூடாதென்பதற்கு இவ்வாறு கூறினார். தேரான் தெளிவும் தெளிந்தான்கண் ஐயறவும் தீரா இடும்பை தரும் என்றார் வள்ளுவர்.

(க-து) இங்குக் கூறியவாறு நடந்துகொள்வது உலகியலுக்கு நலந்தரும்.

ங.0. குணத்தைவிட்டுக் குற்றத்தை ஏற்றல்

துட்டவிக டக்கவியை யாருமே மெச்சவர்

சொல்லும்நற் கவியை மெச்சார்
 துர்ச்சனர்(கு) அகம்மகிழ்ந்(து) உபசரிப்பார் வரும்
 தூயரைத் தள்ளிவிடுவார்
 இட்டமுள தெய்வந் தனைக்கருதி டார்: கறுப்பு
 என்னிலோ போய்ப் பணிகுவார்
 ஈன்றதாய் தந்தையைச் சற்றும்மதி யார்: வேசை
 என்னிலோ காலில் வீழ்வார்:
 நட்டலா பங்களுக்கு(கு) உள்ளான பந்துவரின்
 நன்றாக வேபே சிடார்
 நாளும்ஓப் பாரியாய் வந்தபுத் துறவுக்கு
 நன்மைபல வேசெய் குவார்
 அட்டதிசை சூழ்புவியில் ஓங்குகலி மகிமைகாண்
 அத்தனே! அருமை மதவேள்
 அனுதினமும் மனத்லநினை தருசதுர கிரிவளர்
 அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அத்தனே-தலைவனே!, அருமை....தேவனே!, யாருமே துட்ட விகடக் கவியை
 மெச்சவர் எல்லோரும் தீய விகடக் கவியை மெச்சவர்- எல்லோரும் தீய விகடக்
 கவியைப் புகழ்வார்கள், சொல்லும் நல் கவியை மெச்சார்-புகழ்ந்து கூறத்தக்க நல்ல
 கவிஞனைப் புகழ்வார்கள், சொல்லும் நல் கவியை மெச்சார்-புகழ்ந்து கூறத்தக்க நல்ல
 கவிஞனைப் புகழமாட்டார்கள், துர்ச்சனர்க்கு அகம் மகிழ்ந்து உபசரிப்பார்-தீயவரை
 மனமகிழ்ச்சியுடன் ஆதரிப்பார், தூயரைத் தள்ளி விடுவார்-நல்லோரை
 ஆதரிக்கமாட்டார்கள், இட்டம் உள தெய்வந்தனைக் கருதிடார்-விருப்பமான தெய்வத்தை
 நினையார், கறுப்பு என்னிலோ போய்ப் பணிகுவார்-பேய் என்றாற் சென்று வணங்குவர்,
 ஈன்ற தாய் தந்தையைச் சற்றும் மதியார் பெற்றோர்களைச் சிறிதும் மதிக்கமாட்டார், வேசை
 என்னிலோ காலில் வீழ்வார்-பரத்தையென்றாற் காலில் விழுந்து வணங்குவார், நட்ட
 லாபங்களுக்கு உள்ளான பந்து வரின் நன்றாகவே பேசிடார்-இன்ப துன்பங்களுக்கு உட்பட்ட
 உறவினர் வந்தால் மனம் விட்டுப் பேசமாட்டார், ஓப்பாரியாய் வந்த புது உறவுக்கு நாளும்
 பல நன்மை செய்வார்-ஓப்புக்கு வந்த புதிய உறவினர்க்கு எப்பொதும் பலவகை
 நலங்களும் புரிவர், அட்ட திசை சூழ் புவியில் ஓங்கு கலிமகிமை-(இவை) எட்டுத்
 திக்குகள் சூழ்ந்த உலகில் கலியுகத்தின் பெருமை.

(வி-ரை) கவி-கவிபாடும் புலவன், இட்டம்: இஷ்டம் என்பதன் தற்பவம். அட்டம் என்பதும்
 அஷ்டம் என்பதன் தற்பவம் கறுப்பு-பேய் (உலகவழக்குச்சொல்)பேய் என்பதும்
 பேஎன்னும் (அச்சப்பொருளைத்தரும்) உரிச்சொல்லின் திரிபே ஆகும். துர்ச்சனர்(வட)-
 தீயர்.

(க-து) இக்காலத்தில் மக்களுக்கு அறியாமை மிகுந்துள்ளது.

ங.க. குணங்காணும் குறி
கற்றோர்கள் என்பதைச் சீலமுட னேசொலும்
கனவாக்கி னாற்கா ணலாம்
கற்புளார் என்பதைப் பார்க்கின்ற பார்வையொடு
கால்நடையினும் கா ணலாம்:
அற்றோர்கள் என்பதை ஒன்றினும் வாரா
அடக்கத்தி னால் அறியலாம்
அறமுளோர் என்பதைப் பூத்தயை யென்னும் நிலை
யதுகண்டு தான் அறியலாம்
வித்தோங்கு பயிரைக் கிளைத்துவரு துடியினால்
விளையும்என் றே அறியலாம்
வீரம்உடை யோரென்ப(து) ஓங்கிவரு தைரிய
விசேடத் தினால் அறியலாம்
அத்தா! குணத்தினாற் குலநலம் தெரியலாம்
அண்ணலே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அத்தா தலைவனே!, அண்ணலே-பெரியோனே! அருமை தேவனே!, சீலமுடனே சொலும் கனவாக்கினால் கற்றோர்கள் என்பதைக் காணலாம்-ஓழுக்கமுடன் பேசும் உயர்ந்த மொழியினாற் பார்வையொடு கால் நடையினும் கற்பு உளார் என்பதைக் காணலாம்-நோக்கும் நோக்கத்தினாலும் காலின் நடையினாலும் கற்பு உடைய பெண்கள் என்பதை அறியலாம், ஒன்றினும் வாரா அடக்கத்தினால் அற்றோர்கள் என்பதை அறியலாம்-எதனினும் (தாமே பெரியவர் என்று) வராத அடக்கமான பண்பினால்(தற்பெருமை) அற்றவர்கள் என உணரலாம், பூத்தயை என்னும் நிலையது கண்டுதான் அறம் உளோர் என்பதை அறியலாம்-உயிர்களிடம் இரக்கம் என்னும் நிலையைக் கண்டுதான் அறநெறியாளர் என உணரலாம். கிளைத்து வரு துடியினால் வித்துஓங்கு பயிரை விளையும் என்றே அறியலாம்-கிளைத்துவரும் செழிப்பினால், விதையிலிருந்து வளரும் பயிரை விளையும் என்று உணரலாம். ஓங்கிவரு தைரிய விசேடத்தினால் வீரம் உடையோர் என்பதை அறியலாம்-மேம்பட்டு வரும் அஞ்சாமைச் சிறப்பினால் வீரம் உடையோர் என உணரலாம்.

(க-து) ஒருவருடைய செயலினால் அவர் பண்பை அறியலாம்.

ங.உ. கூடிற் பயன்படல்

செத்தைபல கூடியொரு கயிறாயின் அதுகொண்டு
திண்கரியை யும்கட் டலாம்!

திகழ்ந்தபல துளிகூடி ஆறாயின் வாவிவொடு
 திரள் ஏரி நிறைவிக் கலாம்!
 ஒத்தநுண் பஞ்சுபல சேர்ந்துநூல் ஆயிடின்
 உடுத்திடும் கலைஆக் கலாம்!
 ஓங்கிவரு கோலுடன் சிலையும் கூடினால்
 உயர்கவிகை யாக்கொள் ளலாம்!
 மற்றும் உயர் தண்டுலத் தோடுதவி(டு) உமிகூடின்
 மல்கும்முளை விளைவிக் கலாம்!
 மனமொத்த நேயமொடு கூடியொருவர்க் கொருவர்
 வாழின்வெகு வெற்றி பெறலாம்!
 அற்றக்கனி யைப்பொருத்(து) அரிபிரமர் தேடரிய
 அமலனே! அருமை மதவேள்
 அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
 அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அற்ற கனியைப் பொருத்து அரிபிரமர் தேட அரிய அமலனே-(மரத்திலிருந்து) அறுபட்ட பழத்தைத் (திரும்பவும் மரத்திலே) சேர்த்த திருமாலும் பிரமனும் தேடியும் காணற்கு அருமையான தூயவனே!, அருமை தேவனே! பல செத்தைகூடி ஒரு கயிறு ஆயின் அதுகொண்டு திண்கரியையும் கட்டலாம்-பல வைக்கோல் தாள்கள் சேர்ந்து ஒரு கயிறு ஆனால், அக் கயிற்றைக் கொண்டு வலிய யானையையும் கட்ட இயலும், திகழ்ந்த பல துளிகூடி ஆறு ஆயின் வாவிவொடு திரள் ஏரி நிறை விக் கலாம்-விளங்கும் பல நீர்த்திவலைகள் கூடி ஆறு ஆனால் குளத்தையும் திரண்ட (பல) ஏரிகளையும் நிறையச் செய்யலாம், ஒத்த நுண்பல பஞ்சு சேர்ந்து நூல் ஆயிடின் உடுத்திடும் கலை ஆக்கலாம்-சமமான நுண்ணிய பல பஞ்சு கூடி நூலானால் அணியும் ஆடையாக்கலாம், ஓங்கிவரு கோலுடன் சிலையும் கூடினால் உயர்கவிகை கொள்ளலாம்-உயர்ந்து குடையாகக் கொள்ளமுடியும், மற்றும்-மேலும், உயர் தண்டுலத்தோடு தவிடு உமி கூடின் மல்கும் முளை விளைவிக் கலாம்-மேம்பட்ட அரிசியும் தவிடும் உமியும் கூடியிருந்தால் (வளம்) மிகுந்த மூளையைத் தோற்றுவிக்கலாம், மனம் ஒத்த நேயமொடு ஒருவர்க்கு ஒருவர் கூடி வாழின் வெகு வெற்றி பெறலாம்-உள்ளம் கலந்த அன்புடன் ஒருவருடன் ஒருவர் சேர்ந்து வாழ்ந்தால் பெரு வெற்றியை அடையலாம்.

(வி-ரை) அற்ற கனியைப் பெருத்தல்: பாண்டவர்கள் காட்டில் வாழும்போது ஒரு முனிவர்க்குப் பயன்படும் நெல்லிக்கனி ஒன்றை அருச்சுனன் பாஞ்சாலிகாக அறுத்துவிட்டான். பிறகு உண்மையுணர்ந்து ககண்ணனை வேண்டினர். அவர் பாண்டவர்கள் ஒவ்வொருவரும் உண்மையான மனத்திலே உற்றது கூறின் அற்றது பெருந்தும் என்றனர். அவர்கள் அவ்வாறே கூறியவுடன் அப்பழம் மரத்திற் பொருந்தியது. தண்டுலம்-அரிசி. பலதுளி பெருவெள்ளம்.

(க-து) ஒற்றுமையாக எதனைச் செய்தாலும் வெற்றியுண்டு

ஙங. வெற்றியிடம்

கலைவலா ருக்(கு) அதிக சயம் மதுரவாக்கிலே
காமுகர்க் (கு) அதிக சயமோ
கைப்பொரு ளிலே: வரும் மருத்துவர்க் கோசயம்
கைவிசே டந்தன் னிலே
நலமுடைய வேசையர்க்(கு) அழகிலே! அரசர்க்கு
நாளும்ரண சூரத் திலே:
நற்றவர்க்(கு) அதிகசயம் உலகுபுகழ் பொறையிலே
ஞானவே தியர்த மக்கோ
குலமகிமை தன்னிலே: வைசியர்க் கோசயம்
கூறிய துலாக்கோ லிலே
குற்றம் இல்லாதவே ளாளருக் கோசம்
குறையாத கொழு னையிலே
அலைவில்கதி ரைக்குநடை வேகத்தில் அதிகசயம்
ஆம் என்பர்: அருமை மதவேள்
அனதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளி சுரதே வனே!

(இ-ள்) அருமை தேவனே!, கலைவலாருக்கு மதுரவாக்கில் அதிகசயம்-கலையிற் சிறந்தவர்கட்கு இனிய மொழியிலே மிகு வெற்றி (உண்டு), காமுகர்க்குக் கைப்பொருளிலே அதிகசயம்-காமத்திலே ஈடுபட்டவர்கட்குக் கைப்பொருளாலே மிகு வெற்றி (உண்டு) வரும், மருத்துவர்க்குக் கைவிசேடந்தன்னில் சயம் - முன்னுக்கு வரும் மருத்துவர்களுக்குக் கைராசியால் வெற்றி (உண்டாகும்) நலம் உடைய வேசையர்க்கு அழகிலே (வெற்றியுண்டு) நாளும் அரசர்க்கு ரணசூரத்திலே-எப்போதும் மன்னவர்கட்குப் போர்க்களத்திலே (அதிக வெற்றியுண்டு) , நற்றவர்க்கு உலகுபுகழ் பொறையிலே அதிக சயம்-நல்ல தவத்தினர்க்கு உலகம் புகழும் பொறுமையினாலே மிகு வெற்றி (உண்டாகும்), ஞானவேதியர் தமக்கோ குலமகிமை தன்னிலே-அறிஞரான மறையவர்களுக்கோ தம் மரபுக்குரிய பெருமையினாலே வெற்றி உண்டாகும் , வைசியர்க்கோ கூறிய துலாக்கோலிலே சயம்-வணிகர்களுக்குப் புகழ்பெற்ற தராசுக்கோலை ஒழுங்காகப் பிடிப்பதனாலே வெற்றி (உண்டாகும்), குற்றம் இல்லாத வேளாளருக்கோ குறையாத கொழுமுனையிலே சயம்-குற்றம் அற்றவர்களான வேளாளர்க்கு நிறைவுற்ற கொழுவின் நுனியினாலே (உழுவதால்) வெற்றி உண்டாகும், அலைவுஇல் குதிரைக்கு நடைவேகத்தில் அதிக சயம் ஆம் என்பர்-வருத்தம் இல்லாத குதிரைக்கு அதனுடைய நடைவிரைவினால் மிகு வெற்றியுண்டாகும் என்று (அறிஞர்) உரைப்பர்.

(க-து) அவரவர்கள் தம் தொழில் முறையிலேதான் வெற்றியுண்டாகும்.

ஙச. ஒன்றின் இல்லாமையாற் பாழ்படல்

தாம்பூல தாரணம் இலாததே வருபூர்ண
சந்தர்ந்நிகர் முகசூ னியம்!
சற்சனர் இலாததே வெகுசனம் சேர்ந்துவாழ்
தரும்பெரிய நகர்கூ னியம்

மேம்பா(டு) இலாதமன் னவர்கள் வந்(து) ஆள்வதே
மிக்கதே சச்சூனியம்!
மிக்கசற் புத்திரன் இலாததே நலமான
வீறுசேர் கிருககு னியம்!
சோம்பாத தலைசரில் லாததே வளமுடன்
சொல்லுயர் சபாகு னியம்!
தொல்லுலகில் அனைவர்க்கும் மாநிதியம் இல்லதே
சுத்தகு னியமென் பர்காண்!
ஆம்பல்வத னத்தனைக் குகனையீன்(று) அருள்செய்த
அத்தனே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) ஆம்பல் வதனத்தனைக் குகனை ஈன்று அருள் செய்த அத்தனே-யானை முகத்தவனையும் முருகனையும் அளித்தருளிய தலைவனே! அருமை..... தேவனே! தாம்பூல தாரணம் இலாததே வருபூரண சந்திரன் நிகர்முக சூனியம்-தாம்பூலம் தரித்துக்கொள்ளாமல் இருப்பதே முழுமதியென விளங்கும் முகத்திற்குப் பாழாகும், சற்சனர் இலாததே வெகுசனம் சேர்ந்து வாழ்தரும் பெரியநகர் சூனியம்-நல்லோர் வாழாததே மிகுதியான மக்கள் கூடிவாழும் பெரிய நகர்க்குப் பாழாகும், மேம்பாடு இலாத மன்னவர்கள் வந்து ஆள்வதே மிக்க தேசச்சூனியம்-உயர்ந்த பண்பு இல்லாத அரசர்கள் வந்து ஆட்சிபுரிவது பெரிய நாட்டுக்குப் பாழாகும், மிக்க சற்புத்திரன் இலாததே நலமான வீறுசேர் கிருக சூனியம்-சறிந்த நன்மகன் இல்லாமையே அழகிய பெருமைபெற்ற வீட்டுக்குப் பாழாகும், சோம்பாத தலைவர் இல்லாததே வளமுடன் சொல்லுயர் சபாகுனியம்-ஊக்கமுடைய தலைவர்கள் இல்லாமையே செழிப்புடன் செப்பப்படுகின்ற அவைக்குப் பாழாகும், தொல்லுலகில், அனைவர்க்கும் மாநிதியம் இல்லதே சுத்தசூனியம் என்பர்-பழமையான உலகத்தில் யாவருக்கும் பெருஞ்செல்வம் பாழாகும் என்று (அறிஞர்) கூறுவர்.

(வி-ரை) ஆம்பல்-யானை, வதனம்(வட) முகம். சற்சனர் துர்ச்சனர். சூன்யம்-பாழ். தாம்பூலத்திற்கு முகவாசம் என்று பெயர். தொன்மை உலகு: தொல்லுலகு

(க-து) எவற்றிற்கும் அவற்றைச் சிறப்பிக்க ஒரு பொருள் வேண்டும்.

ங்ரு. மூடர்களில் உயர்வு தாழ்வு

பெண்புத்தி கேட்கின்ற மூடரும், தந்தைதாய்
பிழைபுறம் சொல்லும்மூ டரும்
பெரியோர்கள் சபையிலே முகடேறி வந்தது
பிதற்றிடும் பெருமூ டரும்,
பண்பற்ற சுற்றம் சிரிக்கவே யிழிவான
பழிதொழில் செய்திடுமூ டரும்
பற்றற்ற பேர்க்குமுன் பிணைநின்று பின்புபோய்ப்

பரிதவித் திடுமு டரும்
கண்கெட்ட (மாடு) என்ன ஓடியிர வலர்மீது
காய்ந்துவீழ்ந் திடுமு டரும்
கற்றறி(வு) இலாதமுழு மூடருக்கு (கு) இவரெலாம்
கால்மூடர் அரைமூடர்காண்
அண்கற்ற நாவலர்க் காகவே தூதுபோம்
ஐயனே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அண்கற்ற நாவலர்க்காகவே தூதுபோம் ஐயனே-அடுத்திருக்க அறிந்த சுந்தரருக்காகப் (பாவையாரிடம்) தூதுசென்ற தலைவனே!, அருமை தேவனே! பெண்புத்தி கேட்கின்ற மூடரும்-பெண்ணின் அறிவுரையைக் கேட்டு நடக்கம், பேதையரும், தந்தைதாய் பிழைபுறம் சொலும் மூடரும்-பெற்றோர் குற்றத்தை வெளியிடும் பேதையரும், பெரியோர்கள் சபையிலே முகடு ஏறி வந்தது பிதற்றிடும் பெருமூடரும் நின்று (வாய்க்கு) வந்ததை உளறும் பெரும் பேயையும், பண்புஉற்ற சுற்றம் சிரிக்க இழிவான பழிசெல் செய்திடும் மூடரும், நற்பண்புடைய உறவினர் நகைக்குமாறு இழிந்த நிந்தைக் குரிய செயல்களைப் புரியும் பேதையும், பற்று அற்ற போர்க்கு முன்பிணை நின்று பின்புபோய்ப் பரிதவித்திடும் மூடரும்-எந்த ஆதரவும்இல்லாதவர்களுக்கு முதலில் (ஆராயாமல்) சென்று, பிறகு வருந்துகின்ற பேதையாரும், கண்கெட்ட மாடு என்ன ஓடி இரவலர் மீது காய்ந்து வீழ்ந்திடும் மூடரும்-குருட்டு மாட்டைப்போல ஓடி யாசகர்மேல் சீறி விழுகின்ற பேதையாரும், இவர்இலாம்-,இவர்கள் யாவரும், கற்று அறிவிலாத முழு மூடருக்குக் கால்மூடர் அரைமூடர்-(நூல்களை) உயர்ந்தும் (அவற்றின்படி நடக்கும்) அறிவு இல்லாத பெரும் பேதையர்களை நோக்கக் கால்பேதையரும் அரைப்பேதையரும் ஆவர்.

(வி-ரை) நாவலர்: திருநாவலூரிற் பிறந்தவர்(சுந்தரர்) பிணை-ஈடு. சிவபெருமான் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருக்காகப் பாவையாரிடம் தூது சென்று பாவையாருடலைத் தவிர்த்தார். அதனால் அடியார்க்கு எளியர் என்னம் தன்மை இங்குப் புலப்படுகிறது.

(க-து) கற்றறிமூடரே யாவரினும் பெருமூடராவர்.

ஙச. இதற்கு இது வேண்டும்

தனக்குவெகு புத்தியுண் டாகினும் வேறொருவர்
தம்புத்தி கேட்க வேண்டும்
தான் அதிக சூரனே ஆகினும் கூடவே
தளசேக ரங்கள் வேண்டும்
கனக்கின்ற வித்துவான் ஆகினும் தன்னினும்
கற்றோரை நத்த வேண்டும்
காசினியை ஒருகுடையில் ஆண்டாலும் வாசலிற்
கருத்துள்ள மந்திரி வேண்டும்
தொனிக்கின்ற சங்கீத சாமர்த்தியன் ஆகினும்

சுதிகூட்ட ஒருவன் வேண்டும்
 சுடர்விளக்கு ஆயினும் நன்றாய் விறங்கிடத்
 தூண்டுகோல் ஒன்று வேண்டும்
 அனற்கண்ண னே! படிக சங்கம்நிகர் வண்ணனே!
 ஐயனே! அருமை மதவேள்
 அனதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
 அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அனல் கண்ணனே-(நெற்றியில்) நெருப்புக் கண்ணுடையவனே! படிகம் சங்கம் நிகர்வண்ணனே படிகத்தைப்போலவும் சங்கைப்போலவும் (வெண்மையான) நிறத்தவனே! ஐயனே-தலைவனே! அருமை.. தேவனே! தனக்கு வெகுபுத்தி உண்டாயினும் வேறொருவர்தம் புத்தி கேட்கவேண்டும்-தனக்கு மிகுந்த அறிவு இருந்தாலும் மற்றவரின் அறிவுரையையும் கேட்டுத் தெளிதல் வேண்டும், தான் அதிக சூரனே ஆகினும் கூடவே தளசேகரர்கள் வேண்டும்-தான் பெரிய வீரனே ஆனாலும் தன்னுடைன் படைகளைச் சேர்த்துக்கொள்வதும் வேண்டும், கனக்கின்ற வித்துவான் ஆகினும் தன்னினும் கற்றோரை நத்தவேண்டும்-பெரிய புலவனானாலும் தன்னைவிடப் புலமையுடையோரை அடுத்தல் வேண்டும். காசினியை ஒருகுடையில் ஆண்டாலும் வாசலில் கருத்துஉள்ள மந்திரி வேண்டும். உலகைத் தான் ஒருவனே ஆண்டாலும் தன் வாயிலில் ஒரு ஆராய்ச்சியுடைய அமைச்சன் வேண்டும். தொனிக்கின்ற சங்கீத சாமரத்தியன் ஆகினும் சுதிகூட்ட ஒருவன் வேண்டும்-இசைப் பண்புடைய இசைப் புலவனே ஆனாலும் சுதிகூட்டித்தர ஒருவன் வேண்டும், சுடர்விளக்கு ஆயினும் நன்றாய் விளங்கிடத் தூண்டுகோல் ஒன்று வேண்டும். ஒளிதரும் விளக்கேயானாலும் நன்றாக எரிவதற்குத் தூண்டுகோல் ஒன்றிருக்க வேண்டும்.

(வி-ரை) சிவபெருமான் செந்தீவண்ணராயினும் வெண்ணீறு பூசியிருப்பதாற் படிகமும் சங்கும் உவமையாயின. ஒரு தொழிலில் ஊக்கமுடையோனுக்கு அதன்மேலுள்ள ஆவலாற் சிந்தனை குறைபடும் ஆதலால் தான் அறிவுடையவனே ஆயினும் பிறர் அறிவுரையைக் கேட்டல் வேண்டும் என்றார். விளக்கிற்குத் தூண்டுகோல் வேண்டும் என்பது உவமை. மற்றவை பொருள். சேகரம்-சேகரித்தல். தளம்-படை.

(க-து) யாவருக்கும் எத்துறையினும் துணைவேண்டும்.

ஙள வறுமையின் கொடுமை

மேலான சாதியில் உதித்தாலும் அதிலென்ன?
 வெகுவித்தை கற்றும் என்ன?
 மிக்க அதி ரூபமொடு சற்குணம் இருந்தென்ன?
 மிகுமாளி ஆகில் என்ன?
 பாலான மொழியுடையன் ஆய்என்ன? ஆசார
 பரனாய் இருந்தும் என்ன?
 பார்மீது வீரமொடு ஞானவான் ஆய்என்ன?
 பாக்கியம் இலாத போது:
 வாலாய மாய்ப்பெற்ற தாயும் சலித்திடுவள்!

வந்தசுற் றமும், கழுமே!
மரியாதை இல்லாமல் அனைவரும் பேசுவார்!
மனைவியும் தூறு சொல்வாள்!
ஆலாலம் உண்டகனி வாயனே! நேயனே!
அனகனே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) ஆலாலம் உண்ட கனிவாயனே-நஞ்சுண்ட கனிபோலச் சிவந்த வாயை யுடையவனே!, நேயானே அன்புடையவனே! அனகனே-குற்றம் இல்லாதவனே! பாக்கியம் இலாதபோது-செல்வம் இல்லாவிட்டால் மேலான சாதியில் உதித்தாலும் அதில் என்ன- உயர்ந்த குலத்திற் பிறந்தாலும் அதனாற் பயன் இல்லை, வெகு வித்தை கற்றும் என்ன- மிகுதியான கலைகளைப் படித்துணர்ந்தாலும் பயன் இல்லை. மிக்கஅதி ரூபமொடு சற்குணம் இருந்து என்ன-பேரழகுடன் நற்பண்பு இருந்தாலும் பயனில்லை, மிகுமானி ஆகில் என்ன- சிறந்த மானமுடையவனானாலும் பயனில்லை, பாலான மொழியுடையன் ஆய்என்ன-இனிய மொழிகளை இயம்புவோனானாலும் பயன் இல்லை, பார்மீது வீரமொடு ஞானவான் ஆய்என்ன உலகிலே வீரமும் அறிவும் உடையவனெனினும் ஒரு பயனும் இல்லை, பெற்ற தாயும் வாலாயமாய் சலித்திடுவள்-ஈன்ற அன்னையும் இயல்பாகவே வெறுப்பாள். வந்த சுற்றமும் இகழும் வருகின்ற உறவினரும் இகழ்வர் , அனைவரும் மரியாதை இல்லாமல் பேசுவார்-எல்லோரும் மதிப்பின்றி உரையாடுவர். மனைவியும் தூறுசொல்வாள்- இல்லாளும் குறைகூறுவாள்.

(வி-ரை) பால் இனிமையும் நலமும் உடையது. ஆகையாற் பாலான மொழி என்பதும், அவ்வாறு உள்ள மொழியெனப் பொருள்படும். வாலாயம்-இயற்கை. தூறு-பழி ,தூறுசொல்வாள்-பழிப்பாள்.

(க-து) பொருள் இல்லாமல் உலகிற் சிறப்புப்பெற முடியாது.

ஙஅ. இழிவு

இரப்பவன் புவியீதில் ஈனன்: அவ னுக்கில்லை
என்னுமவன் அவனின் ஈனன்!
ஈகின்ற பேர்தம்மை யீயாம லேகலைத்
திடும்மூடன் அவனில் ஈனன்!
உரைக்கின்ற பேச்சிலே பலன்உண்(டு) எனக்காட்டி
உதவிடான் அவனில் ஈனன்!
உதவவே வாக்குரைத்(து) இல்லையென் றேசொலும்
உலுத்தனோ அவனில் ஈனன்!
பரக்கின்ற யாசகர்க்கு(கு) ஆசைவார்த் தைகள் சொலிப்
பலகால் அலைந்து திரியப்
பண்ணியே இல்லையென் றிடுகொடிய பாவியே
பாரில் எல் லோருக்கும் ஈனன்!

அரக்கிதழ்க் குமுதமாய் உமைநேசனே! எளியர்
அமுதனே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அரக்குஇதழ் குமுதம் வாய் உமைநேசனே-சிவந்த இதழும் செவ்வல்லிபோன்ற வாயும் உடைய உமையம்மையார் காதலனே!, எளியர் அமுதனே-மெலிந்தவர்க்கு அமுதமானவனே!, அருமை தேவனே! புவி மீதில் இரப்பவன் ஈனன்-உலகத்திற் பிச்சையெடுப்பவன் இழிந்தவன், அவனுக்கு இல்லையென்னும் அவன் அவனில் ஈனன்-அவ்வாறு இரப்பவனுக்கு (வைத்துக்கொண்டு) இல்லையென்பவன் அவனைவிட இழிந்தவன், ஈகின்ற ஈனன்-கொடுப்போரைக் கொடாமலே தடுத்துவிடும் அறிவிலி ஈயாதவனிலும் இழிந்தவன், உரைக்கின்ற பேச்சில் பலன் உண்டு எனக்காட்டி உதவிடான் அவனில் ஈனன்-சொல்லும் சொல்லிலே நன்மையுண்டு என்று நம்புவித்துப்பிறகு கொடாதவன் அவனினும் இழிந்தவன், உதவவே வாக்கு உரைத்து இல்லையென்றே சொலும் உலுத்தனோ அவனில் ஈனன்-கொடுப்பதாகவே உறுதிமொழி கூறிப் பிறகு இல்லையென்றே கூறிவிடும் கஞ்சத்தனமுள்ளவனோ எனின் அவனினும் இழிந்தவன், பார்க்கின்ற யாசகர்க்கு ஆசை வார்த்தைகள் சொலி-எங்கும் பரவியிருக்கும் இரவலர்க்கு (நம்பிக்கை யுண்டாகும்படி) ஆசைமொழிகள் கூறி, பலகால் அலைந்து நிற்கப் பண்ணியே-பல தடவை உழன்று திரியும்படி செய்துவிட்ட பிறகே, இல்லையென்றிடு கொடிய பாவியே பாரில் எல்லோர்க்கும் ஈனன்-இல்லையென்று ஏமாற்றிவிடும் கொடிய பாவியே உலகில் யாவரினும் இழிந்தவன்.

(வி-ரை) ஏற்பது இகழ்ச்சி, இயல்வது கரவேல், ஈவது விலக்கேல், என்பவை இங்கு உணரத்தக்கவை. அரக்கு - சிவப்பு நிறம்.

(க-து) இரப்பதைவிட இல்லையென்பது இழிவு, அதனினும் ஈவதை விலக்குதல் இழிவு, அதனினும் பேச்சிலே பயனுண்டென நம்பும்படி சொல்லி ஏமாற்றுவது இழிவு, நாளை வா என்று வந்தபின் இல்லையெனல் அதனினும் இழிவு, அதனினும் பலமுறை அலைவித்து இல்லையெனல் இழிவு.

ஙகூ. மறைவும் வெளிப்படையும்

சென்மித்த வருடமும், உண்டான அத்தமும்
தீ(து)இல்கிர கச்சா ரமும்,
தின்றுவரும் அவுடதமும், மேலான தேசிகன்
செப்பிய மகாமந்த ரமும்,
புன்மையவ மானமும், தானமும், பைம்பொன் அணி
புனையும்மட வார்க லவியும்
புகழ்மேவும் மானமும், இவைஒன்ப தும்மது
புந்திக்கு ளேவைப் பதே
தன்மமென்(று) உரைசெய்வர், ஒன்னார் கருத்தையும்
தன்பிணியை யும்ப சியையும்

தான்செய்த பாவமும், இவையெலாம் வேறொருவர்
தஞ்செவியில் வைப்பது இயல்பாம்!
அன்மருவு கண்டனே! மூன்றுலகும் ஈன்றவுமை
அன்பனே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அல்மருவு கண்டனே - (நஞ்சு தங்கியதால்) கருமை பொருந்திய கழுத்தை
உடையவனே!-மூன்று உலகும் ஈன்ற உமைஅன்பனே-மூவுலகத்தையும் பெற்ற
உமையம்மையார் காதலனே!, அருமை.....தேவனே! சென்மித்த வருடமும்-பிறந்த
ஆண்டும், உண்டான அத்தமும்-கிடைத்திருக்கும் செல்வமும், தீதுஇல் கிரகச் சாரமும்-
குற்றமற்ற நல்ல கோள்களின் பலனும் தின்றுவரும் ஓளடதமும்-உண்டுவரும் மருந்தும்,
மேலான தேசிகள் செப்பிய மகாமந்திரமும்-உயர்ந்த ஆசான் கூறியருளிய உயர்ந்த
மறையும், புன்மை அவமானமும் - (தனக்கு நோந்த) இழிவாகிய மனக்கேடும், தானமும்-
(தான் பிறர்க்குக் கொடுத்த) கொடையும் பைம்பொன் அணிபுனையும் மடலார் கலவியும்-
புதிய பொன்னாலான அணிகளை பெண்களின் சேர்க்கையும்,. புகழ்மேவும் மானமும்-
புகழ்பொருந்திய பெருமையும், இவை ஒன்பதும்-(ஆகிய) இவைகள் ஒன்பதினையும், தமது
புந்திக்குள் வைப்பதே தன்மம் என்று உரைசெய்வர்-தம்முடைய மனத்தில் வைத்திருப்பதே
அறமாகும் என்று அறிஞர் கூறுவர். (பிறரிடம் கூறுதல் பிழை), ஒன்னார் கருத்தையும் -
பகைவரின் நினைவையும், தன் பிணியையும்-தன் நோயையும், பசியையும்(தன்) பசியையும்,
தான்செய்த பாவமும்-தான் இயற்றிய பாவத்தையும், இவையெலாம்(ஆகிய)
இவைபோன்றவற்றை, வேறு ஒருவர்தம் செவியில் வைப்பது இயல்பாம்-மற்றொருவர்
காதில் விழச்செய்வது (அறத்தின்) இயற்கையாகும் (மறைத்துவைப்பது நலமாகாது):

(வி-ரை) தான் செய்த பாவத்தைச் சொல்லவேண்டும் எனவே, தான் செய்த நன்றியைச்
சொல்லக்கூடாது என்று அறியலாகும். தானம் என்பது அதனைக் குறிக்கும் என்றும்
கொள்ளலாம். பாவத்தைக் கூறினால் மேலும் பாவஞ்செய்தல் ஆகாது என்ற மனவுறுதி
உண்டாகும். அல்-இருள்: இங்குக் கருமையை உணர்த்துகிறது.

(க-து) தான் பிறந்த ஆண்டு முதலானவற்றைக் கூறுவது தனக்கே கெடுதியை உண்டாக்கும்.
பகைவரின் நினைவு முதலானவற்றைக் கூறுவதனால் நன்மையாகும்.

ச0. வானவர் கால அளவை

சதுர்யுகம் ஓரிரண் டாயிரம் பிற்படின்
சதுமுகற்(கு) ஒருதின மதாம்!
சாற்றும்இத் தினமொன்றி லேயிந்தர் பட்டங்கள்
தாமும்ஈ ரேழ்சென் றிடும்!
மதிமலியும் இத்தொகையின் அயன்ஆயுள் நூறுபோய்
மாண்டபோ(து) ஒருகற் பம்ஆம்!
மாறிவரு கற்பம்ஒரு கோடிசென றால்நெடிய
மால்தனக்(கு) ஓர்தி னமதாம்!

துதிபரவும் இத்தொகையில் ஒருகோடி நெடியமால்
தோன்றியே போய்ம றைந்தால்
தோகையோர் பாகனே! நீநகைத்(து) அணிமுடி
துளக்கிடும் கால மென்பர்!
அதிகம்உள பலதேவர் தேவனே! தேவர்கட்(கு)
அரசனே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) தோகையோர் பாகனே-மயில் (போதும் உமாதேவியார்) ஒரு பங்கிலுள்ளவனே!
அதிகம் உளபல தேவர் தேவனே-கூட்டமாக உள்ள பலவகைப்பட்ட வானவர்க்கும்
வானவனே! தேவர்கட்கு அரசனே-வானவர் தலைவனே! அருமை தேவனே!
சதுர்யுகம் ஓர் இரண்டாயிரம் பின்படின் சதுமுகற்கு ஒருதினம் தாம்-(கிரேதாயுகம்,
திரேதாயுகம், துவாபரயுகம், கலியுகம் என்னும்) நான்கு கொண்ட யுகங்கள் இரண்டாயிரம்
கடந்தால் நான்முகனுக்கு ஒரு நாளாகும், சாற்றும் இத்தினம் ஒன்றிலே இந்திர பட்டங்கள்
தாமும் ஈரேழ் சென்றிடும்-கூறத்தக்க இந்த ஒரு நாளிலே பதினான்கு இந்திர பதவிகள்
கழிந்துவிடும், மதிமலியும் இத்தொகையின் அயன் ஆயுள் நூறுபோய் மாண்டபோது
ஒருகற்பம் ஆம் - அறிவுமிருந்த இந்தக் கணக்கின்படி நான்முகன் வயது நூறு கழிந்து
இறந்தானானால் ஒரு கற்பம் எனப்படும், மாறிவரு கற்பம் ஒரு கோடி சென்றால்
நெடியமால் தனக்குஓர் தினமதாம்-(இவ்வாறு) மாறிமாறி வரும் பிரமகற்பம் ஒருகோடி
கழிந்தால் திருமாலுக்கு ஒரு நாளாகும், துதிபரவும் இத்தொகையில் ஒருகோடி நெடியமால்
தோன்றியே போய் மறைந்தால் - துதிக்கத் தகுந்த இந்த எண்ணிக்கையில் ஒரு கோடி
திருமால்கள் பிறந்து மறைந்தால், நீ நகைத்து அணிமுடி துளக்கிடும் காலம் என்பர் - நீ
சிரித்து அழகிய திருமுடியை ஒரு முறை அசைக்கும் காலம் ஆகும் என்று அறிஞர்
கூறுவர்.

வாம்பரி தனக்(கு) அதிக புனிதம்முகம் அதனிலே
மறையவர்க்கு(கு) உயர்பு னிதமோ
மலரடியி லே புனிதம் ஒளிகொள்கண் ணாடிக்கு
மா(சு) இல்முற் புறம்அ தனிலே
மேம்படும் பசுவினுக் குப்பிற் புறத்திலே
மிக்கமட மாத ருக்கோ
மேனியெல் லாம்புனிதம் ஆகு:ம: ஆ செளசமொடு
மேவுவனி தையர்த மக்கும்
தாம்பிர மதற்கம்மிகு வெள்ளிவெண் கலம்அயம்
தங்கம்ஈ யந்த மக்கும்
தரும்புனிதம் வருபெருக் கொடுபுளி சுணம்சாம்பல்
சாரும்மண் தாது சாணம்
ஆம்புனிதம் இவையென்பர், மாபெரு வில்லியே!
அனகனே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில் நினை தருசதுர கிரிவளர்

அறப்பளி சுரதே வனே!

(இ-ள்) மாமேரு வில்லியே-பெருமைமிக்க மேருவை வில்லாக்கியவனே! அனகனே-
குற்றம் அற்றவனே! அருமை.....தேவனே! வாம் பரிதனக்கு முகமதனிலே அதிக புனிதம்-
தாவிச் செல்லுங் குதிரைக்கு முகத்திலே மிகுதாய்மை, மறையவர்க்கு மலரடியிலே உயர்
புனிதம்-மறையுணர்ந்த அந்தணர்க்கு மலரனைய அடிகளிலே மிகுதாய்மை, ஒளிகொள்
கண்ணாடிக்கு மாசுஇல் முற்புறம் அதனிலே புனிதம்- ஒளியையுடைய கண்ணாடிக்குக்
குற்றமற்ற முன்புறத்திலே தூய்மை, மேம்படும் பசுவினுக்குப் பிற்புறத்திலே-உயர்ந்த
ஆவுக்குப் பின் புறத்திலே (தூய்மை) மிக்கமட மாதருக்கு மேனியெல்லாம் புனிதம் ஆகும் -
சிறந்த இளம்பெண்களுக்கு மெய்யெல்லாம் தூய்மையாகும், ஆசௌசமொடு மேவும்
வனிதையர் தமக்கும்-தீட்டுற்ற(பூப்படைந்த). பெண்களுக்கும், தாம்பிரம் அதற்கும்-
தாம்பிரத்திற்கும், மிகுவெள்ளி வெண்கலம் அயம் தங்கம் ஈயம் தமக்கும்-அதிக
வெள்ளிக்கும் வெண்கலத்துக்கும் இரும்புக்கும் பொன்னுக்கும் ஈயத்தினும், புனிதம்தரும் -
தூய்மையைத் தருகிறவருபெருக்கொடு புளி சுணம் சாம்பல் சாரும் மண்தாது சாணம் இவை
புனிதம் ஆம்என்பர் -வருகின்ற வெள்ளத்துடன் புளியும், சுண்ணப்பொடியும் , சாம்பலும்,
பொருந்திய மண்ணும், காவிக்கல்லும், சாணமும் ஆகிய இவைகள்(முறையே) தூய்மை
தரும் என்று (அறிஞர்) கூறுவர்.

(வி-ரை) 'வாவும்பரி' வாம் பர என இடைக்குறைந்தது. வாவுதல்-தாவுதல்,ஆசௌசம்:
தீட்டு

(க-து) சில பொருள்களை இங்குக் கூறியவாறு தூய்மை செய்தல் உலகியல்.

சஉ. அடங்காதவற்றை அடக்குவதற்கு வழி

கொடியபொலி எருதைஇரு மூக்கிலும் கயிறொன்று
கோத்துவச விர்த்தி கொள்வார்:
குவலயந் தனின்மதக் களிறதனை அங்குசங்
கொண்டுவச விர்த்தி கொள்வார்
படியில்விட அரசைமந் திரதந் திரத்தினார்
பற்றிவச விர்த்தி கொள்வார்
பாய்பரியை நெடியகடி வாளமது கொடுநடை
பழக்கிவச விர்த்தி கொள்வார்
விடமுடைய துட்டரைச் சோர்பந்து கைக்கொண்டு
வீசிவச விர்த்தி கொள்வார்
மிக்கபெரி யோர்களும் கோபத்தை அறிவால்
விலக்கிவச விர்த்தி கொள்வார்
அடியவர் துதிக்கவரு செந்தா மரைப்பதத்(து)
ஐயனே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளி சுரதே வனே!

(இ-ள்) அடியவர் துதிக்கவரு செந்தாமரைப் பதத்து ஐயனே-திருவடியார்கள் வாழ்த்த வருகின்ற செந்தாமரை மலரனைய திருவடியை உடைய தலைவனே! அருமை.....தேவனே! கொடிய பொலி எருதை இருமூக்கிலும் கயிறுஒன்று கோத்து வசவிர்த்தி கொள்வார்-கொடுந் தன்மையுள்ள பொலிகாளையை (அதன்) இரண்டு மூக்கிலும் ஒரு கயிற்றைக் கோத்து வசப்படுத்துவர், குவலயந்தனில் மதக்களிறதனை அங்குசங்கொண்டு வசவிர்த்தி கொள்வார்-உலகத்தில் மதயானைகளை அங்குசங்கொண்டு (தாக்கி) வசப்படுத்துவர், படயில்விட அரவை மந்திர தந்திரத்தினால் பற்றி வசவிர்த்தி கொள்வார்-உலகில் நஞ்சுடைய நாகத்தை மந்திரத்தாலும் தந்திரத்தாலும் பிடித்து வசப்படுத்துவர், பாய்பரியை நெடிய கடிவாளமது கொடு நடை பழக்கி வசவிர்த்தி கொள்வார்-நஞ்சுடைய தீயவரைச் சவுக்கைக் கொண்டு அடித்து வசப்படுத்துபர், மிக்க பெரியோர்களும் கோபத்தை அறிவால் விலக்கி வசவிர்த்தி கொள்வார்-பெரிய சான்றோர்களுங்கூடத் (தம்) கோபத்தை அறிவின் திறமையினால் நீக்கிக்கொண்டு அடங்கி நடந்து (மனத்தை) வசப்படுத்துவர்.

(க-து) எருது முதலானவற்றை வசப்படுத்த இங்குக் கூறிய முறையைக் கையாளுதல் உலகியல்.

சங். ஒளியின் உயர்வு

செழுமணிக்(கு) ஒளி அதன் மட்டிலே! அதினுமோ
செய்யகச் சோதம் எனவே
செப்பிடும் கிருமிக்கு மிச்சம்ஒளி! அதனினும்
தீபத்தின் ஒளிஅ திகமாம்
பழுதிலாத் தீவர்த்தி தீபத்தின் அதிகமாம்!
பகல்வர்த்தி அதில்அ திகமாம்!
பாரமத் தாப்பின்ஒளி அதில்அதிகம்! அதிலுமோ
பனிமதிக்க(கு) ஒளிஅ திகம்ஆம்!
விழைவுதரு பரிதிக்கும் மனுநீதி மன்னர்க்கும்
வீரவித ரணிக ருக்கும்
மிக்கவொளி திசைதொறும் போய்விளங்கிடும் என்ன
வீரகுளோர் உரைசெய் குவார்!
அழல்விழிகொ(டு) எரிசெய்து மதனவேள் தனைவென்ற
அண்ணலே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அழல் விழிகொடு எரிசெய்து மதனவேள் தனைவென்ற அண்ணலே- தீவிழியினாலே காமனை எரித்து வென்ற பெரியோனே! அருமை.....தேவனே! செழு மணிக்(கு) அதன்மட்டிலே ஒளி-நல்ல மாணிக்கத்துக்கு அதன் அளவிலேதான் ஒளியுண், அதினும் செய்ய கச்சோதம் எனச் செப்பிடும் கிருமிக்கு மிச்சம்ஒளி-அம்மணியைக் காட்டினும் சிவந்த மின்மினியெனக் கூறப்படும். புழுவுக்கு மிகுதியான ஒளி உண்டு, அதனினும் தீபத்தின் ஒளி அதிகம் ஆம்-அந்த மின்மினியினும்

விளக்கின் ஒளி மிகுதியாகும், தீபத்தின் பழுதுஇலாத் தீவர்த்தி அதிகம் :ஆம்-விளக்கினும் குற்றமற்ற தீவர்த்தியின் (ஒளி) மிகுதியாகும், அதில் பகலவர்த்தி அதிகம் ஆம்-அதனினும் பகல்வர்த்தி(யின் ஒளி) மிகுதியாகும், அதில் பார மத்தாப்பின் ஒளி அதிகம்-பகல்வர்த்தியினும் பெரிய மத்தாப்பின் ஒளி மிகுதியாகும், அதிலும் பனிமதிக்கு ஒளி அதிகம்ஆம்-மத்தாப்பினும் குளிர்ந்த திங்களின் ஒளி மிகுதியாகும், விழைவுதரு பரிதிக்கும் மனுநீதி மன்னர்க்கும் வீரவிதானிகருக்கும்-விருப்பம் ஊட்டும் ஞாயிற்றினுக்கும் செங்கோல் அரசர்க்கும் வீரமுடைய அறிஞருக்கும் மிக்கஒளி திசைதொறும் போய்விளங்கிடும் எட்டுத்திக்குகினும் சென்று வீசும் என்று அறிவுடையோர் கூறுவர்.

(வி-ரை) கொண்டு என்பது கொடு என வந்தது, முருக வேளினின்றும் வேறுபடுத்தியறிய மதனவேள் என்றார். மதனனாகிய என்க. கச்சோதம் (வட)-மின்மினி. விதரணிகர்(வட)-அறிஞர். விதரணை-அறிவு

(க-து) அரசர்க்கும் வீரருக்கும் எட்டுத்திக்குகினும் பரிதியென ஒளி பரவும்.

நன்று தீதாதல்

வான்மதியை நோக்கிடின சோரர்கா முகருக்கு
மாறாத வல்வி டமதாம்!
மகிழ்நன் றனைக்காணில் இதமிலா விபசாரிய
மாதருக் கோவி டமதாம்!
மேன்மைதரு நற்சுவை பதார்த்தமும் சுரரோகம்
மிக்கபேர்க்கு) அதிக விடமாம்!
வித்தியா திபர்தமைக் கண்டபோ(து) அதிலோப
வீணர்க்கு)எ லாம்வி டமதாம்!
ஈனம்மிகு புன்கவி வலோர்க்கு) அதிக சபைகாணில்
ஏலாத கொடிய விடமாம்!
ஏற்றமில் லாதபடு பாவிகட்(கு) அறமென்னில்
எந்நாளும் அதிக விடமாம்!
ஆனதவ யோகியர்கள் இதயதா மரையுறையும்
அண்ணலே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) ஆன தவயோகியர்கள் இதயதாமரை உறையும் அண்ணலே-ஆக்கம்பெற்ற தவயோகியரின் உளத்தாமரைமலரில் வாழும் பெரியோனே!, அருமை..... தேவனே! சோரர் காமுகருக்கு வான்மதியை நோக்கிடின மாறாத வல்விடமது ஆம்- திருடருக்கும் காமநோயாளருக்கும் வானத்தில் திங்களைப் பார்த்தால் நீங்காத கொடிய நஞ்சு ஆகும். இதம்இலா விபசாரிய மாதருக்கு மகிழ்நன்தனைக் காணில் விடமது ஆம்- நன்மையில் லாத தீயொழுக்கப் பெண்டிருக்குக் கணவனைப் பார்த்தால் நஞ்சுபோல் இருக்கும், சுரரோகம் மிக்கபேர்க்கு மேன்மைதரு நல் சுவை பதார்த்தமும் அதிகவிடம் ஆம்-வெப்புநோய்

மிகுந்தவர்கட்கு உயர்ந்த இனிய சுவைமிக்க கறிகளும் மிகுந்த நஞ்சாகும், அதிலோப வீணர்க்கு எலாம் வித்தியாதிபர் தமைக் கண்டபோது விடமது ஆம்-மிகுந்த ஈகைப் பண்பிலாத வீணர்கள் யாவருக்கும் கலைவல்லோரைக் கண்ட போது நஞ்சாகும். ஈனம்மிகு புன்கவி வலோர்க்கு அதிகசபை காணில் ஏலாத கொடியவிடம் ஆம்-இழிவுமிக்க புன்கவிவாணருக்குப் போவையைக் கண்டாற் படுபாவிகட்கு அறம்என்னில் எந்நாளும் அதிகவிடம் ஆம்-மேன்மையில்லாத பெரும் பாவிசகளுக்கு அறம் என்றால் எப்போதும் பெருநஞ்சு ஆகும்.

(வி-ரை) கள்ளருக்கு நிலவொளி தடையாகும். காமநோய் காதலரைப் பிரிந்தோர்கட்கே. ஆகையாற், கூடியிருப்போர்க்கு இன்பம் ஊட்டும் நிலவு அவர்களுக்குப் பெருவெறுப்புத்தரும், கலைவாணருக்குக் கொடுக்க வேண்டுமே என்னும் அச்சத்தால் ஈகையிலார்க்கு வெறுப்புண்டாகும். அல்லவை செய்தார்க்கு அறம்கூற்றம்.

(க-து) நன்னிலையில் இல்லாதார்க்கு நல்லவை தீயவையாகவே காணப்பெறும்.

சரு. தாழ்வும் உயர்வுபெறும்

வெகுமானம் ஆகிலும் அவமானம் ஆகிலும்
மேன்மையோர் செய்யில் அழகாம்!
விரகமே ஆகிலும் சரசமே ஆகிலும்
விழைமங்கை செய்யில் அழகாம்!
தகுதாழ்வு வாழ்வுவெகு தருமங்களைச் செய்து
சாரிலோ பேரழகதாம்!
சரீரத்தில் ஒருனம் மானம்எது வாகிலும்
சமர்செய்து வரில் அழகதாம்?
நகம்மேவு மதகரியில் ஏறினும் தவறினும்
நாளும்அது ஓர் அழகதாம்!
நாய்மீதில் ஏறினும் வீழினும் கண்டபேர்
நகைசெய்தழ(கு) அன்றென் பர்காண்!
அகம்ஆயும் நற்றவர்க்கு(கு) அருள்புரியும் ஐயனே!
ஆதியே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அகம்ஆயும் நல்தவர்க்கு அருள்புரியும் ஐயனே-உள்ளத்திலே ஆராயும் நல்ல தவத்தினர்க்கு அருள்செய்யும் தலைவனே! ஆதியே-முதல்வனே! அருமை.....தேவனே! வெகுமானம் ஆகிலும் அவமானம் ஆகிலும் மேன்மையோர் செய்யில் அழகுஆம்-பெருமதிப்புச் செயலானாலும் இழிவுச் செயலானாலும் பெரியோர்கள் செய்தால் அழகுதரும், விரகமே ஆகினும் சரசமே ஆகிலும் விழைமங்கை செய்யில் அழகுஆம்-காமநோயானாலும் காமக்கூட்டம் ஆனாலும் விரும்பத்தக்க மங்கைப்பருவப் பெண்

கொடுத்தால் அழகு ஆகும். வெகு தருமங்களைச் செய்து தகுதாழ்வு வாழ்வு சாரில் பேரழகு ஆம்-மிக்க அறங்களைப் புரிந்து தக்க தாழ்வாயினும் வாழ்வாயினும் பெற்றால் மிகுந்த அழகு ஆகும், சமர்செய்து சரீரத்தில் ஓர் ஊனம் மானம் எதுவாகிலும் வரில் அழகது ஆம்-போர்புரிந்ததனால் உடம்பில் ஏதாயினும் காயமாவது பெருமையாவது உண்டானால் அழகு ஆகும். நகம்மேவு மதகரியில் ஏறினும் தவறினும் அதுநாளும் ஓர் அழகது ஆம்-மலைப்போன்ற மதயானையின்மேல் ஏறினாலும் தவறி வீழ்ந்தாலும் அச்செய்கை எப்போதும் ஓரழகாக இருக்கும், நாய்மீதில் ஏறினும் வீழினும் கண்டபேர் நகை செய்து அழகு அன்று என்பர்-நாயின்மேல் ஏறினாலும் தவறி வீழ்ந்தாலும் பார்த்தபேர் நகைத்து அழகாகாது என்று கூறுவர்.

(வி-ரை) நகம்-மலை. மலைபோன்ற யானை. யானை பிழைத்த வேல் ஏந்தல் இனிது என்பதும் இக்கருத்தே. பொருள் கிடைத்தால் தக்குழி நோக்கி அறஞ்செய தலே பயன். ஆகையால் ஈகையினால் உண்டாகும் வறுமை அழகு தருவதாகும். பிறவும் இவ்வாறே சீர்தூக்கிக்கொள்க. மங்கை: பனிரெண்டு முதல் பதினாறு வரை வயது உள்ள பெண்.

(க-து) பெரியோரார் கிடைக்கும் இழிவும், பருவ மங்கையால் உண்டாகும் காமநோயும், அறஞ்செய்து பெற்ற தாழ்வும் போர்ப்புண்ணும், யானைமீது ஏறி வீழ்தலும் அழகையே தரும்.

சசு. நல்வினை செய்தோர்

சரண்தனக் காத்தவன், மெய்யினால் வென்றவன்
தானம்இளை யா(து)உ தவினோன்,
தந்தைசொல்மாறாதவன், முன்னவற்(கு) ஆனவன்
தாய்ப்பழி துடைத்த நெடியோன்
வருபிதர்க்க(கு) உதவினோன், தெய்வமே துணையென்று
மைந்தன்மனை வியைவ தைத்தோர்,
மாறான தந்தையைத் தமையனைப் பிழைகண்டு
மாய்த்துலகில் மகிமை பெற்றோர்
கருதரிய சிபிஅரிச் சந்திரன், மாபலி,
கணிச்சியோன் சுமித்தி ரைசுதன்,
கருடன், பகீரத னுடன் சிறுத் தொண்டனொடு
கானவன், பிரக லாதன்,
அரியவல் விபீடணன் எனும்மகா புருடராம்
அத்தனே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அத்தனே தலைவனே!, அருமை..... தேவனே! சரண்தனக் காத்தவன்-
அடைக்கலம் (என்ற புறாவைக்) காப்பாற்றியவன், மெய்யினால் வென்றவன்-

உண்மையேபேசி வெற்றியுற்றவன், இளையாது தானம் உதவினோன்-சோர்வின்றக் கொடைகொடுத்தவன், தந்தை சொல் மாறாதவன்-தந்தையின் மொழியைத் தட்டாதவன், முன்னவற்கு ஆனவன்-தமையனுக்கு உற்ற துணையானவன், தாய் பழிதுடைத்த நெடியோன்-அன்னைக்கு உற்ற நிந்தையைப் போக்கிய பெரியோன், வருபிதிர்க்கு உதவினோன்-தலைமுறையில் வந்த தென்புலததார்க்கு நலம் புரிந்தோன், தெய்வமே துணையென்று மைந்தன் மனைவியை வதைத்தோர்-கடவுளைத் துணையாக நம்பி மகனை வதைத்தவனும் மனைவியை வதைத்தவனும், மாறான தந்தையைத் தமயனைப் பழிகண்டு மாய்த்து உலகில் மகிமைபெற்றோர்-(நன்னெறிக்கு) மாறுபட்ட தந்தையைக் கொண்டும் தமயனைக் கொண்டும் உலகிற் புகழ்பெற்றோர், ஆகிய இவர்கள் முறையே) கருதரிய சிபி-நினைத்தற்கரிய சிபிச்சக்கரவர்த்தியும், அரிச்சந்திரன்-அரிச்சந்திரனும், மாபலி-மாபலியும், கணிச்சியோன்-பரசுராமனும், சுமித்திரை சுதன்-சுமித்திரை மகனான இலக்குவனும், கருடன்-கருடனும், பகீரதனுடன்-பகீரதனும், சிறுத்தொண்ட னொடு - சிறுத்தொண்டனும், கானவன்-வேடனும்-பிரகலாதன்-பிரகலாதனும், அரியவல் விபீடணன் அரிய வலிய விபீடணனும் எனும்மகா புருடராம்-எனக்கூறும் பெருமக்கள் ஆகும்.

(வி-ரை) அடைக்கலம் என்ற புறாவைச் சிபி காப்பாற்றத் தன்னையே எடையாக நிறுத்தினான். அரிச்சந்திரன் உண்மையைக் கடைப்பிடிக்க மனைவியையும் மகனையுங்கூட விற்றான், தானும் தோட்டிற்கு விலையானான். மாபலி தன்னையேற்பவர் மாயையில் வல்ல திருமாலென்றறிந்தும் பொருட்படுத்தாமல் வேண்டிய மூன்றடி மண்ணைக் கொடுத்தான். பரசுராமன் தந்தை சொற்படி தாயைக் கொன்றான். கருடன் தன் தாயான வினதையின் அடிமைத் தன்மையை மாற்றத் தன் மாற்றாந்தாயான கத்துருவை மக்களை (பாம்புகளை) வேண்டுமிடங்களுக்குக் கொண்டுபோய்க் காட்சிகளைக் காட்டினான். பகீரதன் தன் முன்னோரான சகரர்கள் நற்கதியடையக் கங்கையைப் பூவுலகிற் கொணர்ந்து சகரரின் சாம்பற் குவியலிற் பாய்ச்சினான். சிறுத்தொண்டர் அடியார் கோலத்துடன் வந்த சிவபிரான் அமுதுசெய்ய மைந்தனைக் கொண்டு சமைத்தார். பிரகலாதன் தன் தந்தைக்கு மாறாக நின்று நரசிங்க மூர்த்தியால் தன் தந்தையையே சொல்வித்தான். வீடணன் தன் தமையனான இராவணனுக்கு மாறாக நின்று இராமனைக்கொண்டு கொல்வித்தான். இவர்கள் நன்னெறியிலே சென்றதனால் தகாத செயல்களான இவற்றைச் செய்தும் புகழ்பெற்றனர் என்று கூறுவர்.

(க-து) உலகியலுக்கு மாறாயினும் வன்னெறியிலே செல்வதே நலந்தரும்.

சள. தீவினை செய்தோர்

வாயிகழ்வு பேசிமிகு வாழ்விழந் தோன், சிவனை வைதுதன் தலைபோ யினோன்,
 மறறோருவர் தாரத்தில் இச்சைவைத்து உடலெலாம் மாறாத வடுவா யினோன்
 தாயத்தி னோர்க்கு) உள்ள பங்கைக் கொடர்மலே சம்பத்(து) இகழ்ந்து மாய்ந்தோன்
 தக்கபெர் யோதமை வணங்கா மதத்தினால் தந்திவடி வாய்அ லைந்தோன்

மாயனைச் சபையதனில் நிந்தைசெய்(து) ஒள்கொள்நவ
மணிமுடி துணிந்து மாய்ந்தோன்
வருநகுட னொடுதக்கன், அயிரா வதன், குருடன்
மகன், வழி, சிசுபா லனாம்!
ஆயும்அறி வாளரொடு தேவர்பணி தாளனே!
அவனிபுகழ் அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மன்தில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளி சுரதே வனே!

(இ-ள்) ஆயும் அறிவாளரொடு தேவர் பணிதாளனே-ஆராய்கின்ற அறிஞரும் அமரரும் பணியுந் திருவடியை உடையவனே!, அவனிபுகழ்-உலகம் புகழும் அருமை.....தேவனே!
வாய்இதழ் பேசிமிகு வாழ்வு இழந்தோன்-வாயினாற் பிறரை இகழ்ந்துபேசித் தன் சிறந்த வாழ்வை பறிகொடுத்தவன், சிவனை வைது தன்தலை போயினோன்-சிவபிரானைப் பழித்துத் தன் தலையை இழந்தவன், மற்றொருவர் தாரத்தில் இச்சைவைத்து உடல் எலாம் மாறாத வடு ஆயினோன்- பிறர் மனைவியிடம் ஆசை கொண்டு தன் மெய்யெலாம் நீங்காத வடுவைக் கொண்டவன், தாயத்தினோர்க்கு உள்ள பங்கைக் கொடாமலே சம்பத்து இழந்து மாய்ந்தோன் - பங்காளிகளுக்கு உரிய பங்கைக் கொடாததால் (தனக்குரிய) செல்வத்தையும் போக்கிவிட்டு மடிந்தவன், தக்க பெரியோர் தமை வணங்கா மதத்தினால் தந்திவடிவாய் அலைந்தோன்-தகுதியான சான்றாரை வணங்காத செருக்கினால் யானைவடிவாக அலைந்தவன், மாயனைச் சபையதனில் நிந்தனைசெய்து ஒளிகொள் நவமணி முடிதுணிந்து மாய்ந்தோன்-கண்ணனை அவையிலே பழித்துக் கூறியதனால் கதிர்விடும் நவமணி முடியை இழந்து இறந்தவன் (முறையே) வரு நகுடனோடு: - (இந்திர பதவிக்கு) வந்த நகுடனும், தக்கன்-தக்கனும் அயிராவதன் - இந்திரனும், குருடன் மகன்- துரியோதனனும், வழி - பாண்டியனும், சிசுபாலன் ஆம் - சிசு பாலனும் ஆவார்.

(வி-ரை) நகுடன் நூறு பரிவேள்வி செய்து இந்திர பதவி பெற்றான். எழுமுனிவர் சுமக்கும் சிவிகையிலே இந்திராணியை நாடிச் செல்கையில் சர்ப்ப! சர்ப்ப என விரைந்து செல்லும்படி பெரியோர்களை (மதியாமல்) ஏவியதால் மலைப்பாம்பாக அகத்தியராற் சபிக்கப்பெற்றான், தக்கன் சிவனை இகழ்ந்துபேசி, அவரை நீக்கி வேள்வி செய்ததனால் வீரபத்திரரால் தலையை இழந்து ஆட்டுத்தலை பெற்றான். இந்திரன் கௌதமர் மனைவியான அகலிகையை விரும்பியதனால் உடலெங்கும் பெண்குறியைப் பெற்றான். துரியோதனன் தன் பங்காளிகளான பாண்டவரின் உரிமையைக் கொடாததால் அவர்களாற் போரில் இறந்தான். சிசுபாலன் எப்போதும் கண்ணனை யிகழ்ந்து கூறிவந்ததனால் அவராற் போர்க்களத்தில் இறந்தான். தாயம்-உரிமை தந்தத்தையுடையது தந்தி: யானை.

(க-து) தீயவழியிலே செல்வோர் தீமையடைவது உறுதி.

ச.அ. நன்னகர்

வாவிபல கூபமுடன் ஆ(று)அருகு சேர்வதாய்
மலைகாத வழியில் உளதாய்

வாழைகழு கொடுத்தெங்கு பயிராவ தாய்ச், செந்நெல்
வயலகள்வாய்க் கால்க ளுளதாய்
காவிமம் லம்குவளை சேரேரி யுள்ளதாய்க்
கனவர்த்த கர்கள்ம றைவலோர்
காணரிய பலகுடிகள் நிறைவுள்ள தாய், நல்ல
காவலன் இருக்கை யுளதாய்த்
தேவரா லயம்ஆடல் பாடல் அணி மானிகை
சிறக்கவுள தாய்ச்சற் சனர்

சேருமிடம் ஆகுமோர் ஊர்கிடைத்(து) அதில் அதிக
சீவனமு மேகி டைத்தால
ஆவலொடு: இருந்திடுவ தேசொர்க்க வாசமென்(று)
அறையலாம்! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அருமை..... தேவனே!, பல வாவி கூபமுடன் அருகுஆறு சேர்வதாய்-பல
பொய்கைகளும் கிணறுகளும் அருகில் ஆறும் இருப்பதாய், காதவழியில் மலைஉளதாய்-
காதவழித் தொலைவில் மலையை உடையதாய் வாழை கழுகொடு தெங்கு பயிராவதாய்-
வாழையும் கழுகும் தென்னையும் பயிராகும் வளமுடையதாய், செந் நெல் வயல்கள்
வாய்க்கால்கள் உளதாய் - நல்ல நெல்விளையும் வயல்களும் வாய்க்கால்களும்
உடையதாய், காவி கமலம் குவளைசேர் ஏரி உள்ளதாய் - நீலமும் தாமரையும் குவளையும்
மலர்ந்த ஏரியை உடையதாய், கனவர்த்தகர்கள் மறைவலோர் காண்அரிய பலகுடிகள்
நிறைவு உள்ளதாய் பெரிய வணிகரும் மறையவரும் மற்றும் காண்பதற்கு இனிய பலவகைக்
குடிகளும் நிறைந்ததாய், நல்ல காவலன் இருக்கை உளதாய் - நல்ல அரண்மனை
உடையதாய் (தலைநகரமாய்) தேவர் ஆலயம் ஆடல்பாடல் அணிமானிகை சிறக்க
உளதாய் - வானவர் கோயிலும் ஆடலாலும் பாடலாலும் அழகுறும் மானிகைகள்
சிறந்துள்ளதாய் சற்சனர் சேரும் இடம்ஆகும் ஓர் ஊர் கிடைத்து - நல்லோர் உறையும்
இடமுடைய ஒரு நகரம் வாய்த்து, அதில் அதிக சீவனமும் கிடைத்தால் - அங்கு நன்றாக
வாழ்க்கைக்கு வழியும் பொருந்திவிட்டால், ஆவலோடு இருந்திடுவதே சொர்க்கவாசம்
என்று அறியலாம் - விருப்பத்துடன் இருப்பதே சுவர்க்க வாழ்வு என்று இயம்பலாம்.

(வி-ரை) வேளாண்மையும் வணிகமும் வளத்திற்கும் ஆடல் பாடலும் ஆறும் கூபமும் வயல்
வாய்க்கால்களும் எரியும் பொழிலும் பொய்கையும் இன்பப் பொழுதுபோக்கிற்கும்,
நல்லோருறைவது நன்னெறிக்கும், வானவர் கோயில் வழிபாட்டிற்கும் காவலன் உறைதல்
சிறப்பிற்கும் ஆகும். காதவழியில் மலை நோய் நொடியில்லாமல் இருக்க வேண்டும்
என்பதற்காக இருக்கலாம். இது அடுத்த செய்யுளால் தெரிகிறது.

(க-து) ஐம்புலனுக்கும் விருந்தளிப்பதே நகரமாக இருத்தல் வேண்டும்.

சகூ. தீநகர்

ஈனசா திகள்குடி யிருப்பதாய், முள்வேலி
இல்லில் லினுக்கு முளதாய்
இணைமுலை திறந்துதம் தலைவிரித் திடுமாதர்
எங்கும்நட மாட்டம் உளதாயக்
கானமொடு பக்கமாய், மலையோர மாய், முறைக்
காய்ச்சல்தப் பாத இடமாய்
கள்ளர்பய நெடிய கயிறிட் டிரைக்கின்ற
கற்கேணி நீருண் பதாய்,
மானமில் லாக்கொடிய துர்ச்சனர் தமக்கேற்ற
மணியம்ஒன் றுண்டா னதாய்
மாநிலத்(து) ஓர் தலம் இருந்ததனில் வெகுவாழ்வு
வாழ்வதிலும், அருந ரகிலே
ஆனநெடு நாள்கிடந்(து) அமிழ்தலே சுகமாகும்
அமலனே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அமலனே-குற்றம் அற்றவனே!, அருமை.....தேவனே! ஈன சாதிகள் குடியிருப்பதாய்-இழிந்த சாதியினர் வாழ்வதாய், இல்லில் லினுக்கும் முள்வேலி உள்ளதாய் - வீடுதோறும் முள்ளால் வேலி இருப்பதாய் இணைமுலை திறந்துதம் தலைவிரித்திடும் மாதர் எங்கும் நடமாட்டம் உளதாய் - மார்பிலே துணி விலகியவாறு தலைவிரித்துத் திரியும் பெண்கள் எங்கும் உலாவும் நிலையினதாய், ஒரு பக்கம் கானமாய் - ஒரு பக்கம் காட்டுடையதாய் மலை ஓரமாய் -மலையோரமானதாய், முறைக்காய்ச்சல் தப்பாத இடமாய்-முறைக்காய்ச்சல் எப்போதும் வருவிடமாய், கள்ளர் பயமாய் - திருடரால் அச்சமாய், நெடிய கயிறு இட்டு இறைக்கின்ற கல்கேணி நீர் உண்பதாய் - நீண்ட கயிற்றைக்கட்டி இறைக்கப்படும் கல்லால் அமைந்த கிணற்றுநீர் உண்ணு மிடமாய், மானம் இலாக் கொடிய துர்ச்சனர் தமக்கு மிகக் கொடியவருக்குத் தக்க தலைவனை யுடையதாய், ஓர் தலம் மாநிலத்து இருந்து அதனில் வெகுவாழ்வு வாழ்வதிலும்-ஓர் ஊர் இப்பெரிய உலகில் இருந்து , அவ்வூரிலே பெருக வாழ்வதிலும், அருநகரிலே ஆன நெடுநாள் கிடந்து அமிழ்தலே சுகம் ஆகும் - கொடிய நரகத்தில் உண்டான நீண்டகாலம் கிடந்து அதனில் முழுகிப்போதலே இன்பம் ஆகும்.

(வி-ரை) ஒருபக்கம் கானம் தீய விலங்குகளும் திருடர்களும் வாழ்வாவதால் ஊரில் வாழ்வோர்க்குக் கலக்கமுண்டாகும். மலைஓரம், வெப்பமும் முறைக்காய்ச்சலும் தரும். கொடுங்கோல் முன்னர் வாழும் நாட்டின் - கடும்புலி வாழும் காடும் நன்றே என்பதால், துர்ச்சனர் தமக்கு ஏற்ற மணியம் உடைய நர் நரகத்தினுங் கொடியது ஆயிற்று. நெடிய.....கற்கேணி -நீர்வளம் அற்றதைக் குறிக்கும் முள்வேலியும் தலைவிரித்திடும். மாதர் நடமாட்டமும் நகரின் அழகைக் கெடுப்பன.

(க-து) இத்தகைய நகரில் வாழ்வு கூடாது.

௬. முழுக்குநாள்

வரும்ஆதி வாரம் தலைக்கு) எண்ணெய் ஆகாது
 வடிவமிகும் அழகு போகும்
 வளர்திங்க ளுக்கு) அதிக பொருள்சேரும் அங்கார
 வாரம் தனக்கு) இ டர்வரும்
 திருமேவு புதனுக்கு மிகுபுத வந்திடும்
 செம்பொனுக்கு) உயரஅ நிவபோம்
 தேடிய பொருட்சே தம் ஆம்வெள்ளி சனியெண்ணெய்
 செல்வம்உண்டு) ஆயு ளுண்டாம்
 பரிகாரம் உளது) ஆதி வாரம் தனக்கு) அலரி
 பெளமனுக்கு) ஆம்: எருத் தூளொளிப்
 பார்க்கவற்கு) ஆகும் எனவே
 அரிதா அறிந்தபேர் எண்ணெய்சேர்த் தேமுழுக்கு)
 ஆடுவார்அருமை மதவேள்
 அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
 அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அருமை..... தேவனே! வரும் ஆதிவாரம் தலைக்கு எண்ணெய் ஆகாது-
 வருகின்ற ஞாயிற்றுக்கிழமையன்று தலைக்கு எண்ணெய் கூடாது, (அவ்வாறு முழுகினால்)
 வடிவம் மிகும் அழகுபோகும் - உருவத்தில் மிகுந்த அழகு நீங்கும், வளர் திங்களுக்கு
 அதிகபொருள் சேரும்-வளர்ந்து வரும் திங்கட்கிழமைகளில் (முழுகினால்) மிகுந்த பொருள்
 கிடைக்கும், அங்காரவாரம் தனக்கு இடர்வரும் - செவ்வாய்க்கிழமைகளில் (முழுகினால்)
 துன்பம் உண்டாகும், திருமேவு புதனுக்கு மிகுபுத்தி வந்திடும் -அழகு மிகுந்த
 புதன்கிழமைகளில் (முழுகினால்) சிறந்த அறிவு வரும், செம்பொனுக்கு உயர் அறிவுபோம்
 - நல்ல வியாழக் கிழமைகளில் (முழுகினால்) சிறந்த அறிவு கெடும், வெள்ளி தேடிய
 பொருள் சேதம் ஆம் - வெள்ளிக்கிழமைகளில் (முழுகினால் சேர்த்துவைத்த பொருள்
 அழியும், சனி எண்ணெய் செல்வம் உண்டு ஆயுள் உண்டாம் - சனிக்கிழமைகளில்
 எண்ணெய் (:தேய்த்து முழுகினால்) செல்வமும் ஆயுள் வளர்ச்சியும் உண்டாகும், பரிகாரம்
 உளது - (தகாத கிழமைகளில் முழுக நேர்ந்தால்) மாற்று உண்டு, (அந்த மாற்று) அதிகாரம்
 தனக்கு அலரி - முதல் வாரமான ஞாயிற்றுக்கிழமையில் அலரிமலராம், பெளமனுக்கு ஆன
 செழுமண் - செவ்வாய்க்கு நல்ல மண் ஆகும், பொன்னவற்குப் பசுஅறுகு ஆம் -
 வியாழனுக்குப் பசிய அறுகம்புல் ஆகும், ஒளி பார்க்கவற்கு எருத்தூள் ஆகும் -
 ஒளியுடைய வெள்ளிக்கு எருப்பொடி ஆகும், அரிதுஆ அறிந்த பேர் எண்ணெய் சேர்த்து
 முழுக்கு ஆடுவார்- அருமையாக உணர்ந்தவர்கள் எண்ணெயுடன் (இவற்றைச்) சேர்த்து
 முழுகுவர்.

(வி-ரை) என்+செய், எண்ணெய். நெய் என்பதே தைலத்தைக் குறிக்கும் சொல்லாக
 முன்னாளில் வழங்கியது. பசுமை+அறுகு: பச்சறுகு. பெளமன் (வட) செவ்வாய்.

மருத்துவன்

தாதுப் பரீட்சைவரு காலதே சத்தோடு

சரீரலட் சணம்அ றிந்து
 தன்வந்த்ரி கும்பமுனி தேரர்கொங் கணர்சித்தர்
 தமதுவா கடம்அறிந்து
 பேதப் பெருங்குளிகை சுத்திவகை மாத்திரைப்
 பிரயோக மோடு பஸ்மம்
 பிழையாது மண்டீர செந்தூர லட்சணம்
 பேர்பெறுங் குணவா கடம்
 சோதித்து,மூலிகா விதநிகண் :டு:ங்கண்டு
 தூயதை லம்பலே கியம்
 சொல்பக்கு வங்கண்டு வருரோக நிண்ணயம்
 தோற்றியே அமிர்த கரனாய்,
 ஆதிப் பெருங்கேள்வி யுடையான்ஆ யுர்வேதன்
 ஆகும்: எம(து) அருமை மதவேள்
 அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
 அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) எமது-எம்முடைய அருமை.....தேவனே! தாதுப் பரீட்சை வரு கால தேசத்தோடு
 சரீர லட்சணம் அறிந்து - நாடித் தேர்வையும் காலத்தையும் இடத்தையும் உடலின்
 இயல்பையும் உணர்ந்து, தன்வந்த்ரி கும்பமுனி கொங்கணா சித்தர் தமது வாகடம் அறிந்து -
 தன்வந்த்ரியும் அகத்தியரும் கொங்கணரும் சித்தர்களும் எழுதிய மருத்துவ நூலைக்
 கற்றுணர்ந்து, பேதம்வெருங் குளிகை சுத்திவகை மாத்திரை பஸ்மம் பிரயோகமொடு
 பிழையாது-பலவகைப்பட்ட பெருமைமிக்க குளிகைகளையும் (மருந்துச் சரக்குகளைத்)
 தூய்மை செய்யும் முறைகளையும் மாத்திரைகளையும் பஸ்மத்தையும் கொடுக்கும்
 தன்மையையும் தவறாது கற்று, மண்டீர செந்தூர லட்சணம் பேர் பெறும் குணவாகடம்
 சோதித்து - மண்டீரம் செந்தூரம் இவற்றின் இயல்புகளைப் புகழ்பெற்ற பண்புடைய
 மருத்துவ நூலின் வாயிலாகத் தேர்ந்து, மூலிகாவித நகிண்டும் கண்டு பல வேர்வகைகளின்
 நிகண்டையும் அறிந்து, தூய தைலம் லேகியம் சொல்பக்குவம் கண்டு - தூய எண்ணெயும்
 இலேகியமும் செய்யும் முறையைச் சொல்லியவாறு அறிந்து, வருரோக நிண்ணயம் தோற்றி
 - வரும் நோய்களின் முடிவை வெளிப்பட உணர்ந்து, அமிர்த கரனாய் கைநலம்
 உடையவனாய், ஆதிப் பெருங்கேள்வி உடையன்-முற்காலத்திலிருந்து வழிவழியாக
 வரும் கேள்வியறிவையும் உடையவனே, ஆயுர்வேதன் ஆகும் - மருத்துவன் ஆவான்.

(வி-ரை) இங்குக் கூறப்படும் மருத்துவன் இயல்பு பொதுவானது. நம்நாட்டு மருத்துவங்கள்
 ஆயுர்வேதம், சித்தம் என இரு வகைப்படும். தேரர் கொங்கணர் சித்தர் தமது வாகடம்
 அறிந்து என்பதனாற் பொதுவென உணரலாம். வாகடம்-மருத்துவ நூல். வளி பித்தம்
 ஐ(வாத பித்த சிலேத்துமம்) என்னும் மூன்று நரம்புகளின் இயலை அறிவதுதான் தாதுப்
 பரீட்சை, எவருக்கும் கோடை வறளை மாரியெனும் காலங்களில் ஒரேவகையாக உடல்
 நிலை யிராது. நாடுதோறும் தட்ப வெப்ப நிலை வேறுபடுவதால் மக்களின் உடல்நிலை
 ஒருவகையாக இராது. ஒரே நாட்டினும் மக்களின் உடல்நிலை வேறு வேறு வகையாக
 இருக்கும். ஆகையால் காலதேசத்தோடு சரீர லட்சணம் அறிந்து என்றார். சுத்திசெய்யாத
 மருந்துச் சரக்குகள் கெடுதியை விளைவிக்கும். மண்டீரம் என்பது செங்கல்விற சிட்டம்
 பிடித்த கல்லைக்கொண்டு பிற மருந்துச் சரக்குகளையும் சேர்த்துச் செய்யும் ஒருவகைப்

பொடி செந்தூரம் என்பது இரும்பு கலந்த மருந்துப் பொடி. இவற்றைச் செய்யும் முறையை மருத்துவர் வாயிலாக உணர்க. மூலிகை-வேர். நிகண்டு அகராதி போன்ற ஒரு நூல். ஏட்டுப்படிப்பைவிடக் கேள்வியே சிறந்தது என்பதை விளக்க, ஆதிப் பெருங்கேள்வியுடையன் ஆகவேண்டும் என்றார். எந்நலம் இருப்பினும் கைந்நலம் ஒன்றே மருத்துவர்க்குப் புகழ்தரும் என்பதைத் தெரிவிக்க அமிர்தகரனாய் என்றார்.

ருஉ. உண்மையுணர் குறி

சோதிடம் பொய்யாது மெய்யென்ப(து) அறிவரிய
 சூழ்கிரக கணம்சாட்சி ஆம்!
 சொற்பெரிய வாகடம் நிசமென்கை பேதிதரு
 தூயமாத் திரைசாட் சிஆம்!
 ஆதியிற் செய்ததவம் உண்டு இல்லை என்பதற்(கு)
 ஆளடிமை யேசாட் சிஆம்!
 அரிதேவ தேவனென் பதையறிய முதல்நூல்
 அரிச்சுவடி யேசாட் சிஆம்!
 நாதனே மாதேவன் என்பதற் கோருத்ர
 நமகசம கம்சாட்சி ஆம்!
 நாயேனை ரட்சிப்ப(து) உன்பாரம்! அரியயன்
 நாளும்அர்ச் சனைசெய் சரணத்(து)
 ஆதிநா யகமிக்க வேதநா யகனான
 அண்ணலே! அருமை மதவேள்
 அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
 அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அரிஅயன் நாளும் அர்ச்சனைசெய் சாணத்து ஆதிநாயக-திருமாலும் பிரமனும் எப்போதும் மலரிட்டு வழிபடும் திருவடிகளையுடைய முதன்மையான தலைவனே! மிக்கவேத நாயகன் ஆன அண்ணலே-சிறந்த மறைமுதல்வனான பெரியோனே!, அருமை.....தேவனே! சோதிடம் பொய்யாது மெய்யென்பது அறிவு அரிய சூழ்கிரகணம் சாட்சிஆம்-கணித நூல் பொய்ப்படாது, உண்மையே என்பதற்கு அறிஞரேயல்லாமல் பொதுமக்களால் அறியமுடியாத சூழும் கிரகணமே சான்று ஆகும், சொல்பெரிய வாகடம் நிசம் என்கை பேதிதரு தூயமாத் திரை சாட்சிஆம்-புகழ்பெற்ற பெருமைமிக்க மருத்துவ நூல் உண்மையென்பதற்குப் பேதிக்குத்தரும் நல்ல மாத்திரைகளே சான்று தரும், ஆதியில் செய்ததவம் உண்டு இல்லை என்பதற்கு ஆள்அடிமையே சாட்சி ஆம்-முன்னே செய்த நல்வினை உண்டா இல்லையா என்பதற்கு ஆளும் அடிமையுமே சான்று ஆகும், அரி தேவதேவன் என்பதை அறிய முதல்நூல் அரிச்சுவடியே சாட்சிஆம் - திருமால் வானவர் தலைவன் என அறிவதற்குச் சிறுவர்கள் கற்கும் முதல் நூல் அரிச்சுவடியாக இருப்பது சான்று ஆகும். மா தேவனே நாதன் என்பதற்கோ ருத்ர நமகசமகம் சாட்சி ஆம் - சிவபெருமானே தலைவன் என்பதை அறிவதற்கோ என்னில் உருத்திர நமகசமகம் என்னும் மறைப்பனுவலே சான்று ஆகும், நாயேனை ரட்சிப்பது உன்பாரம் - நாய் போன்று இழிவுற்ற என்னைக் காப்பது உன் பொறுப்பு.

(வி-ரை) நாதனே மாதேவன் என்பதை மாதேவனே நாதன் எனப் பிரித்துக் கூட்டுக. உருத்ர நமகசமகம்: ஒரு மந்திரம்.

(க-து) எதனையும் ஆராயாது ஒரு முடிவுக்கு வருதல் ஒவ்வாது.

ரு. பிறவிக்குணம் மாறாது

கலங்காத சித்தமும், செல்வமும், ஞானமும்
கல்வியும், கருணை விளைவும்,
கருதரிய வடிவமும், போகமும், தியாகமும்,
கனரூபம் உளமங் கையும்
அலங்காத வீரமும், பொறுமையும், தந்திரமும்,
ஆண்மையும், அமுத மொழியும்
ஆனஇச் செயலெல்லாம் சன்னவா சனையினால்
ஆகிவரும் அன்றி, நிலமேல்
நலம்சேரும் ஒருவரைப் பார்த்(து) அது பெறக்கருதின்
நண்ணுமோ? ரஸ்தா ளிதன்
நற்சுவை தனக்குவர வேம்புதவ மேநெடிது
நாள்செயினும் வாரா துகாண்!
அலங்காரம் ஆகமலர் கொன்றைமா லிகைகூடும்
அண்ணலே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில் நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே.

(இ-ள்) அலங்காரம் ஆகு மலர்கொன்றை மாளிகைகூடும் அண்ணலே-அழகாக மலர்ந்த கொன்றை மாலையை மிலைந்த பெரியோனே!, அருமை.....தேவனே!, கலங்காத சித்தமும்-குழம்பாத மனமும், செல்வமும்-நல்ல பேறும், ஞானமும்-அறிவும், கல்வியும்- கலையும், கருணை விளைவும்-அருட்பெருக்கும், கருது அரிய வடிவமும்- நினைவுக்கரிய உருவ அழகும், போகமும்-நுகர்ச்சியும் (அனுபவமும்), தியாகமும்-கொடையும்,கனரூபம் உள மங்கையும்-பேரழகுடைய மனைவியும், அலங்காத வீரமும்-அசைவில்லாத துணிவும், பொறுமையும்- (பிறர் குற்றம்) பொறுத்தலும், தந்திரமும்-சூழ்ச்சியும், ஆண்மையும்- ஆளுந்திரனும், அமுதமொழியும்-இனிய சொல்லும், :ஆனஇச் செயல்எல்லாம்- ஆகிய இவைகள் யாவும் சன்ன வாசனையினால் ஆகிவரும் அன்றி-பிறப்பின் தொடர்பினால் இயற்கையிலே உண்டாகி வருமே அல்லாமல்,நிலம் மேல் நலம்சேரும் ஒருவரைக் கண்டு , அதுபெறக் கருதின் நண்ணுமோ-அந்த இயல்பை அடைய நினைத்தால் ஆகுமோ? இரஸ்தாளிதன் நற்சுவை தனக்குவர வேம்பு நெடிதுநாள் தவம்செயினும் வாராது-இரஸ்தாளு வாழையின் நல்ல சுவை தனக்குக் கிடைக்க வேண்டி வேம்பு நீண்ட நாள் தவம் புரிந்தாலும் கிடைக்காது.

(வி-ரை) தவமே: எ: அசை. காண்: முன்னிலையசை சன்னவாசனை-பழம்பிறப்புத் தொடர்பு, மங்கை: இங்கு மனைவியைக் குறிக்கிறது.

(க-து) நல்வினையால் இயல்பாகவே அமையவேண்டிய இவை செயற்கையால் அமையா.

ருச. ஊழ்வலி

கடலள(வு) உரைத்திடுவர், அரிபிரமர் உருவமும்
காணும் படிக்கு)உ ரைசெய்வர்
காசினியின் அளவுபிர மாணமது சொல்லுவார்
காயத்தின் நிலைமை அறிவார்
விடலரிய சீவநிலை காட்டுவார் மூச்சையும்
விடாமல தடுத்த டக்கி
மேன்மேலும் யோகசா தனைவிளைப் பார், எட்டி
விண்மீதி னும்தா வுவார்,
தொடலரிய பிரமநிலை காட்டுவார், எண்வகைத்
தொகையான சித்தி யறிவார்.
சூழ்வினை வரும்பொழுது சிக்கியுழல் வார்! அது
துடைக்கவொரு நான்மு கற்கும்
அடைவல எனத்தொரிந்(து) அளவில்பல நூல்சொல்லும்
அண்ணலே! அருமை மதவேள்
:அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அண்ணலே-தலைவனே!, அருமை தேவனே! கடல் அளவு உரைத்திடுவர் - கடலின் பரப்பைக் கணக்கிட்டுக் கூறுவர், அரிபிரமர் உருவமும் காணும்படிக்கு உரைசெய்வார் - திருமால் நான்முகன் ஆகியவரின் வடிவத்தையும் காணுமாறு விளக்கிக் கூறுவர், காசினியின் அளவு பிரமாணமும் சொல்லுவார்-உலகின் எவ்வகை அளவையும் விளக்குவர், காயத்தின் நிலைமை அறிவார்-உடற்கூறுபாட்டை உணர்வர், விடல் அரிய சீவ நிலை காட்டுவார் - விடுதற்கரிய உயிரின் நிலையையும் காண்பிப்பர், மூச்சையும் விடாமல் தடுத்து அடுக்கி மேன்மேலும் யோகசாதனை விளைப்பார்-மூச்சை விடாமல் தடைசெய்து அடக்கி மேலும் யோகசித்தியைச் செய்வார், விண்மீதினும் எட்டித் தாவுவார்-வானத்திலும் எழும்பித் தாவுவர், தொடல் அரிய பிரமநிலை காட்டுவார்-அடைய இயலாத பிரமத்தின் நிலையையும் காண்பிப்பர், எண்வகைத் தொகையான சித்தி அறிவார் - எட்டு வகையான எண்ணிக்கையுடைய சித்தியையும் தெரிவர் (எனினும்), சூழ்வினை வரும்போது சிக்கி உழல்வார்-சூழும் பழைய வினைப்பயன் வரும்போது அதனில் அகப்பட்டுத் தவிப்பர், ஒரு நான்முகற்கும் அது துடைக்க அடைவு அல-ஒப்பற்ற பிரமனுக்கும் அதனை அழிக்கும் வழி இல்லை. என அளவுஇல் பலநூல் தெரிந்து சொல்லும்-என்று கணக்கற்ற பலநூல்கள் அறிந்து கூறும்.

(வி-ரை) எண்வகைச் சித்திகள்: அணுவைப் போலாதல் மலைபோல் பேருருவெடுத்தல், எவ்வுயிரினுங் கலத்தல், நொய்மையாதல், நினைத்தவற்றை யடைதல், நிறையுளனாதல், ஆட்சியுள்ளஆதல், பிறவற்றை வசப்படுத்துதல். ஊழிற் வெருவலி யாவுள மற்றொன்று-சூழினும் தான்முந் துறும் என்றார் வள்ளுவர்.

(க-து) ஊழ்வினைப் பயன் மாற்ற முடியாதது.

ருரு. உயர்வு இல்லாதவை

வேதியர்க்கு அதிகமாம் சாதியும், கனகமக
மேருவுக்கு அதிக மலையும்
வெண்திரை கொழித்துவரு கங்கா நதிக்கு அதிக
மேதினியில் ஓடு நதியும்
சோதிதரும் ஆதவற்கு அதிகமாம் காந்தியும்,
சூழகன்றகு அதிக சுசியும்
தூயதாய் தந்தைக்கு மேலான தெய்வமும்
சுருதிக்கு உயர்ந்த கலையும்,
ஆதிவடமொழிதனக்கு அதிகமாம் மொழியும், நுகர்
அன்னதா னந்த னிலும்ஓர்
அதிகதா னமுமில்லை என்றுபல நூலெலாம்
ஆராய்ந்த பேரு ரைசெய்வார்!
ஆதவன் பிரமன்விண்ணவர் முனிவர் பரவவரும்
அண்ணலே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே.

(இ-ள்) ஆதவன் பிரமன் விண்ணவர் முனிவர் பரவ வரும் அண்ணலே-கதிரவன் நான்முகன்
வானவர் முனிவர் முதலோர் வாழ்த்த வரும் முதல்வனே! அருமை..... தேவனே!
வேதியர்க்கு அதிகமும் சாதியும்-மறையவர்களுக்கு-பொன்மயமான மாமேருவினும் பெரிய
மலையும் மேதினியில் வெண்திரை கொழித்துவரு கங்கா நதிக்கு அதிகம் ஓடும் நதியும் -
உலகிலே வெண்மையான அலைகளை வீசி ஓடும் கங்கையாற்றினும் மேலாக ஓடும் ஆறும்,
சோதி தரும் ஆதவற்கு அதிகமும் காந்தியும்-ஓளியைத் தரும் ஞாயிற்றினும் மேம்பட்ட
ஓளிப்பொருளும், சூழகன்றகு அதிக சுசியும்-சூழும் தீயினும் மேம்பட்ட தூய பொருளும்,
தூய தாய் தந்தைக்கு மேலான தெய்வமும்-தூயவரான பெற்றோரினும் மேலான
தெய்வமும், சுருதிக்கு உயர்ந்த கலையும்-வேதத்தினும் மேம்பட்ட நூல்களும், ஆதி
வடமொழி தனக்கு அதிகமும் மொழியும் - முதன்மையான வடமொழியினும் உயர்ந்த
மொழியும், நுகர் அன்ன தானந்தனினும் ஓர் அதிக தானமும்-உண்ணப்படும்
உணவுக்கொடையினும் உயர்ந்த ஒரு கொடையும், இல்லையென்று பலநூல் எலாம்
ஆராய்ந்தபேர் உரை செய்வார்-இல்லையெனப் பல நூல்களையும் ஆராய்ச்சி
செய்தவர்கள் கூறுவார்கள்.

(வி-ரை) வடமொழிப்பற்றும் சாதிப்பிரிவினையும் தலைமை பெற்ற காலத்திலே இந்தச்
சதகம் எழுதப்பட்டதுபோலும், இன்றேல் வேதியரே உயர்ந்த சாதியென்றும் வடமொழியே
சிற்றந்த மொழியென்றும், வேதமே உயர்ந்த நூல் என்றும் கூறியிருக்க மாட்டார். பிறப்பு
ஓக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் என்று வள்ளுவர் கூறுவதாலும், வேதத்தினும் தமிழருக்குத்
திருக்குறளே ஆதாரம் ஆதலாலும், வடமொழியினும் முற்பட்ட மொழி தமிழ் என இக்காலை

ஆராய்ச்சியாளரால் முடிவு செய்ப்பட்டதாலும் அம்முன்றும் மறுக்கப்படும். உண்டி
கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே ஆகையால் அன்னதானம் சிறந்ததாயிற்று.

ஆதவன் பிரமன் விண்ணவர் முனிவர் பரவுதல் அறப்பளீசுரத்தின் புராண வரலாறு.

ருசு. வீணர்

வேட்டகம் சேர்வோரும் வீணரே! வீணுரை
விரும்புவோர் அவரின் வீணர்!
விருந்துகண்டு இல் லாள் தனக்கு அஞ்சிஓடிமறை
விரகிலோர் அவரின் வீணர்!
நாட்டம் தரும்கல்வி யில்லோரும் வீணரே!
நாடிஅவர் மேற்கவி சொல்வார்
நானிலந தனில்வீணர்! அவரினும் வீணரே
நரரைச சுமக்கும் எளியோர்!
தேட்டறிவி லாதவொரு வீணரே அவரினும்
சேரொரு வரத்தும் இன்றிச்
செலவுசெய் வோர் அதிக வீணராம்! வீணாய்த்
திரியும்எளி யேனை ஆட்கொண்டு
ஆட்டஞ்செ யும்பதாம் புயம்முடியின் மேல்வைத்த
அமலனே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) வீணாய்த்திரியும் எளியேனை ஆட்கொண்டு வீணாகத்திரியும் எளியனான என்னை
அடிமையாக ஏற்று ஆட்டம் செய்யும் பதஅம்புயம் முடியின்மேல் வைத்த அமலனே-
நடனம்இடும் திருவடித்தாமரையை என் தலை மீதுவைத்த தூயவனே!
அருமை.....தேவனே!வேட்ட அகம் சேர்வோரும் வீணரே-மாமனார் வீட்டில்
உறைவோரும் வீணராவர், அவரின் வீண்உரை விரும்புவோர் வீணர்-அவரினும்
வீண்மொழியாடலை விரும்புவோர் வீணர்-அவரினும் வீண்மொழியாடலை விரும்புவோர்
வீணர், அவரின் விருந்து கண்டு இல் லாள் தனக்கு அஞ்சி ஓடிமறை விரகு இலோர் வீணர்-
அவரினும் விருந்தினரைக் கண்டவுடன் மனைவிக்கு அஞ்சி ஓடி மறையும் அறிவு
இல் லாதவர் வீணர், நாட்டம்தரும் கல்வி இல்லோரும் வீணரே-(அவரினும்) (அகக்)
கண்ணைத்தரும் படிப்பில் லாதவரும் வீணரே, நானிலந்தனில் அவர்மேல நாடிக்
கவிசொல்வார் வீணர் - (அவரினும்) உலகில் கல் லாதவரைத் தேடி அவர்மேற் பாக்களைப்
புனைவார் வீணர், அவரினும் நரரைச சுமக்கும் எளியோர் வீணரே-அவரினும்
மக்களைச்சுமக்கும் எளியவர் வீணர், தேட்ட அறிவு இலாத பெரு வீணரே அவரினும்-
(பொருளைத்) தேடும் அறிவுஅற்ற பெருவீணரேயான அவரினும், சேர் ஒரு வரத்தும்
இன்றிச் செலவுசெய்வோர் அதிக வீணராம்-வரக்கூடிய எந்த வரவும் இல்லாமல்
செலவுசெய்பவர் பெரிய வீணராவர்.

(வி-ரை) வேட்டல்-மணம்புரிதல், விரகு-அறிவு, நாட்டம்-கண் இங்கு அறிவைக் குறிப்பதால் அகக்கண் ஆயிற்று. நான்கு+நிலம்--நானிலம்: முலலை,குறிஞ்சி,மருதம்,நெய்தல், உலகம் இந்த நால்வகையில் அடங்குவதால் நானிலம் எனப்பட்டது. நரரைச் சமப்போர்-பல் லக்குத் தூக்குவோர்.

(க-து) வரவில்லாமற் செலவு செய்வோர் யாவரினும் இழிந்த வீணர்.

ருள. கெடுவன

மூப்பொருவர் இல்லாத குமரிகுடி வாழ்க்கையும்,
மூதரண் இலாத நகரும்,
மொழியும்வெகு நாயகர் சேரிடமும், வரும்எதுகை
மோனையில் லாத கவியும்
காப்பமை(வு) இலாததோர் நந்தவன மும், நல்ல
கரையிலா நிறையே ரியும்,
கசடறக் கற்காத தெளிவும்
கோப்புள விநோதமுடை யோர் அருகு புகழாத
கோதையர்செய் கூத்தாட்டமும்
குளிர் புனல் நிறைந்துவரும் ஆற்றோரம் அதினின்று
கோடுயர்ந்த(து) ஒங்கு தருவும்
ஆப்பதில் லாதபேர் இவையெலாம் ஒன்றாகும்
ஐயனே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) ஐயனே-தலைவனே! அருமை..... தேவனே! மூப்பு ஒருவர் இல்லாத குமரி குடிவாழ்க்கையும்-முதியவர் ஒருவர் இல்லாத கன்னியின் இல்வாழ்க்கையும், மூதரண் இலாத நகரும்-பழமையான காவல் இல்லாத பட்டினமும், மொழியும் வெகுநாயகர் சேரிடமும்-கூறப்பட்ட பல அதிகாரிகள் கூடும் இடமும், வரும் எதுகை மோனை இல்லாத கவியும்- (இலக்கணத்தில்) வரும் எதுகையும் மோனையும் சேராத செய்யுளும், காப்பு அமைவு இலாதது ஓர் நந்தவனமும்-காவல் பொருந்தியிராத ஒரு பூங்காவும், நல்ல கரைஇலா நிறை ஏரியும்-நல்ல கரையில்லாத நீர்நிறைந்த ஏரியும், கசடுஅறக் கற்காத வித்தையும் -குற்றமின்றிக் கல்லாத கல்வியும், உபதேச காரணன் இலாத தெளிவும்- கற்பிக்கும் ஆசிரியன் இல்லாத கலைத்தெளிவும், கோப்புள்ள விநோதம் உடையோர் அருகுபுகழாத கோதையர்செய் கூத்தாட்டமும்-கோவையான பலவகை விளையாட்டினர் அருகில் இருந்து புகழ்ந்து கூறாத விறலியர் ஆடும் கூத்தும், குளிர் புனல் நிறைந்துவரும் ஆற்றோர மதில்நின்று கோடு உயர்ந்து ஒங்குதருவும்-குளிர்ந்த நீர் நிறைந்து வரத்தக்க ஆற்றோரத்திலே இருந்து வளரும் நீண்ட உயர்ந்த கொம்புகளையுடைய மரமும், ஆப்பது இல்லாத தேர்-சுள்ளாணி இல்லாத தேரும், இவையெலாம் ஒன்று ஆகும்-இவைகள் யாவும் ஒரே தன்மையுடையன (கெடுவன) ஆகும்.

(வி-ரை) முதுமை+அரண்: மூதரண். அரணெனப்படுபவை மதிலும் அகழியும் காவற்காடும் இயற்கையாய்மந்த மலையும் ஆகும். உபதேசகாரணன்-கற்பிக்குந் தலைவன். கல்விக்கு அழகு கசடுஅற மொழிதல், ஆற்றங் கரையின் மரமும் அரசு அறிய வீற்றிருந்த வாழ்வும் விழும் என்பவை இங்கு நினைக்கத்தக்கவை.

(க-து) எப்பொருளுக்கும் அழகும் ஆதரவும் வேண்டும்.

ருஅ. இவையே போதும்

பொய்யாத வாய்மையும் சீலமும் சார்ந்துளோர்
பூவலம் செயவேண் டுமோ?
பொல்லாத கொலைகளை(வு) இலாதநன் னெறியுளோர்
புகழ்அறம் செயவேண் டுமோ?
நையாத காமத்தை லோபத்தை விட்டபேர்
நல்லறம் செயவேண் டுமோ?
நன்மனோ சுத்தியுண் டானபேர் மேலும்ஒரு
நதிபடிந் திடவேண் டுமோ?
மெய்யாநின் அடியாரைப் பரவுவோர் உன்பதம்
விரும்பிவழி படவேண் டுமோ?
வேதியர் தமைப்பூசை பண்ணுவோர் வானவரை
வேண்டிஅர்ச்சனைசெய் வரோ?
ஐயா றுடன்கமலை சோனா சலந்தில்லை
அதிபனே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) ஐயாறுடன் கமலை சோணதசலம் தில்லை அதிபனே-திருவையாறு, திருவாரூர், திருவண்ணாமலை சிதம்பரம் ஆகிய நகரங்களின் தலைவனே! அருமை..... தேவனே! பொய்யாத வாய்மையும் சீலமும் சார்ந்து உளோர் பூவலம்செய வேண்டுமோ-அழியாத உண்மையும் ஒழுக்கமும் உடையவர்கள் உலக வலம் வரல்வேண்டுமோ? பொல்லாத கொலைகளவு இலாத நன்னெறி உளோர் புகழ்அறம் செயவேண்டுமோ-தீய கொலையும் களவும் அற்ற நல்லொழுக்கமுடையவர் புகழ்த்தக்க அறங்களைச் செய்தல் வேண்டுமோ? நையாத காமத்தை லோபத்தை விட்டபேர் நல்லறம் செயவேண்டுமோ-மெலியாத ஆசையையும் ஈயாமையையும் விட்டவர்கள் வேறு நல்ல அறத்தை நாடல் வேண்டுமோ? நல் மனோ சுத்தி உண்டானவோர் மேலும் ஒரு நதிபடிந் திடவேண்டுமோ-நல்ல உளத்தாய்மை பெற்றவர்கள் வேறாக ஒரு தூய ஆற்றில் முழுகுதல் வேண்டுமோ? நின் அடியரை மெய்யாக(க) பரவுவோர் உன்பதம் விரும்பி வழிபட வேண்டுமோ-உன் தொண்டரை உண்மையாக வணங்குவோர் நின் திருவடியைப் போற்றுதலும் வேண்டுமோ? வேதியர்தமைப் பூசைபண்ணுவோர் வானவரைவேண்டி அர்ச்சனை செய்வரோ மறையவரை வணங்குவோர் வானவரை விரும்பி மலரிட்டு வழிபடல் வேண்டுமோ?

(வி-ரை) பூவலம் செய்வதால் உண்டாகும் நற்பண்புகள் இயல்பாகக் கைவரப்பெற்றோர் மேலும் பூவலம் செய்தல் வேண்டத்தகுவது அன்றென்பார் பொய்யாத.....வேண்டுமோ? என்றார். இவ்வாறே பிறவற்றிற்கும் உரைத்துக்கொள்க. நையாத காமம்-குறையாத ஆசை.சோண+அசலம், சோணாசலம் நெருப்பு மலை. திருவண்ணாமலையின் புராணம் இவ்வாறு கூறுவதை உணர்க. தில்லை மரங்கள் நிறைந்த இடமான தில்லைவனம் தில்லை என மருவி வழங்கியது.

(க-து) நன்னெறியில் நிற்போர் வேறு அறங்கள் செய்ய வேண்டியதில்லை.

ருகூ. அரியர்

பதின்மரில் ஒருத்தர்சரப மெச்சிடப் பேசுவோர்
பாடுவோர் நூற்றில் ஒருவர்!
பார்த்தீதில் ஆயிரத்த(து) ஒருவர்விதி தப்பாது
பாடிப்ர வங்க மிடுவோர்!
இதனருமை அறிகுவோர் பதினாயிரத் தொருவர்!
இதையறிந்த(து) இதயம் மகிழ்வாய்
ஈகின்ற பேர்புவி யிலே அருமை யாகவே
இலக்கத்தி லேயொ ருவராம்!
துதிபெருக வரும் மூன்று காலமும் அறிந்தமெய்த்
தூயர்கோ டியிலஓ ருவர்ஆம்!
தொல்லுலகு புகழ்காசி யேகாம் பரம்கைலை
சூழும்அவி நாசி பேரூர்
அதிகமுள வெண்காடு செங்காடு காளத்தி
அத்தனே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) தொல் உலகுபுகழ்-பழமையான உலகம் போற்றுகிற காசி ஏகாம்பரம் கைலைசூழும் அவிநாசி பேரூர் அதிகம்உள வெண்காடு செங்காடு காளத்திஅத்தனே-காசியும் காஞ்சியும் கயிலையும் (அடியர்) சூழும் அவிநாசியும் திருப்பேரூரும் பெருமையுடைய திருவெண்காடும் திருச்செங்காடும் திருக்காளத்தியும் இடமாகக் கொண்ட முதல்வனே! சபைமெச்சிடப் பேசுவோர் பதின்மரில் ஒருத்தல் - அவை புகழும்படி பேசுவோர் பத்துக்கு ஒருவர், பாடுவோர் நூற்றில் ஒருவர் - (இனிமையாகப்) பாடுவோர் நூற்றுக்கு ஒருவர், விதிதப்பாது பாடி பிரசங்கம இடுவோர் பார்மீதில் ஆயிரத்து ஒருவர் - முறை தவறாமற் பாடிச் சொற்பொழிவு செய்வோர் உலகில் ஆயிரத்தில் ஒருவர், இதன் அருமை அறிகுவோர் பதினாயிரத்து ஒருவர்-இந்தச் சொற்பொழிவின் சிறப்பைத் தெரிந்தவர் பதினாயிரவரில் ஒருவர், இதை அறிந்து இதளம் மகிழ்வாய் ஈகின்ற பேர்-இதன் பெருமையை உணர்ந்து மனமகிழ்வுடன் பொருளளிப்போர், புவியிலே அருமையாகவே இலக்கத்திலே ஒருவர் ஆம்-உலகில் அருமையாக இலட்சத்துக்கு ஒருவர் ஆவர், துதிபெருக வரும் மூன்று காலமும் அறிந்த மெய்த்தூயர் கோடியில் ஒருவர்ஆம்-புகழ் மிக வரும் முக்காலமும் உணர்ந்த உண்மையான நல்லோர் கோடி மக்களில் ஒருவர் ஆவர்.

(வி-ரை) தொன்மை+உலகு: தொல்லுலகு.ஏகம்+ஆம்பரம்: ஒற்றை மாமரம்(காஞ்சிபுரம் ஒற்றை மாமரத்தைத் தலவிருட்சமாக உடையது.)

கற்பு மேம்பாடு

தன் கணவன் உருவமாய்த் தற்புணர் வந்தோன்
தனக்கிணங் காத நிறையாள்,
தழற்கதிர் எழாமலும் பொழுவிடி யாமலும்
சாபம்கொ டுத்த செயலாள்
மன்னிவளர் அழல்மூழ்கி உலகறிய வேதனது
மகிழ்நனைச் சேர்ந்த பரிவாள்
மைந்தனைச் சூடவந்த இறைவன் தடிந்தவடி
வாள்மலை யான கனிவாள்,
நன்னதி படிந்திடுவ(து) என்னஆர் அழல்மூழ்கி
நாயகனை மேவு தயவாள்
நானிலம் புகழ்சாலி, பேர்பெறு நளாயினி
நளிமலர் மேல்வை தேகி
அன்னமென் வருசந்தர் மதிதுரோ பதையென்பர்
ஆதியே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) ஆதியே-முதல்வனே!, அருமை.....தேவனே! தன்கணவன் உருவமாய்த் தற்புணர் வந்தோன் தனக்கு இணங்காத நிறையாள் நானிலம் புகழ்சாலி-தன்னுடைய கணவனின் வடிவத்துடன் தன்னைக் கூட வந்தவனுக்குச் சம்மதியாத கற்புடையாள உலகம் புகழும் அருந்ததி, தழல்கதிர் எழாமலும் பொழுது விடியாமலும் சாபம் கொடுத்த செயலாள் பேர்பெறு நளாயினி-கதிர்வன் தோன்றாமலும் இரவு கழியாமலும் சாபம் கொடுத்த செய்கையினாள் புகழ்பெற்ற நளாயினி, மன்னிவளர் அனல்மூழ்கி உலகு அறியவே தனது மகிழ்நனைச் சேர்ந்த பரிவாள் நளிமலர்மேல் வைதேகி-பொந்தி வளர்ந்த தீயிற்புகுந்து உலகம் அறியுமாறு தன் கணவனை அடைந்த அனபினாள் தாமரை மலர்மேல் இருக்கும் இலக்குமியின் அமிசமான சீதை, மைந்தனைச் சூடவந்த இறைவன் தடிந்த வடிவாள் மாலையான கனிவுடையவள் அன்னம் போன்ற நடையையுடைய சந்திரமதி, நல்நதி படிந்திடுவது என்னஆர் அழல்மூழ்க நாயகனை மேவுதயவாள துரோபதை-நல்ல ஆற்றிலே மூழ்குவதுபோல நிறைந்த தீயிலே முழுகித் தன் கணவனைக்கூடும் அன்புடையாள் திரௌபதி, என்பர் - என்று (அறிஞர்) கூறுவர்.

(வி-ரை) பரிவு, தயவு, கனிவு-என்பவை அன்பைக் குறிக்க வந்தன. வடி-கூர்மை,தடிதல்- வெட்டுதல். வைதேகி விதேகநாட்டரசி (தத்திதாந்த நாமம்). நளாயினி-நளன் மகள். ஆர். அழல்நிறைந்த தீ. அருமை+அழல்-ஆரழல் எனக் கொண்டால்(பொறுத்தற்கு) அரிய தீ எனக் கொள்ள வேண்டும்.

க. கோடி உடுக்கும் நாள்

கறைமடா(து) ஒளிசேரும் ஆதிவா ரந்தனிற்
கட்டலாம் புதிய சீலை
கலைமதிக்கு ஆகாது பலகாலும் மழையினிற்
கடிதுநனை வற்றொ ழிதரும்
குறைபடா(து) இடர்வரும் வீரியம் போம், அரிய
குருதிவா ரந்த னக்கு
கொஞ்சநா ளிற்கிழியும், வெற்றிபோம் புந்தியில்
குருவார மதில ணிந்தால்
மறைபடா தழகுண்டு, மேன்மேலும் நல்லாடை
வரும் இனிய சுக்கி ரற்கோ
வாழ்வுண்டு, திருவுண்டு பொல்லாத சனியற்கு
வாழ்வுபோம், மரணம் உண்டாம்
அறைகின்ற வேதாக மத்தின்வடி வாய்விளங்கு
அமலனே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அறைகின்ற வேதஆகமத்தின் வடிவாய் விளங்கு அமலனே-சுறப்படுகின்ற மறைவடிவாகவும் ஆகமவடிவாகவும் விளங்கும் தூயவனே!, அருமை.....தேவனே! ஆதிவாரந்தனிற் புதிய சீலை கட்டலாம் - ஞாயிற்றுக்கிழமை யில் புதிய ஆடை உடுக்கலாம், (அவ்வாறு உடுத்தால்) கறைபடாது ஒளிசேரும்-(ஆடையிற்) கறை பிடிக்காது: தூயதாக ஒளிதரும், கலைமதிக்கு ஆகாது-கலைகளையுடைய திங்களுக்கு தகாது, (கட்டினால்) பல காலும் மழையினில் கடிது நனைவுற்று ஒழிதரும் - பல முறையும் மழையில் நன்றாக நனைந்து கிழிந்துபோம், அரிய குருதிவாரம் தனக்குக் குறைபடாது இடர்வரும் வீரியம் போம்-நன்மைக்கு ஆகாத செவ்வாய்க்கிழமை யில் மிகுந்த துன்பம் உண்டாகும், ஆண்மையும் நீங்கும், புந்தியில் கொஞ்ச நாளில் கிழியும், வெற்றிபோம்-புதன்கிழமை யிற் சிலநாளிலே கிழிந்துவிடும், வெற்றியும் நீங்கும், குருவாரமதில் அணிந்தால் மறைபடாத அழகு உண்டு. மேன்மேலும் நல்ல ஆடை வரும்-வியாழக்கிழமைகளில் உடுத்தினால் நீங்காத அழகு உண்டாகும், மேலும் மேலும் நல்ல ஆடைகள் கிடைக்கும், சுக்கிரற்கோ வாழ்வு உண்டு திருஉண்டு-வெள்ளிக்கிழமை யில் உடுத்தால் நல்வாழ்வும் செல்வமும் உண்டாகும், பொல்லாத சனியற்கு வாழ்வுபோம், மரணம் உண்டாம்-தீய சனிக்கிழமை யில் உடுத்தினால் வாழ்வு சிதையும் சிறப்பும் உண்டாகும்.

சுஉ. சகுனம்-க

சொல்லரிய கருடன்வா னரம்அரவம் மூஞ்சுறு
சூகரம் கீரி கலைமான்

துய்யபா ரத்வாசம் அட்டைஎலி புன்குகை
 சொற்பெருக மருவும் ஆந்தை
 வெல்லரிய கரடிகட் டான்பூனை புலிமேல்
 விளங்கும் இரு நாஉடும்பு
 மிகவுரைசெய் இவையெலாம் வலம்இருந்(து) இடமாகின்
 வெற்றியுண்டு அதிக நலம்ஆம்:
 ஒல்லையின் வழிப்பயணம் ஆகுமவர் தலைதாக்கல்
 ஒருதுடை யிருத்தல் பற்றல்
 ஒருதும்மல் ஆணையிடல், இருமல், போ கேலென்ன
 உபசுருதி சொல்லி வையெலாம்
 அல்லத்தரும் நல்ல அல என்பர் முதி யோர்பரவும்
 அமலனே! அருமை மதவேள்
 அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
 அறப்பளி சுரதே வனே!

(இ-ள்) முதியோர் பரவும் அமலனே-பெரியோர்கள் வாழ்த்துகின்ற தூயவனே!,
 அருமை.....தேவனே! சொல்லரிய கருடன்-சொல்லுதற்கு அரிய கருடனும். வானரம்-
 குரங்கும், அரவம்-பாம்பும், மூஞ்சூறு-மூஞ்சூறும், சூகரம்-பன்றியும், கீரி-கீரியும், கலைமான்-
 கலைமானும், துய்ய பாரதவாசம்-தூயதான கரிக்குருவியும், அட்டை-அட்டையும், எலி-
 எலியும், புன்குகை-இழிந்த கோட்டானும், சொல்பெருக மருவும் ஆந்தை மிகுதியாகப்
 பேசப்படும் ஆந்தையும், வெல்லரிய கரடி-வெல்லமுடியாத கரடியும், காட்டுஆன்-காட்டுப்
 பசுவும், பூனை-பூனையும், புலி-புலியும், மேல்விளங்கும் இருநா உடும்பு-மேலாக விளங்கும்
 இருநாவையுடைய உடும்பும், மிக உரைசெய் இவையெலாம் (என) மிகுதியாகக் கூறப்படும்
 இவைகள் யாவும், வலம் இருந்து இடம்ஆகில் வெற்றிஉண்டு அதிக நலம்ஆம்-வலத்தில்
 இருந்து இடப்பக்கம் போனால் வெற்றியுண்டாகும் மிகுதியான நலமும் உண்டாகும்,
 ஒல்லையின் வழிப்பயணம் ஆகும் அவர் தலைதாக்கல்-விரைந்து வழிப்பயணம்
 செல்வோரின் தலையில் இடித்தல், ஒருதுடை யிருத்தல்-ஒருகாலில் நின்றல், பற்றல்-வந்து
 கையைப் பிடித்தல், ஒரு தும்மல்-ஒன்றைத் தும்மல், ஆணையிடல்-ஆணையிடுதல்,
 இருமல்-இருமுதல், போகேல் என்ன உபசுருதி சொல்-போகாததே என்று காதில்
 விழும்படி கூறுதல், இவையெல்லாம் அல்லல் தருணம்-இவைகள் யாவும் துன்பமே தரும்,
 நல்ல அல என்பர்-நல்லன அல்ல என்பர்.

கங். சகுனம்-உ

நரிமயில பசுங்கிள்ளை கோழிகொக் கொடுகாக்கை
 நாவிசிச சிலியோயந் திதான்
 நரையான கடுத்தவாயச் செம்போத் துடனமேதி
 நாடரிய சுரபி மறையோர்
 வரியுழுவை முயலிவை யனைத்துமவலம் ஆயிடின
 வழிப்பயணம் ஆகை நன்றாம
 மற்றும்இவை அன்றியே குதிரைஅனு மானித்தல்
 வாய்ச்சொல்வா வாவென்றிடல்

தருவளை தொனித்திடுதல், கொம்புகிடு முடியரசு
 தப்பட்டை ஒலிவல் வேட்டு::
 தனிமணி முழக்ககெழுதல இவையெலாம் ஊர்வழி
 தனக்(கு) ஏக நன்மை யென்பர்!
 அருணகிர னோதயத தருணபா னுவையனைய
 அண்ணலே! அருமை மதவேள்
 அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
 அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அருணகிரண உதயம் தருண பானுவை அனைய அண்ணலே-சிவந்த
 கதிர்களையுடைய காலையிள ஞாயிறுபோன்ற பெரியோனே! அருமை.....தேவனே! நரி
 மயில் பசுங்களிளை கோழி கொக்கோடு காக்கை நாவி சிச்சிலி ஒந்தி தான்-நரியும் மயிலும்
 பச்சைக்கிளியும் கோழியும் கொக்கும் காக்கையும் கத்தூரி மிருகமும் கிச்சிலிப் பறவையும்
 ஒணாலும், நரையான் கடுத்தவாய்ச் செம்போத்துடன் மேதிநாட அரிய சுரபி மறையோர்-
 வல்லூறும் விரைந்து கத்தும் செம்போத்தும் எருமையும் சிந்தித்தற்கு அருமையான பசுவும்
 அந்தணரும், வரி உழுவை முயல்இவை அனைத்தும்-வரிப்புலியும் முயலும் (ஆகிய)
 இவைகள் யாவும், வலமாயிடின் வழிப்பயணம் ஆகை நன்றுஆம்-வலமாக வந்தால்
 வழிச்செலவு நன்மைதரும் மற்றும்-மேலும், இவை அன்றியே-இவையல் லாமலும், குதிரை
 அனுமானித்தல்-குதிரை கனைத்தலும், வாய்ச்சொல் வாவா என்றிடல்-வாய்ச்சொல் லாக
 வாவா என்று(காதிற்படும்படி) கூறுதலும், தருவளை தொனித்திடுதல்-கொடுக்கின்ற சங்கு
 ஒலித்தலும், கொம்பு கிடுமுடி முரசு தப்பட்டை ஒலி-கொம்பும் கிடுமுடியும் முரசும்
 தப்பட்டையும் ஆகிய இவற்றின் ஒலியும் வல்வேட்டு தனிமணி முழக்கு எழுதல் -
 விரைந்து மணந்து கொண்ட ஒப்பற்ற மங்கல வாத்தியம் முழங்குதலும், இவையெலாம்
 ஊர்வழி தனக்குஏக நன்மை என்பர். இவையாவும் ஊர்ச் செலவுக்கு நல்லது என்று
 அறிஞர் கூறுவர்.

கச. சகுனம்-ங

தலைவிரித்(து) எதிர்வருதல், ஒற்றைப் பிராமணன்
 தவசி, சந்நாசி, தட்டான்
 தனமிலா வெறுமார்பி, மூக்கறை,புல்,விறகுதலை,
 தட்டைமுடி, மொட்டைத்தலை,
 கலன்கழி மடந்தையர், குசக்கலம், செக்கான்,
 கதித்ததில தைலம், இவைகள்
 காணவெதிர் வரவொணா நீர்க்குடம், எருக்கூடை
 கனி, புலால் உபய மறையோர்
 நலம்மிகு சுமங்கலை, கிழங்கு, சூதகமங்கை
 நாளும்வண் ணான்அ முக்கு
 நசைபெருகு பாற்கலசம், மணி, வளையல் மலர் இவைகள்
 நாடியெதிர் வரநன் மையாம்
 அலைகொண்ட கங்கைபுனை வேணியாய்! பரசணியும்
 அண்ணலே! அருமை மதவேள்

அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அலைகொண்ட கங்கைபுனை வேணியாய்-அலையையுடைய கங்கையை அணிந்த சடையனே! பரசு அணியும் அண்ணலே-மழு ஏந்திய பெரியோனே! அருமை.....தேவனே! தலைவிரித்து எதிர்வருதல் ஒற்றைப் பிராமணன் தவசி சந்நாசி தட்டான-தலைவிரி கோலமாக ஒருவர் எதிர்வருதலும், ஒற்றைப் பார்ப்பானும், தவம் புரிவோனும், துறவியும், தட்டானும், தனம்இலா வெறுமார்பி மூக்கறை புல் விறகுதலை மார்பினளும், மூக்கில் லாதவனும், புலதலையனும், விறகுதலையனும், சப்பைத்தலையும், மொட்டைத்தலையும், கலன்கழி மடந்தையர் குசக்கலம் செக்கான் கதித்ததில தைலம்- அணிகலம் இல்லாத பெண்களும், குசவன் பாண்டமும், வாணியன் மிகுந்த எண்ணெயும், இவைகள் காணஎதிர் வரஓணா-இவைகள் கண்காண எதிர் வருதல் தகாதன: நீர்க்குடம், எருக்கூடை,கனி, புலால், உபயமறையோர்-நீர்க்குடமும், எருக்கூடையும், பழமும், இறைச்சியும், இரட்டைப் பார்ப்பனரும், நலம்மிகு சுமங்கலை, கிழங்கு, சூதகமங்கை, நாளும் வண்ணான் அழுக்கு - நன்மைமிக்க மங்கல மடந்தையும், கிழங்கும், பூப்புப்பெண்ணும், நாளும் எடுக்கும் வண்ணான் அழுக்கும், நசை பெருகு பால்கலசம்,மணி, வளையல், மலர்- விருப்பம் ஊட்டும் பாற்குடமும், மணியும், வளையலும், மலரும், இவைகள்நாடி எதிர்வர நன்மைஆம்-இவைகள் தேடி எதிரேவரின் நலம் ஆகும்.

சுரு. உணவில் விலக்கு

கைவிலைக் குக்கொளும் பால், அசப் பால், வரும்
காராக் கறந்த வெண்பால்,
காளான், முருங்கை,சுரை, கொம்மடி,பழஞ்சோறு
காந்திக் கரிந்த சோறு,
செவ்வையில் சிறுக்கீரை, பீர்க்கு), அத்தி, வெள்ளுப்பு,
தென்னை வெல்லம்)ம லாவகம்,
சீரிலா வெள்ளுள்ளி, ஈருள்ளி, இங்குவொடு
சிறப்பில்வெண் கத்த ரிக்காய்
எவ்வம்இல் சிவன்கோயில் நிர்மாலி யம், கிரணம்,
இலகுசுட ரில்லா தலூண்,
இவையெலாம் சீலமுடை யோர்களுக் காகா
எனப்பழைய நூலுரை செய்யும்
ஐவகைப் புலன்வென்ற முனிவர் விண் ணவர் போற்றும்
அமலனே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) ஐவகைப்புலன் வென்ற முனிவர் விண்ணவர் போற்றும் அமலனே-ஐந்து புலன்களையும் வென்ற முனிவரும் வானவரும் வாழ்த்தும் தூயவனே!, அருமை..... தேவனே! கைவிலைக்குக் கொடும்பால்-கைவிலைக்கு வாங்கும் பாலும், அசப்பால்-ஆட்டுப்பாலும், வரும் கார் ஆகறந்த வெண்பால்-வரும் காரா பசுவினிடம் கறந்த வெண்மையான பாலும், காளான், முருங்கை, சுரை, கொம்மடி, பழஞ்சோறு, காந்திக் கரிந்தசோறு, செவ்வைஇல் சிறுக்கீரை, பீர்க்கு, அத்தி, வெள்உப்பு, தென்னை வெல் லம், மலாவகம்-பிண்ணாக்கும், சீர்இலா வெள் உள்ளி சிறப்பில்லாத வெள்ளைப்பூண்டும், ஈர்உள்ளி-(சிறப்பில்லாத) வெங்காயமும், இங்குவொடு-பெருங்காயத்துடன், சிறப்பு இல்வெண் கத்திரிக்காய்-சிறப்பில்லாத வெள்ளைக்கத்திரிக்காயும், எவ்வம் இல் சிவன்கோயில் நிர்மாலியம்-குற்றம் அற்ற சிவபெருமான் திருக்கோயிலினின்றும் கழிக்கப்பட்ட பொருளும், கிரணம் இலகுசுடர் இல்லாத ஊண்-சூரியன் ஒளியும், விளங்கும் விளக்கும், இல்லாத காலத்து உணவும், இவை யெலாம் சீலம் உடையோர்க்கு ஆகா-இவைகள் யாவும் ஒழுக்கமுடையோர்க்குத் தகாதவை, எனப் பழைய நூல் உரைசெயும்-என்று பழமையான நூல்கள் கூறும்.

(வி-ரை) ஐவகைப் புலன்: சுவை, ஒளி, ஊறு ஓசை, நாற்றம், அசம்-ஆடு, நிர்மாலியம்(வடமொழி) கழிக்கப்பட்ட பொருள். எவ்வம்-குற்றம், கிரணம்: இங்கு ஞாயிற்றின் கதிரைக் குறிக்கின்றது.

சுக. நற்பொருளிற் குற்றம்

பேரான கங்கா நதிக்கும் அதன் மேல்வரும்
 பேனமே தோட மாகும்!
 பெருகிவளர் வெண்மதிக்(கு) உள்ளுள் களங்கமே
 பெரிதான தோட மாகும்!
 சீராம் தபோதனர்க்(கு) ஒருவர்மேல் வருகின்ற
 சீற்றமே தோட மாகும்!
 தீ(து)இல்முடி மன்னவர் விசாரித்தி டாதொன்று
 செய்தவர் மேல்தோ டமாம்!
 தாராள மாமிகத் தந்துவோர் தாராமை
 தான்இரப் போர்தோ டமாம்!
 சாரமுள நற்கருப் பஞ்சாறு கைப்பதவர்
 தாலம்செய் தோட மாகும்!
 ஆராயும் ஒருநான் மறைக்கும்எட் டாதொளிரும்
 அண்ணலே! அருமை மதவேள்
 அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
 அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) ஆராயும் ஒரு நான்மறைக்கும் எட்டாது ஒளிரும் அண்ணலே-ஆராய்ச்சி செய்யப்படுகிற ஒப்பற்ற நான்கு மறைகளுக்கும் கிடையாத பெரியோனே!, அருமை.....தேவனே!, பேரான கங்கா நதிக்கும் அதன்மேல் வரும் பேனமே தோடம் ஆகும்-புகழ்பெற்ற கங்கையாற்றுக்கும் அதன்மேல் வருகின்ற நுரை ஒன்றே குற்றம்

எனப்படும், பெருகிவளர் வெண்மதிக்கு உள்உள் களங்கமே பெரிதுஆன தோடம் ஆகும்-மிக வளர்ச்சியுடைய வெள்ளைத் திங்களுக்கு அதனுள் இருக்கின்ற கறுப்பே பெரிய குற்றம் எனப்படும், சீர்ஆம் தபோதனர்க்கு ஒருவர்மேல் வருகின்ற சீற்றமே தோடம் ஆகும்-கீர்த்திமிக்க தவத்தினர்க்கு மற்றவர்மேல் உண்டாகும் சினமே குற்றம் எனப்படும், தீதுஇல் முடிமன்னர் விசாரித்திடாது ஒன்று செய்வது அவர்தோடம் ஆகும்-குற்றமற்ற பேரரசர்கள் ஆராயாமல் ஒன்றைச் செய்வது அவர்க்குக் குற்றம் எனப்படும், தாராளமா மிகந்தந்து உளோர் தாராமதான் இரப்போர் தோடம் ஆம்-அளவின்றி (முன்) கொடுத்தவர்கள்(பின்) கொடாமை இரவலரின் (ஊழ்வினைக்) குற்றம் எனப்படும், சாரம் உள நல் கருப்பஞ்சாறு கைப்பது அவர் தாலம்செய் தோடம் ஆகும்-சிறப்புடைய நல்ல கருப்பஞ்சாறு கசப்பது (பருகுவோருடைய) நாவின் குற்றம் எனப்படும்.

கௌ. மனைகோலுவதற்கு மாதம்

சித்திரைத் திங்கள் மனைகோல மனைபுகச்
 செல்வம்உண்டு அதினும் நலமே
 சேரும்வை காசிக்கு: மேனாள் அரன்புரம்
 தீயிட்ட(து) ஆனி யாகா:
 வெற்றிகொள் இராகவன் தேவிசிறை சேர்கடகம்
 வீ(று) அல்ல: ஆவ ணிசுகம்
 மேவிடுங் கன்னியிர ணியன்மாண்ட(து) ஆகாது:
 மேன்மையுண்டு ஐப்ப சிக்கே:
 உத்தமம் கார்த்திகைக்(கு): ஆகாது மார்கழியில்
 ஓங்குபா ரதம்வந் தநாள்:
 உயர்வுண்டு மகரத்தில்: மாசிமா தத்தில் வடம்
 உம்பர்கோன் உண்ட(து) ஆகா(து):
 அத்தநீ! மாரனை எரித்தபங் குனிதானும்
 ஆகுமோ! அருமை மதவேள்
 அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
 அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அத்த-தலைவனே!, அருமை.....தேவனே, சித்திரைத் திங்கள்தனில் மனைகோல மனைபுகச் செல்வம் உண்டு-சித்திரைத் திங்களில் வீடுகோலினாலும் வீடு குடி புகுந்தாலும் செல்வம் உண்டாகும், அதிலும் வைகாசிக்கு நலமே சேரும்-சித்திரையினும் வைகாசித் திங்களில் நன்மையே உண்டாகும், மேனாள் ஆனி அரன்புரம் தீ இட்டது: ஆகா-முற்காலத்தில் ஆனித்திங்களிலே தான் சிவபெருமான் முப்புரத்திற்கு நெருப்பிட்டது ஆகையால் ஆனி ஆகாது, வெற்றிகொள் இராகவன் தேவி சிறைசேர் கடகம் வீறுஅல்ல-வெற்றியைக் கொண்ட இராகவன் தேவி சிறைசேர் கடகம் வீறுஅல்ல-வெற்றியைக் கொண்ட இராமன் மனைவி சிறைசென்ற ஆடித்திங்கள் சிறப்புடையது அன்று, ஆவணி சுகம் மேவிடும்ஆவணித்திங்கள் நலம் பொருந்தும், கன்னி இரணியன் மாண்டது:ஆகாது-

புரட்டாசித்திங்கள் இரணியன் இறந்தது, ஆகையால், தகாது, ஐப்பசிக்கு மேன்மை உண்டு - ஐப்பசித் திங்களில் உயர்வு உண்டு, கார்த்திகைக்கு உத்தமம்-கார்த்திகைத்திங்களில் நன்மை, ஓங்கு பாரதம் வந்தநாள் மார்கழியில் ஆகாது-பெரிய பாரதச்சண்டை வந்த காலமான மார்கழித்திங்களில் தகாது, மகரத்தில் உயர்வு உண்டு-தைத்திங்களில் மேன்மை உண்டாகும். உம்பர்கோன் விடம்உண்டது மாசி மாதத்தில் ஆகாது-வானவர் தலைவனான சிவபிரான் நஞ்சுண்டதாகிய மாசித்திங்களில் தகாது, நீ மாரனை எரித்த பங்குனிதானும் ஆகுமோ-நீ

காமனை எரித்த பங்குனித்திங்களும் தகுமோ? (தகாது)

(வி-ரை) கதிரவன் ஆடித்திங்களில் கடக ராசியிற் செல்கிறான். ஆகையாற் கடகம் ஆடியாயிற்று. இவ்வாறே கன்னி, மகரம் ஆகியவற்றிற்கும் கொள்க.

அ. விருந்து வாரம்

செங்கதிர்க்கு உறவுபோம், பகைவரும், விருந்தொருவர்
செய்யொணா(து) உண்ணொண்ணாது:
திங்களுக்கு(கு) உறவுண்டு, நன்மையாம் பகைவரும்
செவ்வாய் விருந்த ருந்தார்
பொங்குபுதன் நன்மையுண்டு(டு) உறவாம்: விருந்துண்ப்
பொன்னவற்(கு) அதிக பகைஆம்
புகரவற் காகிலோ நெடுநாள் விரோதமாய்ப்
போனவுற வந்தி ரும்பும்
மங்குல்நிகர் சனிவாரம் நல்லதாம்: இதனினும்
மனமொத்து இருந்த இடமே
வாலாய மாய்ப்போய் விருந்துண விருந்துதவ
வாய்த்தநாள் என்ற றியலாம்
அங்கையில் விளங்கிவளர் துங்கமழு வாளனே!
அண்ணலே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அங்கையில் விளங்கி வளர்துங்கம் மழுவாளனே-அங்கையில் வளிக்கமுற்று ஒளிரும் தூய மழுவையுடையவனே! அண்ணலே-பெரியோனே!
அருமை.....தேவனே! செங்கதிர்க்கு விருந்து ஒருவர் செய்ய ஒணாது: உண்ண ஒணாது: உறவுபோம், பகைவரும்-ஞாயிற்றுக்கிழமையில் ஒருவர் விருந்துசெய்யவும் உண்ணவும் ஒவ்வாது, (செய்தால்) உறவு நீங்கிப் பகை உண்டாகும், திங்களுக்கு உறவு உண்டு: நன்மைஆம்-திங்கட் கிழமையில் (விருந்துண்டால்) உறவு வரும்: வேறு நன்மையும் உண்டாகும், திங்களுக்கு உறவு உண்டு, நன்மைஆம்-திங்கட்கிழமையில் (விருந்துண்டால்) உறவு வரும்: வேறு நன்மையும் உண்டாகும், செவ்வாய் விருந்து அருந்தார், பகை-வரும் செவ்வாய்க்கிழமையில் விருந்துண்ணமாட்டார், (உண்டாற்) பகையுண்டாகும், பொங்குபுதன் நன்மை உண்டு: உறவுஆம்-நலம்மிகும் புதன்கிழமையில் நலமுண்டாகும், உறவும்

உண்டாகும், பொன்னவற்கு விருந்து உண்ண அதிக பகைஆம் - வியாழனில் விருந்துண்டால் மிகுபகை வரும், புகர்வற்கு ஆகிலோ நெடுநாள் விரோதமாய்ப் போன உறவும் திரும்பும்- வெள்ளிக்கிழமையானால் நீண்ட நாட்களாகப் பகையான உறவினரும் திரும்புவர், மங்குல்நிகர் சனிவாரம் நல்லது ஆம் - முகில் அனைய சனிக்கிழமை நலம் உண்டாகும், இதனினும் மனம்ஒத்து இருந்த இடம் வாலாயமாய்ப்போய் விருந்துஉண விருந்துஉதவ வாய்த்த நாள் என்று அறியலாம்-மேலும் இந்த நாளே உளம் ஒத்து ஒள்ள இடத்தில் வழக்கமாகச் சென்று விருந்து உண்ணவும் செய்யவும் பொருந்திய நாள் என உணரலாம்.

(வி-ரை) சனியின் நிறம் கருமையாகையால், மங்குல் நிகர் சனி என்றார். அகம்+கை- அங்கை

(க-து) விருந்து உண்ணவும் செய்யவும் ஞாயிறு, செவ்வாய், வியாழன் தகாதவை: மற்றவை நலமானவை.

சு. பூப்பு வாரம்

அருக்கனுக்(கு) அதிரோகி யாவள்:நற் சோமனுக்(கு)
 ஆனகற்(பு) உடைய ளாவாள்:
 அங்கார கற்குவெகு துக்கியா வாள்:புந்தி
 அள(வு) இல்பைங் குழவி பெறுவாள்
 திருத்தகு வியாழத்தின் மிக்க சம் பத்தினொடு
 சிறுவரைப் பெற்றெ டுப்பாள்:
 சீருடைய பார்க்கவற்(கு) அதிபோக வதியுமாம்
 திருவுமுண் டாயி ருப்பாள்
 கருத்தழிந்து எழில்குன்றி வறுமைகொண்டு அலைகுவாள்
 காரிவா ரத்தி லாகில்
 களபமுலை மடமாதர் புட்பவதி யாம்வார
 காலபலன் என்று ரைசெய்வார்
 அருத்தியுடன் எளியேனை ஆட்கொண்ட சோதியே!
 அண்ணலே! அருமை மதவேள்
 அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
 அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அருத்தியுடன் எளியேனை ஆட்கொண்ட சோதியே-அன்புடன் எளிய என்னை அடிமையாக ஏற்ற பேரொளியே! அண்ணலே-பெரியோனே!, அருமை..... தேவனே! அருக்கனுக்கு அதிரோகி ஆவாள்-ஞாயிற்றுக் கிழமையில் மிகுநோயுடையவள் ஆவாள் - நல்ல திங்களில் மிகுதியான கற்புடையவள் ஆவாள். அங்காரகற்கு வெகுதுக்கி ஆவாள்- செவ்வாயில் மிகுந்த வருத்தமுடையவள் ஆவாள் புந்தியில் அளவுஇல் பைங்குழலி பெறுவாள்-புதனில் மிகுதியான குழந்தைகளைப் பெறுவாள், திருத்தகு வியாழத்தில் மிக்க சம்பத்தினொடு சிறுவரைப் பெற்றெடுப்பாள்-சிறப்புற்ற வியாழனில் அளவற்ற செல்வத்துடன் மக்கட்பேறும் உடையவளாயிருப்பாள்: சீறுடைய பார்க்கவற்கு அதிபோக வதியும் ஆம்: திருவும் உண்டாயிருப்பாள்-புகழ்மிக்க வெள்ளியில் மிகவும் இன்பமுடையவளும்

செவ்வமுடையவரும் ஆவாள், காரிவாரத்தில் ஆகில் கருத்து அழிந்து எழில்குன்றி வறுமைகொண்டு அலைகுவாள்-சனிக்கிழமையில் ஆனால் மனங்கெட்டு, அழகிழந்து வறுமையுடன் திரிவாள், களபமுலை மாதர் புட்பவதி ஆம் வார காலபலன் என்று உரைசெய்வார்-கலவைச் சந்தனம் பூசிய கொங்கையுடைய பெண்கள் பூப்படைகிற வாரகால பலன்(இவை) எனக் (கற்றவர்) கூறுவர் (க-து) பெண்கள் ஞாயிறு, செவ்வாய், சனிக்கிழமைகளில் பூப்படைதல் தீமை: மற்றக் கிழமைகள் நலம்.

எ. பூப்பு இலக்கினம்

வறுமைதப் பாதுவரும் மேடத்தில்: இடபத்தில்
 மாறாது விபசா ரிஆம்
 வாழ்வுண்டு போகமுண்டாகும்மிது னம்:கடகம்
 பலிதினிற் பிறரை அணைவாள்:
 சிறுமைசெயும் மிடிசேர்வள் மிருகேந் திரற்கெனில்
 சீர்பெறுவள் கன்னி யென்னில்
 செட்டுடையன் துலையெனில்: பிணியால் மெலிந்திடுவள்
 தேளினுக் குத்த னுகளனில்
 நெறிசிதைவள், பூருவத்(து) அபாரநெறி உடையளாம்
 நீள்மகரம் மான மிலளாம்
 நிறைபோக வதிகும்பம் எனில்: மீனம் என்னிலோ
 நெடியபே ரறிவு டையளாம்:
 அறிவாளர் மடமாதர் தமையறி இராசிபலன்
 அதுவென்பர்: அருமை மதவேள்
 அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
 அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அருமை.....தேவனே!, மேடத்தில் வறுமை தப்பாது வரும் -மேட ராசியில் (பூப்படைந்தால்) தவறாமல் வறுமை உண்டாகும், இடபத்தில் மாறாது விபசாரி ஆம்-இடபராசியில் தவறாமல் தீயஓழுக்கமுடையளாவள், மிதுனம் வாழ்வு உண்டு, போகம் உண்டாகும்-மிதுனத்தில் வாழ்வும் இன்பமும் அடைவாள், கடகம் வலிதினில் பிறரை அணைவாள்-கடகத்தில் தானே(கணவன் அல்லாத) மற்றவரைத் தழுவுவாள், மிருகேந்திரற்கு எனில் சிறுமை செய்யும் மிடிசேர்வள் - சிங்கத்தில் இழிவு தரும் வறுமையுடையளாவள், கன்னி என்னில் சீர்பெறுவள் - கன்னியில் ஆயின் புகழ்பெறுவாள், துலையெனில் செட்டுடையன்- துலையாயின் சிக்கனம் உடையளாயிருப்பாள், தேளினுக்குப் பிணியால் மெலிந்திடுவள்-விருச்சிகத்தில் நோயால் இளைத்திடுவாள், தனுசு எனில் நெறிசிதைவள்: பூருவத்து அபாரநெறி உடையளும் - தனுசில் ஆனால் ஓழுக்கம் கெடுவாள், முன்னும் பின்னுந் தீயஓழுக்கம் உடையளாகவே இருப்பாள்: நீள்மகரம் மானம் இலள்ஆம்-பெரிய மகரத்தில் பெருமை இழந்தவள் ஆவாள், கும்பம் எனில் நிறைபோகவதி-கும்பத்தில் நிறைந்த இன்பம் உடையளும் ஆம்-மீனத்தில் ஆனால் மிகுந்த பேரறிவு உடையவள் ஆவாள், மடமாதர் தமை அறிவாளர்அறி இராசிபலன் அது என்பர்-இளமங்கையரை அறிவாளர் அறிவதற்குரிய இலக்கின பலன் இது என்று கூறுவர்.

(வி-ரை) மிருகங்களின் தலைமைபெற்றது சிங்கம், பூருவம்-முன். அபரம்-பின்.

(க-து) பெண்கள் மேடம்,இடபம்,கடகம்,சிங்கம்,விருச்சிகம்,தனுசு,மகரம் ஆகிய இராசிகளிற் பூப்படைதல் தீது மற்றவை நலம்.

எக. தீவும் கடலும்

நாவலந் தீவினைச் சூழ்தரும் கடலளவு
லட்சம்யோ சனை: இ தனையே
நாள்தொடும் சூழ்வது இல வந்தீவு: அதைச் சூழ்தல்
நற்கழைச் சாற்றின் கடல்
மேவுமிது சூழ்வது குசத்தீ(வு): அதைச்சூழ்தல்
மிகுமதுக கடல்: அதனையே
விழைவொடும் சூழ்தல்கிர வுஞ்ச தீவம் இதனின்
மேற்சூழ்தல் நெய்க்கடலதாம்
பூவில் இது சூழ்தல்சா கத்தீவம்: இங்கிதைப்
போப்பது: திருப்பாற் கடல்
போவதது சூழ்தல்சான் மலிதீவம்ஆம்:தயிர்ப்
புணரிஅப் பாலும் அப்பால்
ஆவலுறு புட்கரத் தீவாம் இதைச்சூழ்வது)
அரும்புனற்று அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளி சுரதே வனே!

(இ-ள்) அருமை.....தேவனே! நாவல அம் தீவினைச் சூழ் கருங்கடல் அளவு லட்சம் யோசனை-நாவலந் தீவாகிய இதனைச் சூழ்ந்த கருங்கடலின் பரப்பு இலட்சம் யோசனை, இதனையே நாள்தொடும் சூழ்வது இலவம்:தீவு-இந்தக்கடலை எப்போதும் சூழ்ந்திருப்பது இலவந்தீவு, அதைச்சூழ்தல் நல்கழைச் சாற்றின் கடல்-அதனைச் சூழ்ந்திருப்பது இனிய கருப்பஞ்சாற்றுக் கடல் மேவும் இது சூழ்வது குசத்தீவு-பொருந்திய இதனைச் சூழ இருப்பது குசத்தீவு, அதைச் சூழ்தல் மிகும் மதுக்கடல்-குசத்தீவைச் சூழ்வது மிகுந்த மதுவின் கடல், அதனை விழைவுடன் சூழ்தல் கிரவுஞ்ச தீவம்-மதுக்கடலை விருப்பத்துடன் சூழ்ந்திருப்பது கிரவுஞ்ச தீவு, இதனின்மேற் சூழ்தல் நெய்க்கடலது ஆம்- கிரவுஞ்சத் தீவினைச் சூழ்ந்திருப்பது நெய்க்கடல் ஆகும்., பூவில் இது சூழ்தல் சாகத்தீவம்- உலகில் இதனைச் சூழ்வது சாகத்தீவு,இங்கு இதைப் போர்ப்பது திருப்பாற் கடல்- இவ்வுலகில் சாகத்தீவை வளைவது திருப்பாற் கடல் போத அதுசூழ்தல் சான்மலி தீவம்ஆம்-நன்றாக அதனைச் சூழ்வது சான்மலித் தீவு, அப்பாலும் தயிர்ப்புணரி- அதற்கப்பறம் (சூழ்வது) தயிர்க்கடல், அப்பால் ஆவல்உறு புட்கரத்தீவு,இதைச் சூழ்வது அரும்புனற்று-இதனைச் சூழ்வது அரிய நன்னீர்க்கடல்.

(வி-ரை) நாவல அம் தீவு-நாவல் மரங்கள் நிறைந்தம் தீவு, இலவுஅம் தீவு-இலவ மரங்கள் நிறைவான தீவு குசம்-தர்ப்பை: தர்ப்பைத்தீவு. கிரவுஞ்சம் - அன்றில் (ஒருவகைப் பறவை) கிரவுஞ்சப் பறவையையுடைய தீவு, சாகம்-தேக்கு: தேக்குமரத் தீவு, சான்மலி என்பதும் இலவமரமே புட்கரம்: இவற்றை மிகுதியாகவோ சிறப்பாகவோ உடைய ஏழு தீவுகள், அவ்வாறே கருங்கடல், கழைச்சாற்றுக் கடல், கட்கடல்(மது-கள்) நெய்க் கடல் பாற்கடல், தயிர்க்கடல், நறுநீர்க்கடல் என ஏழு கடல்கள், இவ்வாறு புராணம் கூறும்.

எஉ. மாணிக்கங்கள்

சுழிசுத்த மாயிருந்(து) அதிலும் படைக்கான
துரகம்ஓர் மாணிக் கம்ஆம்:
சூழ்புவிக் கரசனாய் அதிலேவி வேகமுள
துரையுமோர் மாணிக் கம்ஆம்:
பழுதற்ற அதிரூப வதியுமாய்க் கற்புடைய
பாவையோர் மாணிக் கம்ஆம்
பலகலைகள்:கற்றறி அடக்கமுள பாவலன்
பார்க்கிலோர் மாணிக் கம்ஆம்
ஒழிவற்ற செல்வனாய் அதிலே விவேகியாம்
உசிதனோர் மாணிக் கம்ஆம்
உத்தம குலத்துதித்(து) அதிலுமோ மெய்ஞானம்
உடையனோர் மாணிக் கம்ஆம்
அழிவற்ற வேதாக மத்தின்வடி வாய்விளங்(கு)
அமலனே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அழிவுஅற்ற வேதஆகமத்தின் வடிவாய் விளங்கு அமலனே - கெடுதல் மறைவடிவாயும் ஆகம வடிவாயும் விளங்கும் தூயவனே!, அருமை..... தேவனே!, சுழி சுத்தமாய் இருந்து, அதிலும் படைக்கு ஆன துரகம்ஓர் மாணிக்கம் ஆம் - தூய சுழிகளுடன் போருக்கும் பயன்படும் குதிரை ஒரு மாணிக்கம் போன்றது, சூழ்புவிக் கு அரசனாய் அதிலே விவேகம்உள துரையும் ஓர் மாணிக்கம் ஆம் - சூழும் உலகிற்கு மன்னனாகி மேலும் அறிவும் உடைய தலைவன் ஒரு மாணிக்கம் போன்றவன், பழுதுஅற்ற அதிரூப வதியுமாய்க் கற்புஉடைய பாவை ஓர் மாணிக்கம் ஆம் - குற்றமற்ற சிறந்த அழகும் கற்பும் உடைய மங்கை ஒரு மாணிக்கம் போன்றவள், பல கலைகள் கற்றுஅறி அடக்கம்உள பாவலன் பார்க்கில் ஓர் மாணிக்கம் ஆம் - பலவகையான கலைகளைப் படித்தறிந்து அடக்கமாயிருக்கும் பாவலன் ஆராயின் ஒரு மாணிக்கம் போன்றவன், ஒழிவுஅற்ற செல்வனாய் அதிலே தியாகியாம் உசிதன்ஓர் மாணிக்கம் ஆம் - அளவில்லாத செல்வத்துடன் மேலுங் கொடையாளியுமான உயர்ந்தோன் ஒரு மாணிக்கம் போன்றவன், உத்தமகுலத்து உதித்து அதிலும் மெய்ஞானம் உடையன் ஓர் மாணிக்கம் ஆம் - நல்ல குடியிற் பிறந்து மேலும் மெய்யறிவும் உடையவன் ஒரு மாணிக்கம் போன்றவன்.

எங. உண்டியிலையும் முறையும்

வாழையிலை புன்னைபுர(சு) உடன்நற் குருக்கத்தி
மாப்பலாத் தெங்கு பன்னீர்
மாசிலமுத்(து) உண்ணலாம்: உண்ணாத வோஅரசு
வனசம் செழுமபா டலம்
தாழையிலே அத்திஆல் ஏரண்ட பத்திரம்

சகதேவம் முள்முருக்குச்
 சாருமிவை அன்றி, வெண் பாலெருக்கு இச்சில் இலை
 தனிணும் உண டிடவொண்தால்
 தாழ்விலாச் சிற்றுண்டி நீரடிக் கடிபருகல்
 சாதங்கள் பல அருந்தல்
 சற்றுண்டல் மெத்தவூண் இத்தனையும் மெய்ப்பிணி
 தனக்கிடம் எனக்க ருகிடார்
 ஆழிபுடை சூழலகில் வேளாளர் குலதில்கள்
 ஆகும்எம(து) அருமை மதவேள்
 அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
 அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) ஆழிபுடை சூழ்உலகில் வேளாளர் குலதிலகல் ஆகும்-நாற்புறமும் கடல் சூழ்ந்த உலகில் வேளாளர் மரபிற் சிறப்புற்றவன் ஆகிய, எமது அருமை..... தேவனே! வாழையிலை, புன்னை, பரசுடன், நல்குருக்கத்தி, மா, பலா, தெங்கு, பன்னீர் (ஆகிய இலைகளில்) மாசுஇல் அமுது உண்ணலாம் - குற்றமற்ற உணவை உண்ணலாம், உண்ணாதவோ - உண்ணத்தகாதவோ எனில் - அரசு வனசம், செழும்பாடலம், தாழையிலை, அத்தி, ஆல், ஏரண்ட பத்திரம், சகதேவம், முள்முருக்கு, சாரும் இலை அன்றி-பொருந்திய இவற்றிலே அன்றி, வெண்பால் எருக்கு இச்சில் இலைதனிணும் உண்டிட ஒணாது ஆம்-வெண்மையான பாலையுடைய எருக்கிலை, இச்சில் இலைகளிலும் உண்பது தகாது ஆகும், தாழ்வுஇலாச் சிற்றுண்டி, நீர் அடிக்கடி பருகல், சாதங்கள் பல அருந்தல்-இடைவிடாத சிற்றுண்டியும் அடிக்கடி நீர் பருகலும் பலவகைச் சோறுண்டலும், சற்றுண்டல் மெத்தவூண் இத்தனையும் மெய்ப்பிணி தனக்கு இடமஎனப் பருகிடார் - சிறிதாக உண்பதும் மிகுதியாக உண்பதும் இவ்வளவும் உடல்நோய்க்கு இடமாகும் என (இம்முறையில்) உண்ணார்.

(வி-ரை) வனசம்-தாமரையிலே, செழும்படலம்-வள மிக்க பாதிரி ஏரண்ட பத்திரம்-ஆமணக்கு இலை, இச்சில் இலை-இத்தியிலை சாதங்கள் பல: தயிர்ச்சோறு, புளிச்சோறு, சருக்கரைப் பொங்கல், வெண்பொங்கல் முதலானவை. பருகுதல் நீர் முதலிய குடிவகைகளுக்கே வரும், உணவுக்குக் கூறுதல் மரபு வழுவமைதி. மிகினும் குறையினும் நோய் செய்யும் என்னும் வள்ளுவர் வாய் மொழி கருதி சற்றுண்டல் மெத்தவூண் கெடுதி யென்றார். இச்செய்யுளில் இந்நூலாசிரியரை ஆதரவுசெய்த மதவேளின் குலம் வேளாளர் குலம் என அறியப்படுகிறது.

எச. கவிஞர் வறுமை

எழுதப் படிக்கவகை தெரியாத மூடனை
 இணையிலாச் சேடன் என்றும்
 ஈவதில் லாதகன லோபியைச் சபையதனில்
 இணையிலாக் கர்ணன் என்றும்

அழகற்ற வெகு கோர ரூபத்தை யுடையோனை
 அதிவடிவ மாரன் என்றும்
 ஆயுதம் எடுக்கவுந் தெரியாத பேடிதனை
 ஆண்மைமிகு விசயன் என்றும்
 முழுவதும் பொய்சொல்லி அலைகின்ற வஞ்சகனை
 மொழி அரிச் சந்திர னென்றும்
 மூதுலகில் இவ்வணம் சொல்லியே கவிராசர்
 முறையின்றி ஏற்ப தென்னோ?
 அழல் என உதித்துவரு விடம் உண்ட கண்டனே!
 அமலனே! அருமை மதவேள்
 அனுதினமும் மனதில் நினை தருசதுர கிரிவளர்
 அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அழல் என உதித்துவரு விடம் உண்ட கண்டனே - நெருப்பைப்போலத் தோன்றி வந்த நஞ்சுண்ட கழுத்தையுடையவனே!, அமலனே-குற்றம் அற்றவனே! அருமை.....தேவனே! எழுதப்படக்க வகைதெரியாத மூடனை இணைஇலாச் சேடன் என்றும் - எழுதவும் படிக்கவும் வழியறியாத பேதையை ஒப்பற்ற ஆதிசேடன் என்றும், ஈவது இல்லாத கனலோபியைச் சபைதனில் இணைஇலாக் கர்ணன் என்றும்-கொடுத்தறியாத பெரிய அழுக்களை அவையிலே ஒப்பற்ற கொடையிற் சிறந்த கர்ணன் என்றும், அழகுஅற்ற வெகு கோரரூபத்தை உடையோனை அதிவடிவ மாரன் என்றும்-அழகு இல்லாத மிகுந்த அருவருப்பான உருவமுடையவனைப் பேரழகுடைய காமன் என்றும், ஆயுதம் எடுக்கவும் தெரியாத பேடிதனை ஆண்மைமிகு விசயன் என்றும்-படையேந்தவும் பழகாத ஆண்மையற்றவனை வீரத்திற் சிறந்த விசயன் என்றும், முழுவதும் பொய்சொல்லி அலைகின்ற வஞ்சகனை மொழி அரிச்சந்திரன் என்றும்-முற்றிலும் பொய்புகன்று திரியும் வஞ்சகனைச் சொல்லில் அரிச்சந்திரன் என்றும், இவ்வணம் மூதுலகில் கவிராசர் சொல்லியே முறையின்றி ஏற்பது ஏன்னோ-இவ்வாறு பழமையான இந்த உலகத்திற் பாவலர்கள் புகன்று தகுதியின்றி இரப்பது என்ன காரணமோ?

(வி-ரை) ஆதிசேடன் கல்வியிற் சிறந்தவன். முதுமை+உலகு - மூதுலகு.

(க-து) முற்காலத்தால் வறுமை மிகவும் கொடியதாகையாற் புலவர்கள் ஒருவனுக்கு இல்லாத சொல்லிப் புகழ்தல் இயற்கையாக இருந்தது.

கவிஞன்

தெள்ளமிர்த தாரையென மதுரம் கதித்தபைந்
 தேன்மடை திறந்த தெனவே
 செப்புமுத் தமிழினொடு நாற்கவிதை நாற்பொருள்
 தெரிந்துரைசெய் திறமை யுடனே
 விள்ளரிய காவியத் துட்பொருள் அலங்காரம்
 விரிவிலக கணவி கற்பம்
 வேறுமுள தொன்னூல் வழக்கும் உல கத்தியல் பும்

மிக்கப்ர பந்த வண்மை
 உள்ளவெல் லாமறிந்(து) அலையடங் குங்கடலை
 யொத்ததிக சபைகண் டபோ(து)
 ஓங்கலையொல்க்கின்ற கடல்போற்பர சங்கம(து)
 உரைப்பவன் கவிஞ னாகும்!
 அள்ளிவிடம் உண்டகன் வாயனே!: நேயனே!:
 அமலனே!அருமை மதவேள்
 அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
 அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) விடம்அள்ளி உட் கனி வாயனே-நஞ்சை அள்ளிப்பருகிய கனிபோலுஞ் சிவந்த வாயனே! நேயனே-(உயிர்களிடம்) அன்புடையவனே!, அமலனே- தூயவனே!,அருமை.....தேவனே! தெள்அமிர்த தாரையென மதுரம் கதித்த பைந்தேன் மடைதிறந்தது என - தெளிந்த அமுதபொழுக்குப் போலவும், செப்பும் முத்தமிழினொடு - சொல்லப்படும் முத்தமிழுடன், நாற்கவிதை நாற்பொருள் தெரிந்து-நால்வகைக் கவிகளையும் நால்வகைப் பொருளையும் அறிந்து, உரைசெய் திறமையுடனே-கூறும் ஆற்றலோடும், விள்அரிய காவியத்து உட்பொருள் அலங்காரம், விரிவு இலக்கண விகற்பம்-கூறுதற்கரிய காவியத்தின் உட்பொருளையும் அணியையும் விரிவான ஐவகை யிலக்கணத்தையும், வெறும்உள தொன்னூல் வழக்கும் உலகத்து இயல்பும் மிக்கப் பிரபந்த வண்மை உள்ள எல்லாம் அறிந்து-மற்றும் இருக்கின்ற பழமையான நூல்வழக்கையும் உலக வழக்கையும் மிகுந்த பிரபந்தங்களின் சிறப்பையும் மேலும் உள்ள யாவற்றையும் அறிந்து, அலை ஒடுங்கும் கடலைஓத்து-அலை அடங்கிய கடலைப்போல விருந்து, அதிகசபை கண்டபோது-பேரவையைப் பார்த்த காலத்தில், ஓங்குஅலை ஒலிக்கின்ற கடல்போல் பிரசங்க மது உரைப்பவன் கவிஞன் ஆகும்-பேரலை முழங்கும் கடலைப்போலச் சொற்பொழிவு செய்பவன் கவிஞன் ஆவான்.

(வி-ரை) முத்தமிழ்: இயல்,இசை, நாடகம், நாற்கவிதை, ஆசு, மதுரம், சித்திரம், வித்தாரம், நாற்பொருள் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு, இலக்கண விகற்பம் எழுத்து: சொல், பொருள்,யாப்பு,அணி. பிரபந்தம்: சிறு நூல்கள் அவை: பிள்ளைத்தமிழ் பரணி கலம்பகம் முதலியன.

எசு. நற்சார்பு

காணரிய பெரியோர்கள் தரிசனம் லபிப்பதே
 கண்ணிணைகள் செய்புண் ணியம்
 கருணையாய் அவர்சொல்மொழி கேட்டிட லபிப்பதுஇரு
 காதுசெய் திடுபுண் ணியம்
 பேணிஅவர் புகழையே துதிசெய லபித்திடுதல்
 பேசில்வாய் செய்புண்ணியம்
 பிழையாமல் அவர்தமைத் தொழுதிட லபிப்பதுகை
 பெரிதுசெய் திடுபுண் ணியம்
 வீணெறிசெ லாமலவர் பணிவிடை லபிப்பதுதன்

மேனிசெய் திடுபுண் ணியம்
விழைவெடவர் சொற்படி நடந்திட லபிப்பதே
மிக்கபூ ருவபுண்ணியம்
ஆணவம் எனுங்களை களைந்தறி வினைத்தந்த
அண்ணலே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) ஆணவம் எனும் களைகளைந்து அறிவினைத் தந்த அண்ணலே- நான் என்னும் களையை யெடுத்து, அறிவையருளிய பெரியோனே!, அருமை.....தேவனே! காண்அரிய பெரியோர்கள் தரிசனம் லபிப்பது கண்இணைகள்செய் புண்ணியம்-பார்த்தற்கரிய பெரியோர்களின் சேவை கிடைப்பது இருவிழிகளின் நல்வினையாகும், கருணையாய் அவர் சொல்மொழி கேட்டிட லபிப்பது இருகாது செய்திடு புண்ணியம்-அவர்கள் அருளுடன் கூறும் மொழியைக் கேட்கக் கிடைப்பது இருகாதுகளும் செய்த நல்வினையாகும், அவர் புகழையே பேணித் துதிசெய லபித்திடுதல் பேசில்வாய் செய்புண்ணியம்-அவர்களுடைய புகழையே விரும்பிப் போற்றிடக் கிடைப்பது கூறினால் வாய்செய்த நல்வினை ஆகும், அவர்தமைப் பிழையாமல் தொழுதிட லபிப்பது கைபெரிது செய்திடு புண்ணியம்- அவர்களைத் தவறாமல் வணங்கக் கிடைப்பது கைகள் பெரிதும் செய்த நல்வினையாகும், வீண்நெறி செலாமல் அவர் பணிவிடை லபிப்பது தன்மேனி செய்திடு புண்ணியம்-பயனற்ற வழிகளிற் செல்லாமல் அவர்களுக்குத் தொண்டு செய்க் கிடைப்பது தன் மெய் செய்திட்ட நல்வினை ஆகும், விழைவொடு அவர் சொற்படி நடந்திட லபிப்பது மிகக் பூருவ புண்ணியம் - விருப்பத்துடன் அவர் கூறியவாறு நடந்திடும் பேறு கிடைப்பது முற்பிறப்பிற் செய்த பெரிய வினையாகும்.

(வி-ரை) நான் என்னும் செருக்கு ஆணவமலம். (யாவும் இறைவனாலே நடைபெறுகின்றன என்ற எண்ணத்தைவிட்டு நானே செய்கிறேன் என்று நினைத்துக்கொள்வது) நல்லாரைக் காண்பதும் நன்றே எனத் தொடங்கும் ஓளவையார் பொன்மொழி இங்குக் கருதத்தக்கது.

(க-து) பெரியோர்களைக் கண்டு பழகி அவர் சொற்படி நடந்துவருவது நல்லது.

எள. பிறந்தநாளுடன் வரும் வாரத்தின் பலன்

சென்மநட் சத்திரத்(து) ஆதிவா ரம்வரின்
தீரா அலைச்ச லுண்டாம்
திங்களுக்(கு) ஆகில்வெகு சுகபோ சனத்தினொடு
திருமா தின் அருளும் உண்டாம்
வன்மைதரும் அங்கார வாரமவந் தாற்சிறிதும்
வாராது சுகம் தென்பார்
மாசில்பல கலைபயில்வர் மேன்மையாம் புந்தியெனும்
வாரத் துடன்கூடி னால்
நன்மைதரு குருவார மதுசேர்ந்து வரில்ஆடை
நன்மையுட னேவந் திடும்

நாரிய ருடன்போகம் மிகவும் உண்டு ஒருவெள்ளி
நல்லவா ரத்தில் வந்தால்
அன்மருவு பீடையுண் டாமென்பர் சனியனுக்கு
அமலனே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்ப ளீசுரதே வனே!

(இ-ள்) அமலனே-தூயவனே!, அருமை..... தேவனே!, சென்ம நட்சத்திரத்து
ஆதிவாரம்வரின் தீரா அலைச்சல் உண்டாம் - பிறந்த நாளுடன் ஞாயிற்றுக்கிழமை வந்தால்
நீங்காத அலைச்சல் உண்டாகும், திங்களுக்காகில் வெகு சுகபோசனத்தினொடு திருமாதின்
அருளும் உண்டாம் - திங்கள் வந்தால் மிகவும் நல்லுண்டியோடு திருமகளின் அருளும்
கிடைக்கும், வன்மை தரும் அங்காரவாரம் வந்தால் சிறிதும் சுகமது வாராது என்பர்-வலிய
செவ்வாய்க்கிழமை வந்தாற் சற்றும் நலம் கிடையாது என்று கூறுவர். மேன்மைஆம்
புந்தியெனும் வாரத்துடன் கூடினால் மாசுஇல் பலகலை பயில்வர்-உயர்வான புதன்
கிழமையுடன் (பிறந்தநாள்) சேர்ந்தாற் குற்றமற்ற பல நூல்களையும் ஆராய்வார், நன்மைதரு
குருவாரமது சேர்ந்துவரில் ஆடை நன்மையுடனே வந்திடும்-நலந்தரும் வியாழக்கிழமை
சேர்ந்து வந்தால் ஆடைகள் நலம்பெறக் கிடைக்கும், ஒரு நல்ல வெள்ளி வாரத்தில்
வந்தால் நாரியருடன் மிகவும் போகம் உண்டு - ஒப்பற்ற நல்ல வெள்ளிக்கிழமையில்
வந்தாற் பெண்களின் இன்பம் மிகவும் கிடைக்கும். சனியனுக்கு அம்மருவு பீட உண்டாம்
என்பர் - சனிக்கிழமை வந்தால் மயக்கந்தரும் நோய் உண்டாகும் என்பர்.

(வி-ரை) அல்-இருள். இது மயக்கத்தை யுணர்த்தியது.

எஅ. ஏது?

பொன்னாசை உள்ளவர்க்கு உறவேது? குருவேது?
பொங்குபசி யுள்ள பேர்க்குப்
போதவே சுகியேது? ருகியேது? மயல்கொண்டு
பொதுமாதர் வலைவி ழியிலே
எந்நாளும் அலைபவர்க்கு அச்சமொடு வெட்கமே(து?)
என்றென்றும் உறுகல் விமேல்
இச்சையுள் பேர்க்கதிக சுகமேது? துயிலேது?
வெளிதாய் இருந்து கொண்டே
பன்னாளும் அலைபர்க்கு இகழேது? புகழேது?
பாரிலொரு வர்க்க திகமே
பண்ணியிடு மூடருக்கு அறமேது மறமலால்?
பகர்நிரயம் ஒன்று ளதுகாண்!
அன்னான வருகரி உரித்தணியும் மெய்யனே!
அமலனே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்ப ளீசுரதே வனே!

(இ-ள்) அல்நாண வருகரி உரித்து அணியும் மெய்யனே-இருள் நாணுமாறு (கருநிறத்துடன்) வந்த யானையின் தோலை உரித்து அணியும் மேனியனே!, அமலனே-குற்றம் அற்றவனே!. அருமை.....தேவனே! பொன்ஆசை உள்ளவர்க்கு உறவுஏது குருஏது-பொருளாசை பிடித்தவர்க்குச் சுற்றமும் ஆசிரியரும் இல்லை. பொங்குபசி உள்ளபேர்க்குப் போதவே சசி ஏது ருசி ஏது-மிகுதியான பசியுடையோர்க்கு நிறைந்த தூய்மையும் உணவினிமையும் பார்த்தல் இயலாது, பொதுமாதர் விழிவலையிலே எந்நாளும் அலைபவர்க்கு அச்சமொடு வெட்கம் ஏது-பொதுப் பெண்களின் கண்வீச்சில் எப்போதும் அகப்பட்டு உழல்பவர்க்கு அச்சமும் நாணமும் இல்லை, என்றென்றும் உறுகல்விமேல் இச்சையுள் பேர்க்கு அதிக சுகம் ஏது துயில் ஏது-எப்போதும் சிறந்த கல்வியின் மேல் விருப்பம் உடையோர்க்கு மிக வசதியிலும் தூக்கத்திலும் மனம் நாடாது, எளிதாய் இருந்துகொண்டே பலநாளும் அலைபவர்க்கு இகழ்ஏது புகழ்ஏது - எளிய வாழ்வில் இருந்து பலநாளும் திரிபவர்க்கு இகழ்ச்சியும் புகழ்ச்சியும் இல்லை. பாரில் ஒருவர்க்கு அதிகமே பண்ணியிடும் மூடவர்க்கு மறம் அலால் அறம் ஏது - உலகில் ஒருவருக்குத் துன்பத்தையே செய்யும் பேதையருக்குப் பாவமன்றிப் புண்ணியம் இல்லை, பகர்நிரயம் ஒன்று உளது-கூறப்படும் நரகம் ஒன்று இருக்கிறது.

(வி-ரை) அதிகம் - அளவுகடத்தல்: (வரம்பு மீறுதல்) எனவே தீமை செய்தலைக் குறிக்கும்.)

எ. மழைநாள் குறிப்பு

சித்திரைத் திங்கள் பதின் மூன்றுக்கு மேல்நல்ல
சீரான பரணி மழையும்
தீ(து)இல் வைகாசியிற் பூரணை கழிந்தபின்
சேரும்நா லாநா ளினில்

ஓத்துவரு மழையும், அவ் வானியில் தேய்பிறையில்
ஓங்கும்ஏ காத சியினில்
ஒளிர்பரிதி வீழ்பொழுதில் மந்தார மும் மழையும்
உண்டா யிருந்(து)ஆ டியில்
பத்திவரு தேதி ஐந்தினில் ஆதி வாரமும்
பகரும் ஆவணிமூ லநாள்
பரிதியும் மறைந்திடக் கனமழை பொழிந்திடப்
பாரில்வெகு விளைவும் உண்டாம்
அத்தனே! பைங்குவளை மாலையனி மார்பன் ஆம்
அண்ணல் எம(து) அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுரகிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்). அத்தனே-தலைவனே! பைங்குவளை மாலை அணி மார்பன் ஆம் அண்ணல் எமது அருமை மதவேள்-பசிய குவளை மலர்மாலை அணிந்த மார்பனாகிய பெருமை மிக்க எம் அரிய மதவேள், அனுதினமும்..... தேவனே! சித்திரை திங்கள் பதின்மூன்றுக்கு மேல் நல்ல சீரான பரணி மழையும்-சித்திரைத் திங்களிற் பதின்மூன்று நாட்களுக்குமேற் புகழ்பெற்ற பரணிநாளிற் பெய்யும் மழையும், தீது இல் வைகாசியிற் பூரணை கழிந்தபின் சேரும் நாலாம் நாளினில் ஒத்துவரும் மழையும்-குற்றம் அற்ற வைகாசித் திங்களில் முழுமதிக்குப் பிறகு வரும் நாலாம் நாளிற் சரியாகி வரும் மழையும், அ ஆனியில் தேய் பிறையில் ஓங்கும் ஏகாதசியினில் ஒளிர் பரிதி வீழ்பொழுதில் மந்தாரமும் மழையும் அந்த ஆனித் திங்களில் தேய்பிறையிலே சிறப்புறும் ஏகாதசியில் ஒளிவிடும் ஞாயிறு மறையும்போது மந்தாரத்துடன் பெய்யும் மழையும், உண்டாயிருந்து-பெய்திருந்து, ஆடியில் பத்தி வரு தேதி ஐந்தினில் ஆதிவாரமும் ஆடித் திங்களில் ஒழுங்காக வரும் ஐந்தாம் நாளில் ஞாயிற்றுக்கிழமையும், பகரும் ஆவணி மூலநாள் பரிதியும் மறைந்திடக் கனமழை பொழிந்திட- கூறப்படும் ஆவணித்திங்களில் மூலநாளில் ஞாயிறு மறைந்தபிறகு, பெருமழை பெய்தலும் நேர்ந்தால், பாரில் வெகு விளைவும் உண்டாம்-உலகில் மிகுந்த விளைவு உண்டாகும்.

(வி-ரை) குவளை மலர்மாலை வேளாளருக்குரியது.

அ. பயனில் லாதவை

சமயத்தில் உதவாத நிதியம் ஏன்? மிக்கதுயர் சார்பொழுது இலாத கிளை ஏன்? சபை முகத்(து) உன வாத கல்வி ஏன்? எதிரிவரு சமரத்(து) இலாத படை ஏன்? விமலனுக்கு உதவாத பூசை ஏன்? நாளும் இருள் வேளைக்கு இலாத சுடர் ஏன்? வெம்பசிக்(கு) உதவாத அன்னம் ஏன்? நீடுகுளிர் வேளைக்கு இலாத கலை ஏன்? தமதுதளர் வேளைக்கு இலாத ஓர் மனைவி ஏன்? சரசத்(து) இலா தநகை ஏன்? சாம்மரண காலத்தில் உதவாத புதல்வன் ஏன்? தரணிமீ(து) என்பர் கண்டாய்! அமரர்க்கும் முனிவர்க்கும் ஒருவர்க்கும் எட்டாத ஆதியே! அருமைமத வேள் அனுதினமும் மனதில் நினை தருசதுர கிரிவளர் அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அமரர்க்கும் முனிவர்க்கும் ஒருவர்க்கும் எட்டாத ஆதியே-வானவர்க்கும் முனிவர்க்கும் பிறரெவர்க்கும் நெருங்கற்கியலாத முதல்வனே!, அருமை..... தேவனே!, தரணிமீது சமயத்தில் உதவாத நிதியம் ஏன்-உலகில் வேண்டிய காலத்திற் பயன்படாத செல்வம் எதற்கு?. மிக்கதுயர் சார்பொழுது இலாத கிளை ஏன்-மிகுதியான துன்பம் உண்டானபோது பயன்படாத உறவு எதற்கு?, சபைமுகத்து உதவாத கல்வி ஏன்-

அவைக்களத்திற் பயன்படாத படிப்பு எதற்கு?, எதிரி வரும் சமரத்து இலாத படை ஏன்-பகைவன் எதிர்த்த போரிற் பயன்படாத படை எதற்கு? விமலனுக்கு உதவாத பூசை ஏன்-தூயவனான இறைவனுக்குப் பயன்படாத வழிபாடு எதற்கு?. நாளும் இருள் வேளைக்கு இலாத சுடர் ஏன்-எப்போதும் இருட்பொழுதில் ஒளிதராத விளக்கு எதற்கு? வெம்பசிக்கு உதவாத அன்னம் ஏன்-கொடிய பசியைத் தணிக்கப் பயன்படாத உணவு எதற்கு?, நீடு குளிர் வேளைக்கு இலாத கலை ஏன்-நீண்ட குளிர் காலத்திற்குப் பயன்தராத ஆடை எதற்கு? தமது தளர் வேளைக்கு இலாத ஓர் மனைவி ஏன்-தங்களின் சோர்வு காலத்திற்கு உடனிராத ஒருமனைவி எதற்கு?, சரசத்து இலாத நகை ஏன்-விளையாட்டின்போது இல்லாத நகைப்பு எதற்கு? சரம் மரண காலத்தில் உதவாத புதல்வன் ஏன்-உயிர் விடும் இறுதிப் போதிற்பயன்ற மகன் எதற்கு?, என்பர்-என்று (அறிஞர்) கூறுவர்.

(வி-ரை) விமலனுக்கு வழிபாடில்லாமற் பிற தெய்வங்களை வணங்குதல் தகாது. கண்டாய்: முன்னிலை அசைச்சொல்.

அக. மறையோர் சிறப்பு

ஓராறு தொழிலையும் கைவிடார்: சொளசவிதி
ஒன்றுதப் பாது புரிவார்
உதயாதி யிற்சென்று நீர்படிகு வார்: காலம்
ஒருமூன்றி னுக்கும் மறவா(து)
ஆராய்ந்து காயத்ரி யதுசெபிப் பார்: நாளும்
அதிதிபூ சைகளபண் ணுவார்ணு
யாகாதி கருமங்கள் மந்தரகிரி யாலோபம்
இன்றியே செய்து வருவார்
பேராசை கொண்டிடார்: வைதிகநன் மார்க்கமே
பிழையா(து) இருக்கும் மறையோர்
பெய்யெனப் பெய்யும்முகில்: அவர் மகிமையெவர்களும்
பேசுவதற்(கு) அரித ரிதுகாண்!
ஆரார் நெடுஞ்சடில அமலனே! எனையாளும்
அண்ணலே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) ஆர் நெடுஞ்சடில் அமலனே-ஆத்திமாலை தரித்த நீண்ட சடையை உடைய தூயவனே!, எனை ஆனை அண்ணலே-என்னைக் காக்கும் பெரியோனே! அருமை.....தேவனே! வைதிக நல்மார்க்கமே பிழையாது இருக்கும் மறையோர்-மறைநெறியாகிய நல்ல வழியிலே தவறாது செல்லும் மறையவர்கள், ஓர் ஆறு தொழிலையும் விடமாட்டார், சொளசவிதி ஒன்று தப்பாது புரிவார்-தூய்மை விதிகளை ஒன்றேனும் விடாமற் செய்வார், உதய ஆதியில் சென்று நீர் படிகுவார்-வைகறையிலே போய் நீராடுவார், காலம் ஒரு மூன்றினுக்கும் மறவாது ஆராய்ந்து காயத்திரியது

செபிப்பார்-முக்காலத்தினும் மறவாமல் காயத்ரி மந்திரத்தைத் தெரிந்து ஓதுவார், நாளும் அதிதி பூசைகள் பண்ணுவார்-எப்போதும் விருந்தினரை ஓம்புவார், யாகாதி கருமங்கள் மந்திர கிரியாலோபம் இன்றியே செய்து வருவார்-வேள்வி முதலிய தொழில்களை மந்திரமும் செயலும் குறைவு இல்லாமற் செய்து வருவார், பேராசை கொண்டிடார்-பேராசை கொள்ள மாட்டார், பெய்யென முகில் பெய்யும்-(இவர்கள்) பெய் என்று கூறியவுடன் மழை பெய்யும், அவர் மகிமை எவர்களும் பேசுவதற்கு அரிது, அரிது-அவருடைய மேன்மையாவராலும் கூற இயலாதது! இயலாதது!

(வி-ரை) காண்: அசைச்சொல். ஆறு தொழில். ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல். (வேட்டல்-வேள்வி செய்தல். வேட்பித்தல்-வேள்வி செய்வித்தல்.) உதயம்-கதிரவன் தோன்றும் காலம். உதயாதி என்பது அதற்கும் முற்காலம். ஆகவே, வைகறை. கைதிகம் வேத சம்பந்தமானது (தந்திதாந்த நாமம்)

அஉ. அரசர் சிறப்பு

மனுநீதி முறைமையும், பரராசர் கொண்டாட
வரும்அதிக ரணவீ ரமும்
வாள் விசய மொடுசரச சாதன விசேடமும்
வாசிமத கரியேற் றமும்
கனமாம் அமைச்சரும், பலமான துர்க்கமும்
கைகண்ட போர்ப்ப டைஞரும்
கால தேசங்க ளெவையும்
இனிதாய் அறிந்ததா னாபதிக ளொடுசமர்க்(கு)
இளையாத தளகர்த் தரும்
என்றும்வற் றாததன தானிய சமுத்திரமும்
ஏற்றம்உள குடிவர்க் கமும்,
அனைவோரும் மெச்ச இங்(கு) இவையெலாம், உடையபேர்
அரசராம்! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அருமை.....தேவனே!, மனுநீதி முறைமையும்-மனுவினால் ஏற்படுத்தப்பெற்ற அரசநெறி ஒழுங்கும், பாராசர் கொண்டாடவரும் அதிக ரணவீரமும் - மற்ற மன்னர்கள் புகழுமாறு காணப்படும் சிறந்த போர் வீரமும், வாள் விசயமொடு சரசாதன விசேடமும்-வாள்கொண்டு வெற்றிபெறுவதுடன் இனிய முறையிலே தொழிலை முடித்துக் கொள்ளும் சிறப்பும், வாசி மதகரி ஏற்றமும்-குதிரையேற்றமும் யானையேற்றங்களில் பயிற்சியும் கனம்ஆம்அமச்சரும்-பெருமை மிக்க மந்திரிகளும் பலமான துர்க்கமும்-உறுதியான அரணும், கைகண்ட போர்ப்படைஞரும்-பயிற்சி பெற்ற போர் வீரரும், கசரத பதாதியும்-யானை தேர் காலாட்களும், துரகப்ரவாகமும்-குதிரை வெள்ளமும், காலதேசங்கள் எவையும் இனிதாய் அறிந்த தானாபதிகளோடு-காலம் இடம் முதலானவற்றையெல்லாம் நன்றாக உணர்ந்த

தானத் தலைவருடனே, சமர்க்கு இளையாத தளகர்த்தரும்-போர்க்குப் பின்னிடையாத படைத்தலைவரும், என்றும் வற்றாத தனதானிய சமுத்திரமும்-எப்போதும் குறையாத பொன்னும் தானியமும் ஆகிய பெருக்கும், ஏற்றம் உள குடிவர்க்கமும்-(வெளிநாட்டில் இருந்தும்) வந்து சேரும் இயல்புடைய பலவகைக் குடிகளும், இங்கு இவையெலாம் அனைவோரும் மெச்ச உடைய பேர் அரசர் ஆம்-இங்குக் கூறப்பட்ட இவற்றையெல்லாம் யாவரும் புகழ்ப்பெற்றவர்களே அரசராவர்.

(வி-ரை) இரணம்-புண், புண்படும் வீரம் போர்க்கள வீரம் வாள்விசயம்-போரில் வெற்றி பெறுதல் (தண்டம்). சரச சாதனம்-சாமபேத தானங்கள். எனவே நால்வகைச் சூழ்ச்சிகளாயின. அரண்: மதில், நீர், காடு, மலை என்னும் நால்வகை அரண்கள். ஏற்றம்: மேன்மை யென்பதைவிடக்(குடி) யேற்றத்தைக் குறிப்பதே சிறப்பாகும்.

அங். வணிகர் சிறப்பு

நீள்கடல் கடந்திடுவர்: மலையாள மும்போவர்!
 நெடிதுதூ ரந்தி ரிந்தும்
 நினைவுதடு மாறார்கள்: சலியார்கள்: பொருள்தேடி
 நீள்நிலத்து அரசு புரியும்
 வாளுழவ ரைத்தமது கைவசம் செய்வார்கள்:
 வருமிடம் வராத இடமும்
 மனத்தையும் அறிந்துதவி ஒன்றுநா றாயிட
 வளர்ப்பர்: வரு தொலைதொ லைக்கும்
 ஆள்விடுவர்: மலிவுகுறை வதுவிசா ரித்திடுவர்
 அள(வு)இல்பற் பலச ரக்கும்
 அமைவுறக் கொள்வர்: விற் பார்கணக் கதிலணுவும்
 அறவிடார்: செலவு வரிலோ
 ஆளியொத் தேமலையின் அளவும் கொடுத்திடுவர்
 அருள் வைசியர்! அருமை மதவேள்
 அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
 அறப்பளி சுரதே வனே!

(இ-ள்) அருமை..... தேவனே!, அருள் வைசியர்-அருளுடைய மனத்தவரான வணிகர், நீள் கடல் கடந்திடுவர்- (வணிகத்திற்கு)ப் பெருங்கடலையும் கடந்து செல்வர், மலையாளமும் போவர்-மலைநாடுகளையும் சுற்றுவர், நெடிது தூரம் திரிந்தும் நினைவு தடுமாறார்கள்-நீண்ட தொலைவு அலைந்தாலும் எண்ணத்திலே கலக்கம் அடையார், சலியார்கள்-சோர்வு அடையார், பொருள்தேடி நீள் நிலத்து அரசுபுரியும் வாள் உழவரைத் தமது கைவசம் செய்வார்கள்-பொருளையீட்டி வைத்துக்கொண்டு, பெரிய நாட்டை ஆளும் வாளேந்திய அரசர்களைத் தம் கையிற் போட்டுக்கொள்வார்கள், வரும் இடம் (உம்) வாராத இடமும் மனத்தையும் அறிந்து உதவி-(பொருள்) வரும் இடத்தையும் வராத இடத்தையும் (பொருள் வாங்குவோர்) உள்ளத்தையும் தெரிந்து (பொருள்) கொடுத்து, ஒன்றுநூறா ஆயிட வளர்ப்பர்-ஒரு பொருள் நூறாக வளரும்படி யீட்டுவர், வருதொலை

தொலைக்கும் ஆள்விடுவர்-(பொருள்) வரக்கூடிய நீண்ட தொலைவுக்கும் ஆளைச் செலுத்துவர், மலிவு குறைவது விசாரித்திடுவர் - (பொருள்) மிகுதியையும் குறைவையும் கேட்டறிவர் அளவு இல் பற்பல சரக்கும் அமைவுறக்கொள்வர்-எல்லை அற்ற பலவகையான பொருள்களையும் பொருத்தம் அறிந்து வாங்குவர், விற்பார்-விற்பார்கள், கணக்கில் அணுகவும் அறவிடார் - கணக்கினில் இம்மியும் பிசக விட மாட்டார்கள், செலவு வரிலோ ஆளி யொத்தே மலையின் அளவும் கொடுத்திடுவர் - !ஓழுங்கான) செலவு வந்தாலோ சிங்கம் போல அஞ்சாமல் மலையளவாயினும் செலவழிப்பார்கள்

(வி-ரை) வாள் உழவர்: அரசர் (வாளினாலே தமது முயற்சியைச் செய்வோர்)

அச. வேளாளர் சிறப்பு

யசனாதி கருமமும் தப்பாமல் வேதியர்
 இயற்றிநல் லேர்பெ றுவதும்
 இராச்யபா ரஞ்செய்துமுடிமன்னர் வெற்றிகொண்டு
 என்றும்நல் லேர்பெ றுவதும்,
 வசனாதி தப்பாது தனதா னியந் தேடி
 வசியர்நல் லேர்பெ றுவதும்
 மற்றுமுள பேரெலாம் மிடியொன்றி டாதிக
 வளமை பெற்று ஏர்பெ றுவதும்,
 திசைதோறும் உள்ளபல தேவா லயம்பூசை
 செய்யுநல் லேர்பெ றுவதும்
 சீர்கொண்ட பைங்குவளை மரலைபுனை வேளாளர்
 செய்யும்மே ழிப்பெ ருமைகாண்
 அசையாது வெள்ளிமலை தனில்மேவி வாழ்கின்ற
 அண்ணலே! அருமை மதவேள்
 அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
 அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) வெள்ளிமலைதனில் அசையாது: மேவிவாழ்கின்ற அண்ணலே-வெள்ளிமலையில் எப்போதும் பொருந்தி வீற்றிருக்கும் பெரியோனே!, அருமை..... தேவனே! வேதியர் யசனம்ஆதி கருமமும் தப்பாமல் இயற்றி நல் ஏர் பெறுவதும்-மறையவர் வேள்வி முதலிய தொழில்களைத் தவறாமற் செய்து பேரழகு பெறுவதும், முடிமன்னர் என்றும் வெற்றிகொண்டு இராச்சிய பாரம் செய்து நல் ஏர் பெறுவதும் - முடியரசர் எப்போதும் பகைவரை வென்றிகொண்டு, ஆட்சி புரிந்து பேரழகடைவதும், வசியர் வசம் ஆதி தப்பாது தனதானியம் தேடி நல் ஏர் பெறுவதும் - வணிகர் சொல் முதலிய பிறழாமல் பொன்னும் தானியமும் ஈட்டிப் பேரழகு பெறுவதும், மற்றும் உள பேரெலாம் மிடி என்றிடாது அதிக வளமை பெற்று ஏர் பெறுவதும் - மேலும் உள்ள யாவரும் வறுமை என்று கூறாமல் மிக்க வளம் பெற்று அழகுறுவதும், திசைதோறும் உள்ள பல தேவாலயம் பூசை செய்யும் நல் ஏர் பெறுவதும் - எல்லாத் திக்கினும் இருக்கும் பல திருக்கோயில்களும் வழிபாடு பெற்று நல்லழகு பெறுவதும் சீர் கொண்ட பைங்குவளை மாலை புனை வேளாளர் செய்யும் மேழிப்

பெருமை-புகழ் பெற்ற பசிய குவளை மாலை அணிந்த வேளாளர் புரியும் உழுவின் பெருமையாகும்.

(வி-ரை) யசனம்-வேள்வி. வைசியர் என்பது வசியர் எனச் செய்யுள் விகாரம் பெற்றது.

அரு. தானாபதி, அமைச்சன், படைத்தலைவன்

தன்னரசன் வலிமையும், பரராசர் எண்ணமும்
சாலமேல் வருக ருமமும்
தானறிந்(து) அதிபுத்தி உத்தியுண் டாயினோன்
தானாதி பதியா குவான்:
மன்னவர் மனத்தையும், காலதே சத்தையும்
வாழ்குடி படைத்தி றமையும்
மந்திரா லோசனையும் எல் லாம் அறிந்தவன்
வளமான மதிமந் திரி:
துன்னிய படைக்குணம், கரிபரி பரீட்சையே
சூழ்பகைவர் புரிசூழ்ச் சியும்
தோலாத வெற்றியும் திடமான சித்தியுள்
சூரனே சேனா திபன்
அன்னையினும் நல்லமலை மங்கைபங் காளனே!
அனகனே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அன்னையினும்ந் நல்ல மலைமங்கை பங்காளனே-தாயினும் நல்லருள் புரியும் மலைமகளை யிடப் பாகத்திற்கொண்டவனே!, அனகனே-தூயவனே!, தநன் அரசன் வலிமையும் பரராசர் எண்ணமும் சால மேல்வருகருமமும் தான் அறிந்து-தன் அரசனுடைய ஆற்றலும் மாற்றரசர் நினைவும் நன்றாகப் பின்வரும் அலுவலும் ஆராய்ந்து, அதி புத்தி, உத்தி உண்டாயினோன் தான் அதிபதி ஆகுவான்-சிறந்த அறிவும் சூழ்ச்சியும் பொருந்தியவன் தானத்தலைவன் எனப்படுவான், மன்னவர் மனத்தையும், கால தேசத்தையும், வாழ்குடி படைத்திறமையும், மந்திர ஆலோசனையும் எல் லாம்- அரசர்களின் கருத்தையும், காலத்தையும், இடத்தையும், வாழ்கின்ற குடிபடைகளின் ஆற்றலையும், ஆராய்ச்சித் திறனும் ஆகிய யாவற்றையும், அறிந்தவன் வளமான மதி மந்திரி-தெரிந்தவன் தேர்ச்சிபெற்ற அறிவுடைய அமைச்சனாவான், துன்னிய படைக்குணம்-செறிவான் படைகளின் இயல்பும், கரிபரி பரீட்சையே-யானை குதிரைகளின் தேர்ச்சியும், சூழ் பகைவர் புரி சூழ்ச்சியும்-சூழ்ந்துள்ள மாற்றலர் செய்யும் சூழ்ச்சியும், தோலாத வெற்றியும் - பின் வாங்காத வெற்றியும் திடமான சித்தியும்) உறுதியான சித்தியும், உள சூரனே சேனாதிபன்- உடைய வீரனே படைத்தலைவன் ஆவான்.

(வி-ரை) துன்னுதல்-நெருங்குதல்: ஆகவே செறிவாயிற்று, சித்தி-நினைத்து முடித்தல். சூர்- அச்சம். சூரன்-அஞ்சத்தக்கவன் (வீரன்).

அசு. அரசவைக் கணக்கர்

வரும்ஓலை உத்தரத்து) எழுதிவரு பொருளினால்
வரவிடுப் போன்ம னதையும்,
மருவிவரு கருமமும் தேசகா லத்தையும்
வருகரதலாம லகமாய்
விரைவாய் அறிந்தரசர் எண்ணிலஎண் ணினையள(வு)
இடஎழுதவாசிக் கவும்
வெற்றிகொண்டேபெரிய புத்தியுடையோன்புவியின்
மேன்மைரா யசகா ரன்ஆம்
கருவாய் அறிந்து தொகை யீராறு நொடியினிற்
கடிதேற்ற றிடக்கு றைக்கக்
கடுகையொரு மலையாக மலையையொரு கடுகுமாக்
காட்டுவோன் கருணீ கன் ஆம்:
அருவாகி உருவாகி ஒளியாகி வெளியாகும்
அண்ணலே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அரு ஆகி உரு ஆகி ஒளி ஆகி வெளி ஆகும் அண்ணலே-அருவமாகவும்
உருவமாகவும் ஒளியாகவும் வெளியாகவும் உள்ள பெரியோனே!, அருமை..... தேவனே!
வரும் ஓலை உத்தரத்து எழுதிவரு பொருளினால்-வருகின்ற ஓலையின் புறத்திலே
எழுதிவிட்ட பொருளைக் கொண்டு, வரவிடுப்போன் மனதையும்-ஓலையை விட்டவன்
உள்ளத்தையும், மருவி வரு கருமமும்-அவன் விரும்பிய தொழிலையும், சேத
காலத்தையும்-இடத்தையும் காலத்தையும், வரு காதல் ஆமலகம் ஆய் விரைவாய் அறிந்து-
உள்ளங்கையில் உள்ள நெல்லிக்கனியாக நொடியில் உணர்ந்து, அரசர் எண்ணில்
எண்ணினை அளவு இட எழுத வாசிக்கவும்-அரசருடைய கருத்தில் உள்ள கருத்தை
மதிப்பிடவும் எழுதவும் வாசிக்கவும், வெற்றி கொண்டே பெரிய புத்தியுடையோன் புவியின்
மேன்மை ராயச காரன் ஆம் - தேர்ச்சி பெற்றுப் பேரறிவு உடையோன் உலகிலே பெருமை
பெற்ற அரசாங்க எழுத்தாளன் ஆவான், தொகை வருவாய் அறிந்து ஈராறு நொடியினில்
கடிது ஏற்றிடக் குறைக்க - ஒரு தொகையை மனத்தில் உணர்ந்து பன்னிரு விநாடியில்
விரைவாகக் கூட்டவும் குறைக்கவும், கடுகை ஒரு மலைஆக மலையை ஒரு கடுகும் ஆ(க)க்
காட்டுவோன் கருணீகன் ஆம் - கடுகை மலை போலவும் மலையைக் கடுகுபோலவும்
ஆக்கிக் காண்பிக்க வல்லவன் அரசாங்கக் கணக்கன் ஆவான்.

(வி-ரை) உத்தரம்-பின் எனவே ஓலையின் புறம் எழுத்தாளரும் கணக்குப் பார்ப்போரும்
கணக்கர் எனவே வழங்கப்படுகின்றனர். ஆமலகம்-நெல்லி, கரதலாமலகம் என்பது
வெளிப்படை என்பதை விளக்கும் உவமச் சொல் கையில் வைத்திந்நக்கும் பொருள்
தெரிவதைப் போலத் தெளிவித்தல் என்பதே அதனால் விளக்கப்படும் பொருள்.

அள. சீற்றத்தின் கொடுமை

கோபமே பாவங்களுக்கெலாம் தாய்தந்தை!
கோபமே குடிகெ டுக்கும்!
கோ பமே ஒன்றையும் கூடிவர வொட்டாது!
கோபமே துயர் கொ டுக்கும்!
கோபமே பொல் லாது! கோபமே சீர்கேடு!
கோபமே உறவ றுக்கும்!
கோபமே பழிசெயும்! கோபமே பகையாளி!
கோபமே கருணை போக்கும்!
கோபமே ஈனமாம்! கோபமே எவரையும்
கூடாமல் ஒருவ னாக்கும்!
கோபமே மறலிமுன் கொண்டுபோய்த் தீயநர
கக்குழி யினில்தள் ளுமால்!
ஆபத்தெ லாந்தவிர்த்(து) என்னையாட்கொண்டருளும்
அண்ணலே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) ஆபத்து எலாம் தவிர்த்து என்னை ஆட்கொண்டருளும் அண்ணலே-இடையூறுகளை யெல்லாம் நீக்கி என்னை ஏற்றுக்கொண்டருளும் பெரியோனே!, அருமை.....தேவனே!, கோபமே பாவங்களுக்கு எல்லாம் தாய்-தந்தை சினமே எல்லாப் பாவங்களுக்கும் அன்னையும் அப்பனும் ஆகும், கோபமே குடிகெடுக்கும்-சினமே குடியைக்கெடுக்கும், கோபமே ஒன்றையும் கூடிவரவொட்டாது-சினமே எதனையும் அடைய விடாது, கோபமே துயர்கொடுக்கும்-சினமே துயரந்தரும், கோபமே பொல்லாது-சினமே கெட்டது, கோபமே சீர்கேடு-சினமே புகழைக் கெடுப்பது, கோபமே உறவு அறுக்கும்-சினமே உறவைத் தவிர்க்கும், கோபமே பழி செயும் - சினமே பழியை யுண்டாக்கும், கோபமே பகையாளி-சினமே மாற்றான், கோபமே கருணை போக்கும்-சினமே அருளைக் கெடுக்கும், கோபமே ஈனம் ஆம் - சினமே இழிவாகும், கோபமே எவரையும் கூடர்மல ஒருவன் ஆக்கம் - சினமே ஒருவரையும் சேர்க்காமல் தனியனாக்கும், கோபமே மறலிமுன் கொண்டுபோய்த் தீய நரகக்குழியில் தள்ளும் - சினமே காலன் இழுத்துச்சென்று கொடிய நரகக் குழியிலே வீழ்த்தும்.

(வி-ரை) ஆல்: அசை. ஆறுவது சினம் என்றார் ஓளவையார். தீராக் கோபம் போராய் முடியும் என்றார் நறுந்தொகையார்

(க-து) சினத்தைத் தவிர்த்தல் வேண்டும்.

அஅ. பல்துறை

தாம்புரி தவத்தையும் கொடையையும் புகழுவோர்

தங்களுக்கு (கு) அவைத முவுறா!
 சற்றும் அறி வில் லாமல் அந்தணரை நிந்தைசெய்
 தயவிலோர் ஆயுள் பெரு கார்!
 மேம்படு நறுங்கலவை மாலைதயிர் பால்புலால்
 வீடுநற் செந்நெல் இவைகள்
 வேறொருவர் தந்திடினும் மனுமொழி யறிந்தபேர்
 விலைகொடுத்தே கொள்ளுவார்!
 தேன்கனி கிழங்குவிற் (கு) இலையிவை யனைத்தையும்
 தீண்டரிய நீசர் எனினும்
 சீர்பெற அளிப்பரேல் இகழாது கைக்கொள்வர்
 சீலமுடை யோர்என் பரால்!
 ஆன்கொடி யுயர்த்தவுமை நேசனே! ஈசனே!
 அண்ணலே! அருமை மதவேள்
 அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
 அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) ஆன் கொடி உயர்ந்த உமை நேசனே-ஏற்றுக்கொடியை உயர்த்திய
 உமையன்பனே!, ஈசனே-செல்வத்தையளிப்பவனே!, அண்ணலே-பெரியோனே!
 அருமை.....தேவனே! தாம்புரி தவத்தையும் கொடையையும் புகழுவோர் தங்களுக்கு
 அவைதமுவுறா - தாங்கள் செய்த தவத்தினையும் ஈகையையும் புகழ்ந்து
 கூறிக்கொள்வோருக்கு அவை கிடையாமற் போய்விடும், சற்றும் அறிவு இல்லாமல்
 அந்தணரை நிந்தை செய்த தயவு இலோர் ஆயுள் பெருகார்-சிறிதும் அறியாமல்
 அந்தணரைப் பழிக்கும் இரக்கமில்லோர்க்கு ஆயுள் குறையும், மேம்படு நறுங்கலவை மாலை
 தயிர் பாலை புலால் வீடு நல் செந்நெல் இவைகள்-உயர்ந்த மணமிக்க கலவைச் சந்தனம்,
 மாலை, தயிர், பால், ஊன், வீடு, நல்ல செந்நெல் ஆகிய இவற்றை வேறு ஒருவர்
 தந்திடினும் மனுமொழி அறிந்தபேர் விலைகொடுத்தே கொள்ளுவார்-மற்றொருவர்
 கொடுத்தாலும் மனு கூறிய முறையை அறிந்தவர்கள் விலை கொடுத்துத் தான்
 வாங்குவார்கள், தேன் கனி கிழங்கு விற்கு இலை இலை அனைத்தையும் தீண்ட அரிய
 நீசர் எனினும் சீர்பெற அளிப்பரேல்-தேனையுங் கனியையுங் கிழங்கையும் விறகையும்
 இலையையும் இலை (போன்ற) யாவற்றையும் தீண்டத்தகாத இழிந்தோரானாலும் சிறப்புறக்
 கொடுத்தாரானால், சீலம் உடையோர் இகழாது கைக்கொள்வர்-ஒழுக்கம் உடையோர்
 பழிக்காமல் ஏற்றுக்கொள்வர்.

(வி-ரை) ஆல்: ஆசை. ஈசன்-செல்வமுடையோன்.

அ.கூ. முப்பொருள் (தத்துவத் திரயம்)

பூதமோ ரைந்துடன், புலனைந்தும், ஞானம்
 பொருந்துமிந் திரிய மைந்தும்,
 பொருவலகன மேந்திரியம் ஐந்து, மனம், ஆதியாம்

புகலரிய கரணம் நான்கும்.
 ஓதினோர் இவைஆன்ம தத்துவம் எனச் சொல்வர்:
 உயர்கால நியதி கலையொடு;
 ஓங்கிவரு வித்தை, ராகம், புருடன் மர்யை யென்(று)
 உரைசெய்யும் ஒரே முமே
 தீதில்வித் யாதத்வம் என்றிடுவர்: இவையலால்
 திகழ்சுத்த வித்தை ஈசன்
 சீர்கொள்சா தாக்கியம், சத்தி, சிவம் ஐந்துமே
 சிவதத்துவம் என்ற றைகுவார்
 ஆதிவட நீழலிற் சனகாதி யார்க்கருள் செய்
 அண்ணலே! அருமை மதவேள்
 அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
 அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) ஆதிவடநீழலில் சனகாதியர்க்கு அருள் செய் அண்ணலே-முற்காலத்தில் கல் ஆலமரத்தின் நிழலில் சனகர் முதலானோர்க்கு அருள் பரந்த பெரியோனே!, அருமை.....தேவனே!, பூதம் ஒர்ஐந்து-ஓர் ஐம்பூதங்களும், ஞானம் பொருந்தும் இந்திரியம் ஐந்தும்-உவமையில்லாத கன்ம இந்திரியங்கள் ஐந்தும், மனம் ஆதி ஆம் புகல் அரிய கரணம் நான்கும்-மனம் முதலிய சொல்லற்கரிய கரணங்கள் நான்கும், இவை ஆன்ம தத்துவம் என ஓதினோர் சொல்வர்-இவற்றை ஆன்ம தத்துவம் என்று கற்றறிந்தோர் கூறுவர், உயர்காலம் நியதிகலையொடு ஓங்கிவரு வித்தை ராகம் புருடன் மாயை என்று உரைசெய்யும் ஒரேமுமே தீது இல் வித்யா தத்துவம் என்றிடுவர்-உயர்வாகிய காலம், நியதி, கலைகளோடு கூறப்படும் எழிணையும் குற்றமற்ற வித்தியாதத்துவம் எனக் கூறுவர், இவை அலால் - இவையல்லாமல். திகழ்சுத்த வித்தை, ஈசன், சீர்காள சாதாக்கியம், சத்தி, சிவம் ஐந்துமே சிவ தத்துவம் என்று அறைகுவார்-விளங்கும் சுத்தவித்தை, ஈசன், சிறப்புடைய சாதாக்கியம், சத்தி, சிவம் (ஆகிய) ஐந்தினையும் சிவ தத்துவம் என்று கூறுவர்.

(வி-ரை) பூதம் ஐந்து: மண், நீர், அனல், வளி, வான்,
 புலன் ஐந்து: சுவை. ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் ஞான இந்திரியம் ஐந்து:
 மெய்,வாய்,கண்,மூக்கு,செவி, கன்ம இந்திரியம் ஐந்து: வாக்கு, பாதம்,பாணி, பாயுரு,
 உபத்தம், கரணம் நான்கு: மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம், வடம்-ஆலமரம். சனகாதியர்-
 சனகர், சனந்தகர், சனத்குமாரர், சஹயஜாதர், ஞான இந்திரியம்: அறிவுப்பொறி.
 கன்மஇந்திரியம்: தொழிற்பொறி. ஆன்ம தத்துவம் உயிருடன் சேர்ந்தவை: இருபத்து நான்கு
 தத்துவங்கள். வித்தியாதத்துவம்: கலையுடன் சேர்ந்தவை ஏழு தத்துவங்கள். சிவதத்துவம்:
 இறையுடன் சார்ந்தவை: ஐந்துதத்துவங்கள் ஆக முப்பத்தாறு.

கூ0. காமன் அம்பும் அவற்றின் பண்பு முதலியனவும்

வனசம், செழுஞ்சூத முடன், அசோ கம், தளவம்,
 மலர்நீலம் இவைஐந் துமே
 மாரவேள கணைகளரம்: இவைசெயும் குணம்:முளரி
 மனதிலா சையையெ முப்பும்:
 வினவில் ஒண் சூதமலர் மெய்ப்பசலை உண்டாக்கும்
 மிக அசோ கம்து யர்செயும்:
 வீழ்த்திடும் குளிர் முல்லை: நீலம் உயிர் போக்கிவிடும்:
 மேவும்இவை செயும்அ வத்தை:
 நினைவில் அது பேநோக்கம், வேறொன்றில் ஆசையறல்
 நெட்டுயிர்ப் பொடுபி தற்றல்,
 நெஞ்சம் திடுக்கிடுதல், அனம்வெறுத்திடல், காய்ச்சல்
 நேர்தல், மெள னம்பு ரிகுதல்,
 அனைவுயிர் உண்டில்லை என்னல்ஈ ரைந்தும் ஆம்!
 அத்தனே! அருமை மதவேள்
 அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
 அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அத்தனே-தலைவனே!, அருமை.....தேவனே!, வனசம் செழுஞ்சூதமுடன்,
 அசோகம், தளவம், மலர்நீலம் இவை ஐந்துமே மாரவேள் கணைகள் ஆம்-தாமரை,
 வளமிகுந்த மா, அசோகு, முல்லை, மலர்ந்த நீலம் ஆகிய இவை ஐந்து மலர்களுமே
 காமன் அம்புகள் ஆகும்., இவை செயும் குணம்-இவை (உயிர்களுக்கு) ஊட்டும் பண்புகள்,
 முளரி மனதில் ஆசையை எழுப்பும்-தாமரை உள்ளத்திலே காமத்தை உண்டாக்கும்,
 வினவில் ஒண்சூதமலர் மெய்ப்பசலை உண்டாக்கும்-வினவுமிடத்துச் சிறப்புடைய மாமலர்
 உடலிலே பசலை நிறத்தைக் கொடுக்கும் அசோகம் மிகத் துயர்செயும்-அசோக மலர்
 மிகவும் துன்பத்தைக் கொடுக்கும், குளிர் முல்லைவீழ்த்திடும்-குளிர்ந்த
 முல்லைமலர்(படுகையில்):வீழ்ச்செய்யும், நீலம் உயிர் போக்கிவிடும்-நீலமலர் உயிரை
 ஒழிக்கும், மேவும் இவை செயும் அவத்தை-பொருந்தும் இவை உண்டாக்கும்
 நிலைகளாவன: நினைவில் அதுவே நோக்கம்-எண்ணத்தில் அதுவே கருதுதல், வேறு
 ஒன்றில் ஆசை அறல்-மற்றொன்றில் ஆசை நீங்கல், நெட்டுயிர்ப்பொடு பிதற்றல்-
 பெருமூச்சுடன் பிதற்றுதல், நெஞ்சம் திடுக்கிடுதல் -உள்ளம் திடுக்கிடல், அனம்
 வெறுத்திடல்-உணவில் வெறுப்பு, காய்ச்சல்-உடல் வெதும்புதல்,நேர்தல்-மெலிதல்,

மெளனம் புரிசுதல்-பேசாதிருத்தல், அனைய உயிர் உண்டு இல்லை என்னல்-ஆசையுற்ற உயிர் உண்டோ இல்லையோ என்னும் நிலையடைதல், ஈ:ரைந்தும் ஆம் - (ஆகிய இவை) பத்தும் ஆகும்.

(வி-ரை) வேள்-விருப்பத்தைச் செய்வோன். ஒண்மை-சிறப்பு. அவத்தை-நிலை. அனம்-அன்னம் (இடைக்குறை)

கூக. காமன் துணைப்பொருள்கள்

வெஞ்சிலை செழுங் வில் நாரிகரு வண்டினம்:
மேல்விடும் கணைகள் அலராம்:
வீசிடும் தென்றல்தேர்: பைங்கிள்ளை யேபரிகள்:
வேழம்கெ டாத இருள்ஆம்:
வஞ்சியர் பெருஞ்சேனை: கைதைஉடை வாள்: நெடிய
வண்மைவெறு கடல்மு ரசம்ஆம்:
மகரம்ப தாகை: வரு கோகிலம் காகளம்:
மனதேபெ ரும்போர்க் களம்:
சஞ்சரிக இசைபாடல்: குமுதநே யன் கவிகை:
சார்இரதி யேம னைவிஆம்:
தறுகண்மட மாதாஇள் முலமகுடம் ஆம்:அல்குல்
தவறா(து) இருக்கும் இடம்ஆம்:
அஞ்சுகணை மாரவேட்(கு) என்பர்: எளியோர்க்கெலாம்
அமுதமே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) எளியோர்க்கு எலாம் அமுதமே-ஆற்றல் அற்றவர்கள் எல்லோருக்கும் அமுதம் போன்றவனே!, அருமை..... தேவனே! அஞ்சுகணை மார வேட்கு-ஐந்து அம்புகளையுடைய காமனுக்கு, வெம் சிலை செழுங் கழை-கொடிய வில் வளம் பொருந்திய கரும்பாகும், நாரி கருவண்டு இனம்-அம்பு கரிய வண்டின் கூட்டம் (ஆகும்), மேல் விடும் கணைகள் அலர் ஆம் -(உயிர்களின்) மேல் எய்யும் அம்புகள் மலர்களாகும், தேர் வீசிடும் தென்றல்-தேர் உலவும் தென்றற் காற்று (ஆகும்), பரிகள் பைங்கிள்ளையே-குதிரைகள் பச்சைக் கிளிகளே (ஆகும்), வேழம் கெடாத இருள் ஆம்-யானை அழியாத இருளாகும், பெருஞ்சேனை வஞ்சியர்-மிகுபடை பெண்கள் (ஆவர்), உடைவாள் கைதை-உடைவாள் தாழை மடல் (ஆகும்), முரசம் நெடிய வண்மைபெறு கடல் ஆம்-போர் முரசு நீண்ட கொடைத்தன்மை பொருந்திய கடலாகும், பதாகை மகரம்-கொடி மகா மீன் ஆகும், காகளம் வரு கோகிலம்- சின்னம் (வேனிலில்) வரும் குயிலாகும், பெரும் போர்க்களம் மனதே - பெரிய போர்க்களம் (உயிர்களின்) உள்ளமே ஆகும். பாடல் சஞ்சாரி இசை-பாட்டுக்கள் வண்டின் இசை ஆகும். கவிகை குமுத நேயன்-குடை சந்திரன் (ஆவான்) மனைவி சார் இரதியே ஆம்-காதலி (அழகு) பொந்திய இரதியே ஆவாள், மகுடம் தறுகண் மடமாதர் இளமுலை ஆம்-முடி அஞ்சாமை பொருந்திய இளம் பெண்களின் இளமுலைகள் ஆகும், தவறாது

இருக்கும் இடம் அல்குல் ஆம் - எப்போதும் விடாமல் வீற்றிருக்கும் இடம் (பெண்களின்) அல்குல் ஆகும், என்பர்-என்று அறிஞர் கூறுவர்.

(வி-ரை) சஞ்சரிகம் - வண்டு. குமுதம்-அல்லி, அல்லியின் காதல் சந்திரன் என்பர், சந்திரனைக் கண்டால் அல்லி மலரும். வெம்மை+சிலை-வெஞ்சிலை. பசுமை+கிள்ளை-பைங்கிள்ளை. செழுமை+கழை-செழுங்கழை. பெருமை+சேனை-பெருஞ்சேனை. உடைவாள் - அரையிற் கட்டப்படும் வாள்.

கூஉ. பகை கொள்ளத் தகாதவர்

மன்னவர், அமைச்சர், துர்ச்சனர், கோளர், தூதரொடு
மாறாத மர்மம் உடையோர்
வலுவர், கருணீகர், மிகு பாகம்செய்து அன்னம்
மடையர், மந்திரவா தியர் (இடும்
சொன்னம் உடையோர்புலையர், உபதேசமதுசெய்வோர்
கூழ்வயித் தியர் கவிதைகள்
சொற்றிடும் புலவர் இவர் பதினைந்து பேரொடும்
சொப்பனந் தனில் ஆகிலும்
நன்னெறி அறிந்தபேர் பகைசெய்தி டார்கள் இந்
நானிலத்(து) என்பர் கண்டாய்!
நாரியோர் பாகனே! வேதாக ம்பரவும்
நம்பனே! அன்பர் நிதியே!
அன்னம் ஊர் பிரமனும் கண்ணனும் காணாத
அண்ணலே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) நாரி ஓர் பாகனே-உமையொரு பங்கனே!, வேத ஆகமம் பரவும் நண்பனே-மறையும் ஆகமமும் போற்றும் சிறப்புடையவனே! அன்பர் நிதியே அன்பரின் சேம்பொருளே!, அன்னம் ஊர் பிரமனும் கண்ணனும் காணாத அண்ணலே-அன்னத்தில் ஊர்ந்து வரும் நான்முகனும் திருமாலும் கண்டுபிடிக்க இயலாத பெரியோனே!, அருமை.....தேவனே! மன்னர்-அரசர், அமைச்சர்-மந்திரிகள், துர்ச்சனர்-தீயோர், கோளர்-கோள் சொல்லுவோர், தூதரொடு-தூதர்களுடன், மாறாத மர்மம் உடையோர்-நீங்காத செற்றம் கொண்டவர்கள் வலுவர்-வலிமையுடையோர், கருணீகர்-கணக்கர் மிகுபாகம் செய்து அன்னம் இடும் மடையர்-சிறந்த சமையல் செய்து உணவிடும் சமையற்காரர், மந்திரவாதியர்-மந்திரஞ் செய்வோர், சொன்னம் உடையோர்-செல்வமிக்கவர்கள் புலையர்-இழிந்தோர், உபதேசமது செய்வோர்-உபதேசியர், சூழ் வயித்தியர்-ஆராய்ச்சியுடைய மருத்துவர், கவிதைகள் சொற்றிடும் புலவர்-செய்யுள் இயற்றும் புலவர்கள், இவர் பதினைந்து பேரொடும் சொப்பனந்தனில் ஆகிலும் நன்னெறி அறிந்தபேர் இந்நானிலத்துப் பகை செய்திடார்-இவர்கள் பதினைந்து வருடனும் கனவிலும் நல்ல நெறி அறிந்தவர்கள் இவ்வுலகிற்பகை கொள்ளார், என்பர்-என்று கூறுவர்.

(வி-ரை) கண்டாய்: முன்னிலை அசைச்சொல்: நன்மை+நெறி-நன்னெறி, மடை-சோறு.
மடையர்-சமையல் செய்வோர்-உபதேசம் புரிவோர்-ஆன்மநெறி கற்பிக்கும் ஆசிரியர்.

கூங். நன்மை தீமை பகுத்துப் பயன் கொள்ளுதல்

சுவைசேர் கரும்பைவெண் பாலைப் பருத்தியைச்
சொல்லும்நல் நெல்லை எள்ளைத்
தூயதெங் கின்கனியை எண்ணாத துட்டரைத்
தொண்டரைத் தொழுதொ மும்பை
நவைதிரு மாறுகண் டித்தே பயன்கொள்வர்
நற்றமிழ்க் கவி வாணரை
நலமிக்க நாரியர் தமைப்
புவிமீதில் உபகார நெஞ்சரைச் சிறுவரைப்
போர்வீர ரைத்தூ யரைப்
போதவும் பரிவோ டிதஞ்செய்ய மிகுபயன்
புகழ் பெறக் கொள்வர் கண்டாய்
அவமதி தவிர்த்(து)என்னை ஆட்கொண்ட வள்ளலே!
அண்ணலே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளி சுரதே வனே!

(இ-ள்) அவமதி தவிர்த்து என்னை ஆட்கொண்ட வள்ளலே-தீய அறிவை நீக்கி என்னை
அடிமை கொண்ட வள்ளலே அண்ணலே-தலைவனே!மை மதவேள்.....தேவனே! சுவைசேர்
கரும்பை-சுவை பொருந்திய கரும்பையும், வெண் பாலை-வெண்மையான பாலையும்,
பருத்தியை-பருத்தியையும், சொல்லும் நல் நெல்லை-சொல்லப்படுகின்ற நல்ல
நெல்லையும், எள்ளை-எள்ளையும் தூய தெங்கின் கனியை-தூய்மை பொருந்திய
தென்னம் பழத்தையும், எண்ணாத துட்டரை-மதிக்காத தீயவர்களையும், தொண்டரை-
அடிமையாளரையும், தொழுதொமும்பை-குற்றேவல் செய்வவோரையும், நவை தீருமாறு-
குற்றம் நீங்கும்படி, கண்டித்தே-கண்டனம் செய்தே, பயன் கொள்வர்-அவர்களால் ஆன
பயனைப் பெறுவார்கள், நல் தமிழ் வாணரை-நல்ல தமிழைக் கற்றுச் சிறந்த புலவரையும்,
நலம் மிக்க செழுமலரை-நன்மை மிகுந்த செழித்த பூவையும், ஓவியம் எனத் தக்க நயம்
உள்ள நாரியர் தமை-ஓவியத்தில் எழுதிய பாவை என்று சொல்லத் தகுந்த அழகுள்ள
பெண்களையும், புவிமீதில் உபகார நெஞ்சரை - பூமியின் மீதில் உதவி செய்ய வேண்டுமென்று மனம் படைத்தோரையும், சிறுவரை-
சிறுவரையும், போர் வீரரை-போர்வீரர்களையும்,தூயவரை-தூய்மை,பொருந்திய
பெரியோர்களையும், போதவும் பரிவோ மிகுபயன் புகழ் பெறக் கொள்வர்-மிகுதியான
அன்போடு மிகுந்த பயன்களை அவர்களுக்குப் புகழ் உண்டாகும்படி கொள்வார்கள்.

(வி-ரை) தொழும்பர்-குற்றேவல் செய்வோர். நவை-குற்றம்.

கூச. முப்பத்திரண்டு அறங்கள்

பெறுமில், பெறு வித்தலொடு, காதோலை, நாள்தொறும்
பிள்ளைகள் அருந்தி டும்பால்
பேசரிய சத்திரம், மடம்,ஆ வுரிஞ்சுகல்
பெண்போகம், நாவிதன், வணான்,
மறைமொழிக ணாடி, தண்ணீர், தலைக்(கு) எண்ணெய்ப்ச
வாயின்உறை, பிணம்அ டக்கல்,
வாவி,இற்முஉயிர்:மட்டல்,தின்பொருள், அடைக்காய்
வழங்கல், சுண்ணாம்பு தவுதல்
சிறையறு பவர்க்கமுது, வேற்றிலம் காத்தல், பொழில்
செய்தல், முன் னூலின் மனம்
திகழ்விலங்கு) ஊண், பிச்சை,அறுசமய ருக்குண்டி
தேவரா லயம், அவுடதம்,
அறைதல்கற் போர்க்கன்னம் நானெட்டு) அறங்களும்
அன்னைசெயல்::அருமை மதவேள் (முன்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளி சுரதே வனே!

(இ-ள்) அருமை.....தேவனே!, பெறும் இல்-மகவு பெறுதற்கு வீடு விடுதல், பெறு
வித்தலொடு-மகவு பெறுதற்கு வேண்டியவற்றை உதவுதல் காது ஓலை-காதணி அளித்தல்,
நாள்தொறும் பிள்ளைகளை அருந்திடும் பால்-அன்றாடம் குழந்தைகள் பருகும் பால்
அளித்தல், பேச அரிய சத்திரம் - சொலற்கரிய சத்திரம் கட்டல், மடம்-(துறவிகள்
இருக்கும்) மடம் அமைத்தல், ஆவுரிஞ்சுகல்-பசுக்களின் தினவு நீக்கும் கல்நடுதல்,
பெண்போகம்-பெண்களுக்கு இன்பம் அளித்தல், நாவிதன்-அம்பட்டனுக்கு உதவுதல்,
வணான்-வண்ணானுக்கு உதவுதல், மறைமொழி கண்ஆடி-மறைவில் கூறுமாறு கண்ணாடி
யீதல் தண்ணீர்-நீர் வேட்கையைத் தணித்தல் தலைக்கு எண்ணெய்-தலைக்கு எண்ணெய்
கொடுத்தல், பசுவின் வாய் உறை-பசுக்களுக்குத் தீனி, பிணம் அடக்கல் - (ஆதரவு அற்ற)
பிணத்தை அடக்கம் செய்தல், வாவி-குளம் வெட்டுதல், இறும் உயிர் மீட்டல்-இறக்கும்
உயிரைக் காத்தல், தின்பொருள்-தின்பண்டம் அளித்தல், சுண்ணாம்பு உதவுதல்,சிறை
உறுபவர்க்கு அமுது-சிறையில் அகப்பட்டவர்க்கு உணவு கொடுத்தல், வேறு இலம்
காத்தல்-பிறர் துயரைப் போக்குதல்,பொழல் செய்தல்-சோலை வைத்தல், முன் நூலின்
மணம்-பழைய நூல் முறைப்படித் திருமணம் செய்வித்தல், திகழ் விலங்கு ஊண்-விளங்கும்
விலங்குகளுக்கு உணவளித்தல், பிச்சை-இரப்போர்க்கு ஈதல், அறு சமயருக்கு உண்டி-
அறுவகை அகச் சமயத்தாருக்கும் உணவு அளித்தல்,தேவராலயம்-திருக்கோயில் கட்டுதல்,
அவுடதம் - மருந்து கொடுத்தல், அறைதல் கற்போர்க்கு அன்னம்-பாடம் படிப்போர்க்கு
உணவு அளித்தல், நானெட்டு அறங்களும் - (ஆகிய) முப்பத்திரண்டு அறங்களும், முன்
அன்னை செயல்-முற்காலத்தில் உமையம்மையார் காஞ்சியிற் செய்தவை ஆகும்.

(வி-ரை) இலம்-வறுமை (துயரைக் குறிக்கிறது)

கூரு. இல் லறம்

தந்தைதாய் சற்குருவை இட்டதெய் வங்களைச்
சன்மார்க்கம் உளமனை வியைத்
தவறாத சுற்றத்தை ஏவாத மக்களைத்
தனைநம்பி வருவோர் களைச்
சிந்தை மகிழ்(வு) எய்தவே பணிவிடைசெய் வோர்களைத்
தென்புலத் தோர்வ நினுரைப்
தீதிலா அதிதியைப் பரிவுடைய துணைவரைத்
தேனுவைப் பூசுரர் தமைச்
சந்ததம் செய்கடனை யென்றும் இவை பிழையாது
தான்புரிந் திடல் இல் லறம்
சாருநலம் உடையராம் துறவறத் தோரும் இவர்
தம்முடன் உடையராம் துறவறத் தோரும் இவர்
தம்முடன் சரியா யிடார்!
அந்தரி உயிர்க்கெலாந் தாயதனினும் நல்லவட்(கு)
அன்பனே! அருமை மதவேள்,
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அந்தரி உயிர்க்கு எலாம் தாய் தனினும் நல்லவட்கு அன்பனே-பார்வதியும் எவ்வுயிர்க்கும் அன்னையினும் நல்லவளுமான உமையம்மைக்குக் காதலனே! அருமை.....தேவனே!, தந்தைதாய் சற்குருவை - தந்தை தாயரையும் நல்லாசிரியனையும், இட்ட தெய்வங்களை-வழிபடு தெய்வங்களையும், சன்மார்க்கம் உள மனைவியை- நல்லொழுக்கமுடைய இல்லாளையும், தவறாத சுற்றத்தை- நீங்காத உறவினரையும், ஏவாத மக்களை-குறிப்பறிந்து செய்யும் பிள்ளைகளையும், தனைநம்பி வருவோர்களை-தன்னை நம்பிப் புகலடைந்தோர்களையும், சிந்தை மகிழ்வு எய்தவே பணிவிடை செய்வோர்களை- மனம் மகிழத் தொண்டு புரிவோர்களையும், தென்புலத்தோர் வறிஞரை- தென்புலன்த்தாரையும், ஏழைகளையும், தீது இலாஅதிதியை-குற்றமற்ற விருந்தினரையும், பரிவு உடைய துணைவரை-அன்புமிக்க உடன்பிறப்பாளர்களையும், தேனுவை-பசுக்களையும், பூசுரர்தமை-அந்தணர்களையும், (ஆதரித்தலும்) சந்ததம் செய்கடனை-எப்போதும் செய்யும் கடமைகளையும், இவை-(ஆகிய) இவற்றை, சந்ததம் பிழையாது-எப்போதும் தவறாமல். தான் புரிந்திடல் இல்லறம்-ஒருவன் இயற்றுவது இல்லறம் எனப்படும், சாரும் நலம் உடையர் ஆம் துறவறத்தோரும் இவர் தம்முடன் சரியாயிடார்-பொருந்திய நன்மையையுடையராகிய துறவு நெறியிலே தவறாது நிற்பாரும் இவர்களுடன் ஒப்பாகமாட்டார்.

(வி-ரை) அறனைப் பட்டதே இல்வாழ்க்கை, அஃதும் பிறன்பழிப்ப தில்லாயின் நன்று என்னும் வள்ளுவர் வாய்மொழியை ஒப்புநோக்குக.

கூசு. புராணம்

தலைமைசேர்பெளடிகம் இலிங்கம், மார்க்கண்டம், எழில்
சாரும்வா மனம், மச்சமே,
சைவம், பெருங்கூர்மம், வருவராகம், கந்த
சரிதமே, பிரமாண் டமும்,
நிலைமைசேர் இப்பத்தும் உயர்சிவ புராணம்ஆம்
நெடியமால் கதை வை ணவம்
நீதிசேர் காருடம், நாரதம், பாகவதம்
நீடிய புராணம் நான்காம்
கலைவளர்சொல் பதுமமொடு, பிரமகை வர்த்தமே
கமலா லயன்கா தைஆம்:
கதிரவன் காதையே சூரிய புராணமாம்
கனல் காதை ஆக்கி னேயம்
அலைகொண்ட நதியும்வெண் மதியும்அறு கும்புனையும்
அத்தனே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அலைகொண்ட நதியும் வெண்மதியும் அறுகும்புனையும் அத்தனே-திரையெறியும்
கங்கையாற்றையும் வெண்திங்களையும் அறுகையும் மிலைந்த
தலைவனே!, அருமை.....தேவனே!, தலைமைசேர் பெளடிகம், இலிங்கம், மார்க்கண்டம்,
எழில்சாரும் வாமனம், மச்சம், சைவம், பெருங்கூர்மம், வருவராகம், கந்தசரிதம்,
பிரமாண்டமும்-நிலைமைசேர் இப்பத்தும் உயர் சிவபுராணம் ஆம் நிலையான இவை பத்தும்
உயர்ந்த சிவபுராணங்கள் ஆகும், நெடிய மால் கதை-நெடியவனான திருமாலின் கதைகள்
வைணவம், நீதிசேர் காருடம், நாரதம், பாகவதம்-நீடிய புராணம் நான்கு ஆம்-
பெருமையுடைய புராணங்கள் நான்கும் ஆம், கலைவளர் சொல் பதுமமொடு பிரமகை
வர்த்தமே கமலாலயன் காதை ஆம்-கலைவல் லார் கூறும் பதுமபுராணமும் பிரமகைவர்த்த
புராணமும் தாமரை மரைவன் காதைகள் ஆகும், கதிரவன் காதையே சூரிய புராணம் ஆம்.
கனல் காதை ஆக்கினேயம்-அக்கினியின் கதை ஆக்கினேய புராணம்.

(வி-ரை) சைவபுராணம் பத்து:வைணவ புராணம் நான்கு: பிரமபுராணம் இரண்டு: கதிரவன்
புராணம் ஒன்று: ஆக்கினேய புராணம் ஒன்று : ஆகப் பதினெண் புராணங்கள்.

கூள. புகழ்ச்சி

பருகாத அமு(து) ஒருவர் பண்ணாத பூடணம்
பாரில்மறை யாத நிதியம்
பரிதிகண்(டு) அலராத நிலவுகண்(டு) உலராத
பண்புடைய பங்கே ருகம்
கருகாத புயல், கலைகள் அருகாத திங்கள், வெங்
கானில்உறை யாத சீயம்:
கருதரிய இக்குணம் அனைத்தும் உண் டானபேர்
காசினியில் அருமை யாகும்!

தெரியவுரை செய்யின்மொழி, கீர்த்தி, வரு கல்வியொடு
 சீரிதயம், ஈகை, வதனம்
 திடமான வீரம், இவை யென்(று) அறிகு வார்கள்!
 செகமெலாம் கொண்டா டவே (இச்
 அருள்கற்ப தருஎன்ன ஓங்கிடும் தானதுரை
 ஆகு(ம்) அருமை மதவேள்
 அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
 அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) இச் செகம் எலாம் கொண்டாட-இவ்வுலகெங்கும் புகழ், அருள் கற்பதரு என்ன-
 அருள் மிகுந்த கற்பகத் தருவைப்போல, ஓங்கிடும் தானதுரை ஆகும்-உயர்ந்த
 கொடைத்தலைவன் ஆகிய, எமது அருமை.....தேவனே!, பருகாத அமுது-உண்ணாத
 அமுதம், ஒருவர் பண்ணாத பூடணம்-ஒருவராற் செய்யப்படாத அணிகலம், பாரில் மறையாத
 நிதியம் - உலகில் அழியாத செல்வம் பரிதிகண்டு அலராத நிலவு கண்டு உலராத
 பண்புடைய பங்கேருகம்-ஞாயிற்றைக் கண்டு மலராததும், திங்களைக் கண்டு வாடாததும்
 ஆகிய தன்மையுடைய தாமரை, கருகாத புயல்-கருநிறம் பெறாது பெய்யும் முகில்,
 கலைகள் அருகாத திங்கள்-கலைகள் குறையாத திங்கள், வெங்கானில் உறையாத சீயம்-
 கொடிய காட்டில் வாழாத சிங்கம், கருத அரிய இக்குணம் அனைத்தும் உண்டானபேர்
 காசினியில் அருமையாகும்-நினைவிற்கு எட்டாத இப்பண்புகள் யாவும் உடையவர்
 இவ்வுலகிற் கிடைப்பது அருமையாகும். (எனினும், இவைகட்கு ஒப்பாக) தெரிய உரை
 செய்யின்-விளங்க எடுத்துக்கூறினால், (முறையே), மொழி, கீர்த்தி, வருகல்வியொடு,
 சீரிதயம், ஈகை, வதனம், திடமான வீரம் இவை என்று அறிகுவார்கள்-உரையும், புகழும்,
 வளரும் கல்வியும், சிறப்புள்ள உள்ளமும், கொடையும், முகமும், அசையாத வீரமும் ஆகிய
 இவைகள் என்று தெரிந்து கொள்வார்கள்.

(வி-ரை) அமுது மொழி, அணிகலம் கீர்த்தி, நிதியம் கல்வி, பங்கேருகம் இதயம், புயல்
 ஈகை, திங்கள் வதனம், சீயம் வீரம் என ஒப்பிடுக. இங்கு மதவேளின் ஈகச் சிறப்புக்
 கூறப்பட்டுள்ளது.

கூ.அ. திருமால் அவதாரம்

சோமுகா சுரனைமுன் வதைத்தமரர் துயர்கெடச்
 சுருதிதந் ததும்ச் சம்ஆம்:
 சுரர்தமக்(கு) அமுதுஈந்த(து) ஆமையாம்: பாய்போற்
 சுருட்டிமா நிலம்எ டுத்தே
 போமிரணி யாகதன உயிருண்ட(து) ஏனமாம்:
 பொல் லாத கனகன் உயிரைப்
 போக்கியது நரசிங்கம்: உலகளந்(து) ஓங்கியது
 புனிதவா மனமூர்த் திஆம்:
 ஏமுறும் இராவணனை வென்றவன் இரகவன்
 இரவிகுலம் வேர றுத்தோன்
 ஏர்பர சிராமன்: வரு கண்ணொடு பலராமன்

இப்புலி பயந்த விர்த்தோர்
ஆமினிய கற்கிஇனி மேல்வருவ(து): இவைபத்தும்
அரிவடிவம்: அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அருமை.....தேவனே!, முன் சோமுக அசுரனை வதைத்து அமரர் துயர் கெடச் சுருதி தந்து மச்சம் ஆம்-முற்காலத்தில் சோமுகன் என்னும் அசுரனைக் கொண்டு வானவர் துன்பங் கெடும்படி செய்து, மறைகளைக் கொண்டுவந்தது மீன் தோற்றம் ஆகும், சுரர் தமக்கு அமுது ஈந்தது ஆமைஆம்-வானவர்க்கு அமுதளிக்கக் கொண்ட தோற்றம் ஆமை ஆகும்,மாநிலம் பாய்போற் சுருட்டி எடுத்தே போம் இரணியாக்கதனை உயிர் உண்டது ஏனம் ஆம்-பெரிய நிலத்தைப் பாயைப் போற் சுருட்டி எடுத்துச் செல்லும் இரணியாக்கன் உயிரைப் பருகியது பன்றி ஆகும், பொல்லாத கனகன் உயிரைப் போக்கியது நரசிங்கம்-கொடிய இரணியன் உயிரை ஒழித்தது நரசிங்கம் ஆகும், உலகு அளந்து ஓங்கியது புனித வாமன மூர்த்தி ஆம்-உலகத்தை (மாவலியிடம் தானம் பெற்று) அளக்க நெடிய உருக்கொண்டது வாமன வடிவம் ஆகும், இரவிகுலம் வேர் அறுத்தோன் எர் பரசு இராமன்-கதிரவன் மரபை அடியுடன் ஒழித்தவன் அழகிய கோடரி ஏந்திய பரசுராமன் ஆவான், ஏம் உறும் இராவணனை வென்றவன் இராகவன்-செருக்கு அடைந்திருந்த இராவணனை வெற்றிகொண்டவன் இரகுமரபிற் பிறந்த இராமன் ஆவான்,இப்புலி பயம் தவிர்த்தோர் பரு பலராமனொடு கண்ணன்-இவ்வுலகின் அச்சத்தை நீக்கப் பிறந்துவந்தோர் பலராமனும் கண்ணனும் ஆவர், இனிமேல் வருவது இனிய கற்கி ஆம்-இனிமேல் தோன்றக்கூடியது இனிய கற்கி ஆகும், இவை பத்தும் அரிவடிவம்-இவை பத்தும் திருமாலின் உருவங்கள்.

(வி-ரை) பரசுராமன் இராமனுக்கு முன்பே இருந்தவனாகையாலும், பலராமனும் கண்ணனுக்கு முன் பிறந்தவன் ஆகையாலும் அம்முறைபற்றி மாற்றிக் கூறப்பட்டன. வாமனன்-குள்ளன்.வாமனனே திரிவிக்கிரமன் எனும் உலகளந்த பேருருவம் எடுத்தோன். ஆகையால், புனித வாமன மூர்த்தி உலகளந்து ஓங்கியது என்றார்.

கூகூ. சிவமூர்த்தி

பிறைசூடி, உமைநேசன்,விடையூர்தி,நடமிடும்
பேரியன், உயர் வதுவை வடிவன்,
பிச சாடனன், காம தகனன், மற லியைவென்ற
பெம்மான், புரந் தகித்தோன்,
மறமலி சலந்தரனை மாய்த்தவன், பிரமன்முடி
வெளவினோள், வீரே சுரன்,
மருவுநர சிங்கத்தை வென்றாரன், உமைபாகன்
வனசரன், கங்கா ளனே,
விறல்மேவு சண்டேச ரட்சகன், கடுமாந்தி

மிக்கசக் கரம்உ தவி னோள்
 விநாயகற்(கு) அருள்செய்தோன், குகன்உமையுடன் கூடி
 மிளிர்ஏக பாதன், சுகன்
 அறிவரிய தட்சிணா மூர்த்தியொ(டு) இலிங்கம்ஆம்
 ஐயனே! அருமை மதவேள்
 அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
 அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) பிறைசூடி-பிறையணிந்தோன், உமைநேசன்-உமையின் காதலன்(உமாமகேசன்), விடை ஊர்தி-சேக்கிழான் (இடபலூர்தி), நடம் இடும் பெரியன்-நடனம் இடும் அண்ணல், உயர் வதுவை வடிவன்-உயர்ந்த திருமணக் கோலத்தான், பிச்சாடனன்-பிச்சையெடுப்போன், காமதகனன்-மாரனை எரித்தோன், மறலியை வென்ற பெம்மான்-காலனை உதைத்த பெரியோன், புரம் தகித்தோன்-முப்புரத்தை எரித்தவன், மறம் மலி சலந்தரனை மாய்த்தவன்-வீரம் நிறைந்த சலந்தரனைக் கொன்றவன், பிரமன் முடி வெளவினோன்-பிரமன் தலையைக் கிள்ளினோன், வீரேசுரன் - (வீரபத்திரன்), மருவும் நரசிங்கத்தை வென்ற அரன்-பொருந்திய நரசிங்கத்தை மாய்த்த அரன்(சரபேசுரன்), உமை பாகன்-உமை பங்கன்(அர்த்தநாரீசன்), வனசுரன்-வேடன், கங்காளன் - என்பு அணிந்தோன், விறல் மேவு சண்டேச ரட்சகன்-வலிமை பொருந்திய சண்டேசருக்கு அருளியவன், கடுமாந்தி-நஞ்சுண்டவன், மிக்க சக்கரம் உதவினோன்- (திருமாலுக்கு) உயர்ந்த சக்கரத்தைக் கொடுத்தவன், விநாயகருக்கு அருள் செய்தோன்-மூத்த பிள்ளையாருக்கு அருளியவன், குகன் உமையுடன் கூடி-முருகன் உமை ஆகிய இருவருடன் கூடியவன் (சோமாஸ்கந்தமூர்த்தி,மிளிர் ஏகபாதன் - விளங்கும் ஒற்றைத் திருவடியான், சுகன்-இன்ப வடிவமானவன், அறிவு அரிய தட்சிணாமூர்த்தியொடு-அறிய இயலாத தக்கிணாமூர்த்தியுடன், இலிங்கம் ஆம்-இலிங்கமும் ஆகிய, ஐயனே-தலைவனே!, அருமை.....தேவனே!

(வி-ரை) சிவபெருமான் கொண்டருளியமூர்த்தி (வடிவம்) இருபத்தைந்தாமாறு எண்ணிக் காண்க.)

க00. கவி வணக்கம்

மலரிதழி பைங்குவளை மென்முல்லை மல் லிகை
 மருக் கொழுந்(து) உயர்கூ விளம்
 மற்றும்உன வாசமலர் பத்திரம் சிலர்கூட
 மணிமுடி தனிற்பொ றுத்தே
 சிலரெருக் கொடுவனத் துட்பூளை பச்சறுகு
 செம்முள்ளி மலர்கூ டவே
 சித்தம்வைத் தவையுமங் கீகரித் திடுமகா
 தேவதே வா! தெரிந்தே
 கலைவலா ருரைக்குநன் கவியொ(டு) அம் பலவாண

கவிராயன் ஆகு மென்பன்
கவியையும் குடியே மனமகிழ்ந் திடுவ(து)உன்
கடன்ஆகும் அடல்நா கமும்
அலைபெருகு கங்கையும் செழுமதிய மும்புனையும்
அமலனே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அடல் நாகமும் அலைபெருகு கங்கையும் செழும்பதியமும் புனையும் அமலனே-
கொல்லும் பாம்பும் அலைமிகுந்த கங்கையும் நல்ல பிறையும் அணிந்த தூயவனே!,
அருமை.....தேவனே!, மலர் இதழி-மலர்ந்த கொன்றை, பைங்குவளை-பசிய குவளை,
மென்முல்லை-மெல்லிய முல்லை, மல்லிகை-மருக்கொழுந்து-உயர் கூவிளம்-உயர்ந்த
வில்வம், மற்றும் உள வாச மலர்-வேறும் உள்ள மணமலர், பத்திரம்-பச்சிலைகள்
(ஆகியவற்றை), சிலர் சூட-சில (அடியார்கள்) அணிவிக்க, மணிமுடிதனில் பொறுத்து-
நவமணிகள் இழைத்த முடியில் ஏற்று, சிலர் எருக்கொடு வனத்துள பூளை பச்சருகு
செம்முள்ளி மலர்சூட-சிலர் எருக்கமலருடன் காட்டிற் கிடைக்கும், பூளைப்பூவும்,
பசுமையான அறுகம்புல்லும், சிவந்தமுள்ளி மலரும் அணிவிக்க, சித்தம்வைத்து அவையும்
அங்கீகரித்திடும் மகாதேவ தேவா-மனம் வைத்து அவற்றையும் ஏற்று அருளும்
பெருமைமிக்க தேவ தேவனே!, கலைவலர் தெரிந்து உரைக்கும் நன்கவியொடு-கலையில்
வல்லவர்கள் ஆராய்ந்து கூறும் நல்ல பாக்களுடன், அம்பலவாண கவிராயன் ஆகும் என்
புன்கவியையும் குடியே-அம்பலவாண கவிராயன் ஆகிய என் இழிந்த பாவையும்
அணிந்தே, மனம் மகிழ்ந்திடுவது உன் கடன் ஆகும்-திருவுள்ளம் களத்தருளுவது உன்
கடமை ஆகும்.

அறப்பச்சீசுரசதகம் மூலமும் உரையும் முற்றிற்று.